KADERİN
AĞLARINDAKİ
KARADUL
Olivia Dionysus

KADERİN AĞLARINDAKİ KARADUL

Yazar: Olivia Dionysus

KADERİN AĞINDAKİ KARADUL

BÖLÜM BİR

Bu ikimizin ve özgürlüğün hikayesi. Öncelikle hikayemi anlatmaya başlamadan önce size kendimi tanıtayım.

Benim adım Oliver. Avustralya doğumlu babamın maceracı ruhuyla, Türk annemin sıcakkanlılığı arasında büyümüş bir çocuğum – ya da en azından öyleydim, ta ki o korkunç kaza her şeyi altüst edene kadar. Ben henüz 5 yaşındayken ailemle eve dönerken aracımız yağmur nedeniyle kayıp takla atıyor, tek kurtulan benim... O zamanlar bunun ağırlığını hissedemedim çok çünkü durumu kavrayabilecek durumda değildim. Ama şimdi hikayemi size anlatırken ne kadar acı olduğunu fark ediyorum. Beni hiç bir akrabam istememiş, bu yüzden beni bir koruyucu aileye verdiler. Hiç tanımadığım bir yerde hiç tanımadığım insanlar. Ama zamanla alıştım ortama ve kendilerine. Artık neredeyse annem gibi gördüğüm Manolya artık kırklarında alımlı, kumral, bakımlı oldukça sevecen çok zeki bir kadın. Erken yaşta evlenmiş ama hayallerinden vazgeçmeyip çocuğu varken üniversiteye girip mimarlığı bitirmiş. Kocası çocuklarından sonra terk etmiş kendisini, bu yükün ardına giremeyeğini fark ederek. En azından benim bildiğim bu. Çocukları ise Ceren, benden 5 yaş büyük siyah düz saçlı çok yardımsever zayıf genelde gotik takılan artık ablam gibi olan kişi. Kendisi üniversitede güzel

sanatlarda seramik okuyor. Çok ne yaptığını anlamasam da genelde eve üstü başı alçı ile gelir. O zamandan beri onlarla yaşıyorum; sessiz, sakin bir hayat. Burası küçük bir semt, genelde kahvetli bir havası vardır. Etrafı ormanlarla çevrili, genelde evleri müstakil olan mütevazi bir yer.

Şuan bunu yazarken ben on dokuz yaşındayım. Lise sona gidiyorum ama okula bir sene geç yazıldığımdan pek ortama uyum sağlamakta iyi olamadım. Genelde tek takılıyorum yada Zey ile.

Zey benim en yakın arkadaşım. Yan komşumuz. Buraya geldiğimden beri bana destek kol kanat geren yegane yoldaşım.
O da benim gibi bir sene geç başlamıştı liseye. İkimizde başarısız olduğumuzdan bir sene daha hazırlanıp girdik liseye. Çocukluğumuzdan beri yan yanaydık; aynı yerde büyümüştük, aynı sokaklarda oynamıştık.

Zey'i ilk hatırladığım zamanlar, o daha küçücük bir kızdı – sarı saçları omuzlarına dökülüyor, mavi-yeşil gözleri sanki okyanusun derinliklerinden bakıyordu. Ama her zaman, her zaman bandana takardı. Kırmızı, mavi, desenli... Hiç çıkarmazdı başından. "Neden?" diye sorduğumda, annesi "Baş ağrısı yapıyor, alışkanlık" derdi gülerek. Manolya ile Ceren' de genelde bandana takarlardı. Sanırım bu yerde bandana modaydı. Zey utangaç, çekingen bir kızdı o zamanlar; kalabalıkta pek konuşmaz, benimle oynarken bile sessizce izlerdi. Zey'in ailesi de ilginçti; Norveçli annesiyle Türk babası ayrılmıştı, babası gitmişti. Zey'le ben, o çekingen

hallerimize rağmen, en iyi arkadaşlar olmuştuk.

Yıllar geçti, lise son sınıfa geldik. Artık on dokuz yaşındaydık ikimiz de. Ben hala o kumral, çekingen çocuktum – fazla konuşmaz, kitaplara gömülürdüm. Zey ise... Değişmişti biraz. Hala bandanasını takıyordu gerçi ama geçtiğimiz bir kaç senedir iyice solmuştu. Sürekli halsiz, gözlerinin altı mor böyle ruhsuzlaşmıştı sanki. Hala aynı yakınlıktaydık ama onu fiziken böyle çökmüş görmek üzüyordu beni. Lisede genelde beraber takılırdık. Öğle aralarında kantinde buluşurduk, sandviçlerimizi paylaşırdık. O gün de öyleydi; son zil çalmıştı, herkes sınıflardan fırlıyordu. Ben sırt çantamla kantine gittim, Zey'i masada bekler buldum. Sarı saçları bandanasının altından hafifçe sarkıyordu, gözleri her zamanki gibi parlaktı.

Zey: "Hey Oliver, geç kaldın yine! Benim sandviçimi mi bekliyorsun yoksa?"

Oliver: "Yok, yok. Ders uzadı biraz. Matematik hocası sonsuz bir denklem çözüyordu sanki."

Zey: "Haha, o adamı seviyorum ama. Neyse, al şu peynirliyi. Annem yapmış, Norveç usulü – biraz tuzlu ama idare eder."

Oliver: "Teşekkürler. Senin annen her şeyi özel yapıyor zaten. Bugün ne var akşama? Film gecesi mi yapalım?"

Zey: "Evet! Bende buluşalım. Annem evde olmayacak bende korkuyorum zaten öyle olunca. Çalışıyor biliyorsun gece vardiyası malum. Komedi filmi izleyelim mi? Senin sevdiğin o

klasiklerden."

Oliver: "Tamam, olur. Saat sekizde gelirim.

Gülerek yemeğimizi bitirdik. Okul çıkışı eve gittim, Manolya ile biraz sohbet ettim. Canı sıkılmıştı biraz ama bana anlatmadı ne sıkıyorsa canını. Ona sıkıca sarıldım ve çıktım yemekten sonra Zey' e gitmek için çıktım evden.

BÖLÜM İKİ

Akşam olmuştu, saat tam sekizdi. Zey'lerin kapısına yöneldim. Kapıyı çaldım, Zey hemen açtı. Üzerinde rahat bir tişört ve şort vardı, sarı saçları bandanasının altından hafifçe dağılmıştı. Gözleri her zamanki gibi mavi-yeşil parlıyordu, ama yüzünde bir yorgunluk vardı. Son zamanlarda hep öyleydi; sanki uykusuz kalmış gibi, enerjisi düşük. "Hasta mısın?" diye sormuştum bir keresinde, ama "Yok, sadece stres" demişti gülerek. İnanmamıştım ama üstelememiştim.

Zey: "Hoş geldin Oliver! Tam zamanında, popcorn hazır. Gel, salona geçelim."

Oliver: "Teşekkürler. Kokusu buraya kadar geldi zaten. Ne izliyoruz? Senin seçimin mi?"

Zey: "Evet, romantik komedi olsun dedim. Hem güleriz hem... bilirsin, hafif romantik."

Kanepeye yerleştik, ışıkları kıstık. Film başladı, Zey yanımda oturuyordu, koltuk çift kişilik olduğu için biraz sıkışıktık, bacaklarımız hafifçe değiyordu. Sanki bir şey onu rahatsız ediyordu. Popcorn kasesini paylaşırken eli elime değdi, ve bir an durdu. Yüzü hafif kızardı, bandanasını düzeltti hemen.

Zey: "Bu sahne çok komik değil mi? O sahte evlilik fikri..."

Oliver: "Evet, ama gerçek hayatta olsa ne yapardık ki? Sen hiç... bilirsin, biriyle çıkmayı düşündün mü?"

Zey: "Ben mi? Yok, hayır. Fazla meşgulüm okulla falan. Hem, insanlar... karmaşık. Sen?"

Oliver: "Ben de aynı. Rahatım böyle."

Film ilerledikçe, hava ısındı sanki. Zey huzursuzlanmaya başladı; bacaklarını ovuşturuyor, derin nefesler alıyordu. Gözleri filme odaklanmıştı ama aklı başka yerde gibiydi. Bir sahnede, karakterler öpüşürken, Zey birden kalktı.

Zey: "Su ister misin? Ben susadım da."

Oliver: "Olur, getir bana da."

Mutfaktan döndüğünde, yüzü daha solgundu. Oturdu, ama bu sefer biraz daha uzakta kaldı bana. Zey'in o yorgun hali aklımı kurcalıyordu – neden hep böyle halsizdi?

Filme odaklanmaya karar verdim, öpüşme sahnesinden sonra olaylar daha cinsel bir hal almaya başladı. Sahte ilişki oyunu giderek gerçekçi hale geliyordu. Ama birden, beklemediğim bir sahne geldi – filmde karakterler aniden soyunmaya başladı. Açık, net bir seks sahnesiydi; kadın ve erkeğin bedenleri tamamen çıplaktı, cinsel organları görünecek kadar detaylı. Birbirlerine sürtünüyorlardı, inlemeler, dokunuşlar... Romantik komedi diye seçmiştik ama bu versiyonu muhtemelen sansürsüz bir kesimdi. Yanımda Zey donakalmıştı, ben de öyle. Kalbim hızlandı, utançtan mı heyecandan mı bilmiyorum. Zey'in nefesi değişti; daha hızlı, daha derin. Bakışlarını ekrandan ayıramıyordu, ama eli bandanasına gitti, sanki bir şey kaşınıyormuş gibi ovuşturdu.

Zey: "Bu... fazla değil mi? Yani, filmde böyle bir şey beklemiyordum."

Oliver: "Evet, ben de. İstersen değiştirelim mi? Ya da ileri saralım."

Zey: "Yok, hayır... sorun değil. İzleyelim."

Sesi titriyordu biraz. Sahne uzadıkça, Zey'in hali garipleşti. Bacaklarını sıkıca kapatmış, kanepeye gömülmüştü. Yüzü kızarmıştı, gözleri parlaktı – ama o yorgun hali gitmiş, yerine bir tür enerji gelmişti. Bandanasını düzeltti, bir nefes aldı, eliyle alnını sildi.

Zey: "Sıcak mı burası? Sen de hissediyor musun?"

Oliver: "Biraz, evet. Ama sen... İyi misin? Yüzün kızardı."

Zey: "İyiyim, sadece... Film etkiledi galiba. Böyle bir şey görmeyi beklemiyordum. Güldü.

Oliver: "Evet, bende. Yani, ilk defa böyle bir şey izliyorum biriyle."

Sahne bittiğinde, ikimiz de susmuştuk. Yüzüm kızarmıştı, Zey' inde öyle. Zey kalktı, mutfağa gitti – su getireceğini söyledi. Döndüğünde, O halsiz hali geri dönmüştü, hatta daha kötüydü. Kanepeye oturdu, bu sefer benden uzaklaştı biraz.

Zey: "Oliver, bir şey söylemem lazım belki. Ama... saçma gelecek."

Oliver: "Ne? Söyle, istediğini söyleyebilirsin bana biliyorsun. Yakın arkadaşız biz."

Ama devam etmedi. Film bitene kadar sessiz kaldık, aklım o sahnede ve Zey'in garip halinde takılı kaldı. Geceyi uzatmadık; eve döndüm, ama uyuyamadım. Zey' bana ne söylemek istemişti. Ve o sahne de neydi öyle komedi filminde...

BÖLÜM ÜÇ

Ertesi sabah okula gittiğimde, dün geceki olay aklımdan çıkmıyordu. Filmdeki o sahne, Zey'in garip hali. Uyuyamamıştım pek. Kantinde Zey'i gördüm; her zamanki masamızda oturuyordu, ama bana bakmadı bile. Yaklaştım, selam verdim.

Oliver: "Günaydın Zey. Dün gece eğlenceliydi, değil mi? Film fena değildi."

Zey: "Evet, fena değil. Ama biraz yoruldum, erken yattım."

Sesi soğuktu, gözleri yere bakıyordu. Normalde gülümser, şakalaşırdı, ama bugün mesafeliydi. Sandviçini yiyordu yavaş yavaş, o halsiz hali daha belirgindi. Oturdum yanına, ama sohbet açmadı. "Bir şey mi var?" diye sordum içimden, ama yüksek sesle diyemedim. Öğle arası bitene kadar öyle geçti; kısa cevaplar, gülümsemeler yok. İçim burkuldu biraz – belki film onu rahatsız etmişti. Bende garip hissetmiştim en yakın arkadaşımla porno vari bir film izlemek tuhaftı.

Ders arasında koridorda dolaplarıma kitap koyuyordum ki, Pelin yaklaştı. Pelin sınıfın popüler kızlarındandı; uzun turuncu kıvırcık saçlı, çilli yanaklı, her zaman makyajlı, cilveli bir tipi vardı. Benimle pek konuşmazdı normalde, ama bugün kitaplarımı yerleştirirken yanıma geldi, omzuma yaslandı hafifçe, göğüsleri değdi koluma – tesadüf müydü bilmiyorum, ama kalbim hızlandı.

Pelin: "Hey Oliver, matematik ödevini yaptın mı? Benimki eksik, belki yardım edersin? Sen zekisin ya."

Oliver: "Şey, evet yaptım. Ama... neden ben?"

Pelin: "Çünkü tatlısın. Hem, belki sonra kahve içeriz okul çıkışı?"

Gülümsedi, eli omzuma değdi yine. Ne diyeceğimi bilemedim. O sırada koridorun ucunda Zey'i gördüm; bize bakıyordu. Gözleri daralmıştı, olayı kavramaya çalışır bir bakıştı sanki bu. Dikkatini çekmiştik belli ki. Pelin'e cevap verirken, Zey dönüp gitti sınıfına.

Pelin: "Akşam bekliyorum seni."

Göz kırptı ve gitti.

İçimde bir karışıklık vardı – Zey neden soğuktu, ve Pelin'in bu yaklaşımı neydi? Öğleden sonra Zey'le konuşmam lazımdı.

Öğleden sonra dersler devam ederken, aklım hala Zey'deydi. Neden soğuk davranıyordu? Dün geceki film miydi sebep, yoksa Pelin'le gördüğü o an mı? Karar verdim, beden eğitimi dersi öncesi konuşacaktım onunla. Koridorda onu aradım ama bulamadım. Ders zili çalmıştı, üstümü değiştirmem gerekiyordu. Aceleyle soyunma odasına yöneldim – ya da öyle sandım. Okulun eski binası, sınıflar karışık; erkeklerinki sol koridorda diye hatırlıyordum ama yanlış kapıyı açtım. Aniden kızların soyunma odasındaydım. İçeride birkaç kız vardı, çığlıklar yükseldi hemen. Gözüm Pelin'e takıldı; o tam

karşımda, üstü çıplaktı, spor sütyeni elinde giymeye hazırlanıyordu. Göğüsleri açıkta, göz göze geldik bir an. Yüzü kızardı ama beklediğim gibi bağırmadı; sadece sütyeni çabucak önüne tuttu, hafif bir gülümsemeyle baktı bana sanki. Diğer kızlar panikle toparlanırken, Pelin sessiz kaldı, sanki eğleniyormuş gibi. Aniden kapattım kapıyı. Kendimi aptal gibi hissettim. Nasıl karıştırmıştım sınıfları ama aklım çok doluydu o an. Yüzüm alev alev yanıyordu. Kalbim deli gibi atıyordu – Pelin'in o hali aklıma kazınmıştı. Neden ses çıkarmamıştı? Cilveli miydi yoksa? Erkekler soyunma odasına koştum, üstümü değiştirirken hala titriyordum. Ders sırasında Zey'i gördüm; o da spor kıyafetleriyle sahadaydı, ama bana bakmıyordu. Top oynarken yanına yaklaştım.

Oliver: "Zey, konuşabilir miyiz? Dün gece için özür dilerim eğer rahatsız ettiysem."

Zey: "Rahatsız mı? Yok, niye ki? Her şey normal."

Oliver: "Ama bugün soğuksun. Bir şey mi var? Pelin'le koridorda gördün mü bizi?"

Zey: "Gördüm. Senin hayatın, kiminle konuşursan konuşursun sonuçta. Derse odaklanalım şimdi."

Soğukluğu devam ediyordu, ama gözlerinde bir kıskançlık mı vardı? Ders bitene kadar öyle geçti. Pelin ise bana uzaktan gülümsedi, sanki o soyunma odası olayı onu hiç rahatsız etmemişti.

Öğleden sonra dersler bitmişti, ama okulda hala bir uğultu vardı. Koridorlarda kızların fısıldaşmalarını duyuyordum – benim soyunma odası kazam yayılmıştı anlaşılan. "Oliver kızların odasına girmiş!" diye kıkırdıyorlardı, bazıları şok olmuş, bazıları eğlenerek. Utancımdan yerin dibine girmiştim, ama yapacak bir şey yoktu. Zey'in bunu duyduğunu biliyordum; öğle arasında bana bakışları değişmişti, ama bir şey sormamıştı. Belki doğru zamanı bekliyordu, ya da hala soğuktu dün geceden. Ben sınıfta yalnız oturuyordum, kitaplarıma gömülmüş, olayı unutmaya çalışırken Pelin geldi yanıma. Gülümseyerek masama yaslandı, gözleri parlıyordu.

Pelin: "Hey Oliver, sanırım artık ödevime yardım etmen için ödeştik sayabiliriz, değil mi?"

Oliver: "Ne? Ne demek istiyorsun?"

Pelin gülümsedi, eliyle kıyafetinin üstünden göğüslerini düzeltti – sanki tesadüf gibi, ama gözlerimi kaçıramadım. Yüzüm kızardı yine.

Pelin: "Biliyorsun ya, o küçük kaza... Ama sorun değil, eğlenceliydi. Akşam 9'da bizim evde çalışalım mı? Matematik ödevi için. Annem babam evde olmayacak."

Oliver: "Şey... Bilmiyorum Pelin. Zey'le de planım var belki."

Pelin: "Zey mi? Boşver onu şimdi. Gel, eğleniriz hem. Adresimi biliyorsun, değil mi?"

Gidince kafam karışmıştı. Pelin'in o cilveli hali, Zey'in soğukluğu... Akşam ne yapacaktım? Zey'le konuşmam lazımdı önce, o soğukluğunu çözmem lazımdı. Ama içimde bir heyecan da vardı, itiraf edeyim.

BÖLÜM DÖRT

Okul çıkışı eve döndüm, hala kafam karışıktı. Zey'in soğukluğu, Pelin'in cilveli halleri, o soyunma odası kazası... Her şey üst üste gelmişti. Manolya mutfakta akşam yemeği hazırlıyordu, ben odama çekildim. Önce Zey'i aramaya karar verdim – belki konuşurduk, aramızı düzeltirdik. Telefonu çaldırdım, bir kez, iki kez... Açmadı. Mesaj attım: "Zey, her şey yolunda mı? Konuşalım mı?" Cevap yok. İçim sıkıldı, belki gerçekten kızmıştı Pelin yüzünden.

Tam o sırada telefonuma mesaj geldi. Pelin'den: "Hey Oliver, kitaplar hazır. Hadi çalışmaya, 9'da bekliyorum." Altında bir fotoğraf – kitap yığınının yanında kendisi, düşük yakalı bir tişört giymiş, memeleri dekolteli şekilde görünüyor, gülümsüyor. Kalbim hızlandı, fotoğrafı kapatamadım bir süre. Neden böyle yapıyordu? Gerçekten ödev miydi yoksa başka bir şey mi?

Yatağıma uzandım, gözlerimi kapattım. Hayallere daldım; Pelin'in o soyunma odasındaki hali, Zey'in dün geceki huzursuzluğu, filmdeki o sahne... Vücudum tepki verdi,

pantolonumun arası kabarıklaşmaya başladı. Elimi uzatmadım, sadece orada yatıyordum, düşünüyordum.

Kapı hafifçe aralandı. Gözlerim kapalıydı, duymamıştım ayak seslerini. Manolya' nın kızı Ceren'di – benden beş yaş büyük, üniversiteye gidiyordu, ama bizimle kalıyordu genelde. "Oliver, kıyafetlerini getirdim, Manolya yıkamış," diyecekti herhalde. Ama kapıyı araladığında beni gördü – yatağın üstünde, gözler kapalı, pantolonumdaki o kabartı belli oluyordu. Kalakaldı orada, bir an sessizlik oldu. Gözlerimi açtığımda onu gördüm; yüzü kızarmış, elinde çamaşır sepeti, kapıda donmuş gibi duruyordu.

Ceren: "Şey... Özür dilerim, kapıyı çalmalıydım."

Oliver: "Ceren! Ne... Ne yapıyorsun burada?"

Hemen doğrulup yastığı önüme çektim, utançtan yerin dibine girdim. Ceren sepeti yere bırakıp çıktı hemen, ama o bakışını unutamadım. Gece daha da karışık geçecekti belli ki. Ceren' e ne diyecektim şimdi?

Ceren odadan çıktıktan sonra, ben hala yatağımda şok içindeydim. Utançtan yüzüm kızarmıştı, pantolonumdaki o kabartı inmişti ama aklım dağılmıştı. Ceren... O Manolya' nın kızıydı, ablam gibi görerek büyümüştüm onunla. Ama o bakışını unutamıyordum – şaşkınlık mıydı, yoksa başka bir şey mi? Özür dilemem lazımdı, yoksa evde hava gergin olurdu. Kalktım, odasından ses gelip gelmediğini dinledim. Manolya aşağıda televizyon izliyordu.

Ceren'in odasına yaklaştım, kapı hafif aralıktı – tıpkı benimki gibi. Özür dilemek için aralamayı düşündüm, ama içeriden hafif bir inleme duydum. Merakla baktım; Ceren yatağına uzanmıştı, üzerinde kısa bir şort ve sütyensiz bir tişört – memeleri şişkin, tişörtün altında belirgindi, vücudu gergin ve dolgun. Gözleri kapalıydı, bir eli şortunun üstünden aşağı inmişti, yavaşça okşuyordu kendini. Diğer eli tişörtünün altında, göğüslerini sıkıyordu hafifçe. Nefesi hızlanmıştı, "Oliver..." diye mırıldandı mı yoksa hayal mi duymuştum?

Donakaldım kapıda, izliyordum onu. Gitmem lazımdı ama ayaklarım kıpırdamıyordu. Bir an gözleri açıldı, beni gördü – ama bağırmadı, eli durdu sadece, yüzü daha da kızardı.

Ceren: "Oliver... Ne yapıyorsun burada?"

Oliver: "Ben... Özür dilemeye geldim. Daha önce, odamda... Gördüğün için. Ama sen..."

Ceren: "Gir içeri, kapıyı kapat. Konuşalım."

İçeri girdim, kapıyı kapattım. O doğruldu yatağında, şortunu düzeltti ama tişörtünün altında göğüslerinin uçları belli oluyordu. Oturdum yatağın kenarına, utangaççça.

Ceren: "Özür dilemene gerek yok. Ben de... Dikkatsizdim."

Oliver: "Ceren... Tüm bu halin nedir? Yani, neden şimdi? Beni o halde gördün diye mi?"

Bunu sorarken bile utançtan yerin dibine girdim ama merak ediyordum.

Ceren: "Evet, Oliver. Uzun zamandır sevişmedim, dört yıl oldu. Üniversite, yalnızlık... Vücudum hep gergin, şişkin hissediyorum kendimi. Seni yatağında, o kabartıyla görmek... Garip duygular uyandırdı. Aileden biri gibisin, ama değilsinde. Pişmanım aslında, seni öyle görüp yükseldiğim için, abla gibi davranmam lazımdı. Ama durum bu, kontrol edemiyorum bazen."

Oliver: "Bilmiyordum Ceren ama garip geliyor. Sen ablam gibisin hala."

Ceren: "Öyle kalmalı. Ama tutamadım kendimi görmemen gerekirdi beni böyle. Unutalım bunu, olur mu?"

Gülümsedi, ama gözleri hüzünlüydü. Tam bir şey diyecektim ki, telefonum titredi. Mesaj Pelin'den: "Hey, 9 oldu neredeyse. Geliyor musun? Ödev bekliyor... ve ben de." Saat dokuza geliyordu, unutmuştum. Kalktım ayağa, özür dileyerek.

Oliver: "Şey, çıkmam lazım. Bir arkadaşla ödev yapacağız. Ama konuşuruz sonra, tamam mı? Üzülme lütfen."

Ceren: "Tamam, git. Dikkat et kendine."

Odadan çıktım, ama aklım onda kaldı. Onu üzmek istememiştim, ablam gibiydi hala. Pelin'e giderken, içim

buruktu – Zey açmamıştı, Cerense üzgün, her şey karışmıştı...

BÖLÜM BEŞ

Pelin'in evine vardığımda saat dokuzu geçmişti biraz. Kapıyı çaldım, kalbim hala Ceren'le olan o garip konuşmadan dolayı hızlı atıyordu. Pelin açtı kapıyı; üzerinde transparan bir üst vardı, beyaz, incecik – altındaki siyah sütyeni ve göğüsleri tamamen belli oluyordu. Şortu da kısaydı, saçını topuz yapmıştı, ev hali diye düşündüm ama... Bilerek mi giymişti? Gülümsedi, beni içeri aldı.

Pelin: "Sonunda geldin Oliver! Hadi, odama geçelim. Ödevi masada açtım zaten."

Oliver: "Evet, hızlıca bitirelim. Geç kaldım biraz kusura bakma."

Koridordan odasına yürüdük; evleri moderndi, ailesi evde yoktu dediği gibi. Odasında yatağın kenarındaki masaya oturduk, matematik kitabını açtık. Ama gözlerim... Alamıyordum ondan. Transparan kumaş ışığın altında her şeyi gösteriyordu, göğüsleri dolgun, hareket ettikçe sallanıyordu hafifçe. Bakmamaya çalıştım, ama deftere odaklanamıyordum. Pelin eğildi deftere doğru, göğüsleri masaya değdi neredeyse.

Pelin: "Bu denklem zor değil mi? Sen çöz bakayım, ben izleyeyim."

Oliver: "Şey... Evet, tamam. x'i izole edelim önce."

Kalem elimde titriyordu. Aklım göğüslerindeydi, kendimi toparlamaya çalıştım silkinip. Ama Pelin'in o hali... Bakirliğim yüzünden mi bilmiyorum, vücudum tepki veriyordu yine, pantolonum sıkışmaya başladı. Pelin fark etti mi bilmiyorum, ama gülümsedi, eliyle saçını düzeltti – transparan üst kaydı biraz daha.

Pelin: "Sıcak mı burası? Sen kızardın galiba. Rahat ol."

Oliver: "Yok, iyiyim. Bitirelim şu ödevi."

Pelin'in odasında, matematik ödevine eğilmiş haldeyken, hava giderek ağırlaşıyordu. Gözlerim defterden kayıyor, onun transparan üstünün altındaki siyah sütyene takılıyordu sürekli. Göğüsleri dolgun, her hareketinde hafifçe sallanıyordu – bilerek mi eğiliyordu yoksa? Ben etkileniyordum istemsizce, vücudum ısınmıştı, pantolonum sıkışıyordu iyice. Pelin gülümsedi, fark etmiş gibi, ama bir şey demedi.

Pelin: "Bu denklem bitmiyor ya. Sıcak oldu burası, değil mi Oliver?"

Oliver: "Evet, biraz. Pencereyi açalım mı?"

Pelin: "Gerek yok. Benim aklımda başka bir şey var."

Kalktı, arkasını döndü hafifçe – omzunun üstünden bana bakarak. Elleri transparan üstünün altına gitti, siyah sütyenini klipsinden açtı ve yavaşça çıkardı, tranparan üstü yerinde kalırken. Sütyen elinde sarkıyordu şimdi, göğüsleri tamamen serbest, transparan kumaşın altında uçları belli oluyordu, şişkin ve davetkar. Yüzü kızarmış gibiydi, ama gülümsüyordu.

Pelin: "Rahatsız olmazsın ya? Çok sıcak, terledim."

Oliver: "Şey..."

Bir şey diyemedim. Donakaldım bu görüntüyle.

Yaklaştı masaya, göğüslerini masaya yasladı. Etkilenmiştim, kalp atışım hızlandı, ama aklımda Zey vardı hala.

Pelin'in odasında, ödev unutulmuştu artık. Transparan üstünün altında göğüsleri serbestçe sallanıyordu, uçları belirgin, beni deli ediyordu. Eğildi yine, yüzü yüzüme yakın, nefesi sıcak. "Rahat mısın Oliver?" diye fısıldadı, eli bacağıma değdi hafifçe, yukarı doğru kayıyordu. Pantolonumdaki kabartı daha da belli olmuştu, elini tam oraya atacakken – telefonum titredi masada. Mesaj sesi. Pelin durdu, gülümsedi ama sinirli gibi.

Pelin: "Kim o? Cevap verme, buradasın sen."

Oliver: "Bir bakayım, önemli olabilir."

Telefonu aldım, ekranda Zey'den mesaj: "Oliver, özür dilerim

bugün soğuk davrandım. Dün geceki film... Beni etkiledi, bilmiyorum neden. Seninle konuşmak istedim ama açamadım telefonu o an, aptallık ettim. Üzgünüm, arkadaşlığımız önemli benim için. Yarın konuşalım mı? Lütfen kızma."

Okudum, içim burkuldu. Zey üzgündü, belki kıskanmıştı Pelin'i. O halsiz ve üzgün hali aklıma geldi. Pelin'e baktım, eli hala bacağıma doğru uzanıyordu, ama şimdi her şey farklı geliyordu.

Oliver: "Şey, Pelin... Özür dilerim, ama gitmem lazım. Acil bir işim çıktı."

Pelin: "Ne? Daha yeni başladık. Kal lütfen."

Ama kalktım, ödevi bırakıp çıktım evden. Yolda Zey'e cevap attım: "Tamam, yarın konuşalım. Ben de üzgünüm." Eve dönerken aklım iyice karışıktı – Pelin'in baştan çıkarması, Ceren'in o hali, Zey'in mesajı... Neler oluyordu burada?

BÖLÜM ALTI

Eve dönerken aklım hala karışıktı – Pelin'in transparan üstü, memeleri, eli bacağımda... Vücudum hala tepki veriyordu, pantolonumdaki kabartı inmemişti tam. Kapıyı açtım, Manolya muhtemelen uyumuştu aşağıda, ama Ceren salonda oturuyordu, elinde bir kitap. Beni görünce ayağa kalktı,

gülümsedi – ama gözleri aşağı kaydı bir an, kabarıklığa. Fark etti, yüzü hafif kızardı, ama bir şey demedi.

Ceren: "Oliver, döndün mü? Erken bitirdiniz ödevi galiba."

Oliver: "Evet, bir şey oldu da... Gitmem gerekti. İyi geceler."

Hemen merdivenlere yöneldim, odama koştum. Kapıyı kapatıp üstümü çıkardım hızlıca, sadece boxerımla yatağa attım kendimi. Yüz üstü yattım, yastığa gömüldüm – rahatlamaya ihtiyacım vardı, ama düşünceler durmuyordu. Pelin, Zey'in mesajı, Ceren'in az önceki bakışı... Kapı hafifçe çalındı.
Ceren'di, içeri girdi sessizce. Hala o şort ve sütyensiz tişörtü üstündeydi, memeleri şişkin, odanın loş ışığında belli oluyordu.

Ceren: "Oliver, konuşabilir miyiz? Aşağıda bekledim seni, ama kaçtın gibi."

Oliver: "Şey... Tamam, ama yorgunum Ceren. Ne diyeceksin?"

Ceren: "Önceki konuşmamız... Pişmanım dedim ama..."

Yatağın kenarına oturdu. Gözleri boxerımdaki kabartıya kaydı yine, nefesi hızlandı. Ben donakalmıştım, ne diyeceğimi bilmiyordum.

Bana baktı, sonra aşağıya, uzun uzun.

Ceren: "Oliver, abla-kardeşiz evet, biliyorum. Ama... Sadece..."

Oliver: "Ne? Ceren, söyle?"

Boxerımdaki kabartıya baktı tekrardan.

Ceren: "Merak ettim, o kadar. Lütfen."

Neyi dedim ama o sadece kasığıma bakıp kaldı.

Kafamı çevirdim, utançtan tavana baktım. Ama o oturdu orada, gözleri boxerıma sabitlendi. Dakikalar geçti sanki – sessizce, sadece bakıyordu. Nefes alışını duyuyordum, hafifçe hızlanan. Ben kıpırdamadım, vücudum hala gergindi.

Sessizlik uzuyordu, sadece nefeslerimizi duyuyordum – onunki biraz daha derin, benimki gergin. Dakikalar geçti sanki, kıpırdamadan bakıyordu. Sonra, aniden minik bir inleme kaçtı ağzından – hafif, bastırılmış bir "Ah..." gibi. Gözleri büyüdü şokla, yüzü kıpkırmızı oldu. Hemen kalktı ayağa, eliyle ağzını kapattı.

Ceren: "Özür dilerim Oliver! Ben... Bilmiyorum ne yaptım. İyi geceler!"

Kapıya koştu, arkasına bakmadan çıktı. Kapı kapandı, ben yalnız kaldım odada. Ne olmuştu şimdi? Anlam veremiyordum – ablam gibi gördüğüm Ceren, bana bakarken inlemişti? Pişman mıydı, yoksa başka bir şey mi? Kafam allak bullaktı.

Yatağa uzandım sırt üstü, tavana baktım. Bugün olan bitenlerin hepsi aynı günde mi olmuştu? Okulda Zey'in soğukluğu, Pelin'in cilveli yaklaşımı, soyunma odası kazası, sonra Pelin'in evinde olanlar, Zey'in üzgün mesajı, Ceren'in odama gelip bana bakması...

Olasılığı saçmaydı, bir film gibi. Hayatım birdenbire bu kadar karmaşık mı olmuştu? Boxerımı sıyırdım yavaşça, büyümüş sikimin haline baktım – hala sert, günün geriliminden inmiyordu. Dokunmadım, sadece baktım, utanç ve heyecan karışımıyla. Ama en son, aklım Zey'e gitti – mavi-yeşil gözleri, halsiz hali... Yarın konuşacaktık, belki her şey normale dönerdi.
Gözlerim kapandı yavaşça, sikim hala açıkta. Düşüncelere dalıp uyudum öylece, yorgunluk ağır basmıştı.

BÖLÜM YEDİ

Sabah oldu, ama fark etmedim. Güneş odama dolmuştu, saat okula gitme vaktiydi. Aşağıdan Manolya' nın sesi geliyordu, kahvaltı hazırlıyordu herhalde. Kapım çalındı hafifçe. Zey'di; okula çağırmak için gelmişti, her zamanki gibi. Manolya bırakmıştı yukarı çıksın diye. Ama ben hala uyuyordum, derin bir rüyada.

Zey kapıda donakalmıştı. Beni gördü – yatakta çıplak, sikim açıkta, hafif şişkin. Yüzü kızardı, eliyle ağzını kapattı, ama

hemen kaçmadı. Gözleri oraya kaydı bir an, sonra yüzüme. Sessizce yaklaştı, yatağın kenarına oturdu hafifçe, beni uyandırmaya çalıştı.

Zey: "Oliver? Uyan... Okula geç kalacağız."

"Zey, evet..."

Zey: "Ne? Oliver, rüya mı görüyorsun? Hey, uyan!"

Gözlerimi açtım sonunda, şokla doğruldum. Zey'i gördüm, sonra kendimi – sikim hala açıkta. Hemen çarşafı çektim üstüme, yüzüm alev alev.

Oliver: "Zey! Ne yapıyorsun burada? Özür dilerim, ben... Uyuyordum."

Zey: "Geldim seni çağırmaya, Manolya izin verdi. Ama sen..."

Oliver: "Ben? Şey..."

Yüzüm kızardı, bir şey diyemedim. Yere bakındım.

Zey: "Hadi hazırlan, okul bekler. Sonra konuşuruz dün geceki mesaj için."

Gülümsedi hafifçe, ama huzursuzdu hala. Ben kalktım, hızlıca giyindim. Aşağı inip kahvaltı ettik Manolya, Ceren, Zey de katıldı. Okula yürürken konuştuk biraz.

Oliver: "Dün geceki mesajın için teşekkürler. Ben de üzgündüm, soğuk davranmandan. Okuldan sonra konuşalım mı? Sende buluşalım akşam müsait olursan?"

Zey: "Olur gel, konuşuruz her şeyi. Arkadaşlığımız önemli."

Oliver: "Tamam, o zaman. Akşam sekizde."

Okula vardık, ama gün boyu aklım Zey ile olan o soğukluktaydı. Akşam çözebilecektik belki de.

BÖLÜM SEKİZ

Okul günü yavaş yavaş ilerliyordu; dersler arasında koridorlar kalabalıktı, ama aklım hala sabahki o utanç verici anda ve Zey'le akşamki buluşmada takılıydı. Zey'le öğle arasında kantinde oturduk, ama sohbetimiz hafifti – duygusal bir şeyler konuşmadık, sadece okul muhabbeti. O halsiz hali yine vardı, bandanasını düzeltiyordu sık sık, gözleri uzaklara dalıyordu. "Akşam her şeyi konuşuruz," dedim içimden, ama Pelin'in uzaktan bana bakışlarını fark ettim. Sınıfın minyon kızı, dün geceki kaçışımı unutmamıştı belli ki.

Ders arası zil çaldı, bahçeye çıktım biraz hava almak için. Okul bahçesi genişti, ama arkadaki ağaçlık kısım görünmezdi – öğrencilerin sigara içtiği, gizli buluşmalar yaptığı yer. Orada yalnız başıma yürürken, birden Pelin çıktı karşıma. Turuncu saçları rüzgarda uçuşuyordu, üniforması üstünde dar

duruyordu, gözleri ateş gibi. Beni köşeye sıkıştırdı ağacın altına, sırtım kabuklu gövdeye yaslandı. Kaçış yoktu.

Pelin: "Oliver, dün gece neydi o? Neden kaçtın birden? Ödev bitecekti, eğlenecektik..."

Oliver: "Pelin, lütfen... Bir mesaj geldi, önemliydi. Özür dilerim, ama öyle olması gerekti."

Pelin yaklaştı daha da, nefesi yüzüme değiyordu. Gözleri dolmuş gibiydi, ama öfkeyle karışık bir arzuyla. Eliyle kolumu sıktı, vücudu vücuduma yaslandı hafifçe – memeleri değdi göğsüme.

Pelin: "Kaçma benden Oliver. Dünden beri aklım sende. O soyunma odası kazası... Beni gördün..."

Aniden eli aşağı indi, pantolonumun üstünden sikimi kavradı – sertçe, sıkarak. Kalbim duracak gibi oldu, vücudum anında tepki verdi, sertleşmeye başladı. Acı ve zevk karışımı bir his.

Pelin: "İstiyorum bunu."

Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı, dilini çıkarıp yaladı hafifçe – ıslak, davetkar. Sonra sinsice gülümsedi, gözleri parlayarak, ve arkasını dönüp gitti. Beni orada bıraktı, nefes nefese.

Sertleşen sikimi gizlemek için bir süre ağacın altında kaldım, pantolonumdaki kabartı inmeyecek gibiydi. Ellerimle

düzeltmeye çalıştım, ama nafile. O sırada ayak sesleri duydum – rehber öğretmen Selin yaklaşıyordu. Okulun en sevilen öğretmeniydi; bir seksen boyunda, pilates yapan, atletik vücutlu, uzun saçlı bir kadın. Sevecen, tatlı, anne gibi şefkatliydi – öğrencilerine sarılır, dinlerdi bizi. Ama aynı zamanda okulun en seksi öğretmeniydi benim için; o dar etekleri, bluzları altında kıvrımları... Hayranlıkla bakardım bazen. Beni gördü, gülümsedi önce, ama sonra gözleri aşağı kaydı, pantolonumdaki kabarıklığı fark etti. Yüzü hafif kızardı, ama hemen toparlandı, şefkatli sesiyle konuştu.

Selin: "Oliver, ne yapıyorsun burada? Ders başladı, geç kalacaksın yavrum. Hadi gel, sınıfa gidelim."

Oliver: "Şey... Tamam öğretmenim. Biraz hava alıyordum sadece."

Selin: "Anlıyorum, bazen yalnız kalmak ister insan. Ama dikkat et kendine, tamam mı? Her şey yolunda mı?"

Eliyle omzuma dokundu hafifçe, anne gibi sıktı. Gözleri yine aşağı kaydı bir an, ama bir şey demedi. Beraber yürüdük sınıfa, ama içimde fırtına kopuyordu.

Selin öğretmenle sınıfa yürürken, içim hala karmakarışıktı. Pelin'in dokunuşu aklımdan çıkmıyordu, pantolonumdaki kabarıklık inmekte zorlanıyordu – ellerimi cebime sokup gizlemeye çalışıyordum. Selin öğretmen yanımda yürüyordu, o uzun boyuyla adımları geniş, ama bana bakarken şefkatli bir gülümseme vardı yüzünde. Sınıf kapısına vardığımızda

durdu, elini omzuma koydu hafifçe.

Selin: "Oliver, yavrum, derse girmeden önce odama gel bir dakika. Konuşmak istiyorum seninle, önemli bir şey değil, merak etme."

Oliver: "Şey... Tamam öğretmenim. Ama geç kalmayayım derse."

Selin: "Merak etme, not yazarım hocana. Hadi gel."

Rehberlik odasına gittik; küçük, sıcak bir odaydı, duvarlarda motivasyon posterleri, bir kanepe ve masa. Oturduk karşı karşıya, o masanın arkasında, ben sandalyede. Gözleri yumuşaktı, anne gibi – o bir seksen boyuyla bile insanı rahatlatan bir hali vardı, pilates yaptığı belli olan atletik vücuduyla okulun en çekici öğretmeniydi benim için. Ama şimdi, o bakışıyla içimi okuyormuş gibiydi.

Selin: "Oliver, seni bahçede gördüm ya... Fark ettim ki biraz rahatsız görünüyordun. O kabarıklık... Utandırmayayım seni, ama genç bir erkeksin, bunlar olur. Okuldaki kızlar mı etkiliyor seni bu denli? Pelin gibi mi, yoksa başka biri mi? Anlatabilirsin, burası güvenli bir yer."

Oliver: "Öğretmenim... Bilmiyorum, yani... Evet, belki. Ama konuşmak istemiyorum, lütfen."

Yüzüm kızardı, kulaklarım yanıyordu. Nasıl fark etmişti? Utançtan yerin dibine girmek istedim, ellerim kucağımda

yumruk oldu.

Selin: "Tamam, zorlamayayım. Ama şunu bil yavrum, cinsel sağlık önemli. Vücudun değişiyor, hormonlar coşuyor. Masturbasyon... O da normal bir şey, sağlıklı bile. Stresi atar, kendini tanımaya yardımcı olur. Eğer baskı hissediyorsan, konuşabiliriz her zaman. Yargılamam seni."

Oliver: "Lütfen öğretmenim, yeter! Utandım şimdi, kızdım da... Neden söylüyorsunuz bunları?"

Sesim titriyordu, kalkmak istedim ama kaldıramadım kendimi. Konuşma sırasında vücudum yine tepki vermişti – o sözler, Pelin'in anısı, hafif sertleşmiştim yine. Selin öğretmen gülümsedi yumuşakça, kalktı masadan.

Selin: "Özür dilerim eğer üzdüysem, ama bunlar çok normal Oliver. Her genç geçer bunlardan. Hadi, derse git şimdi. Gel, sarılayım sana, moralin düzelsin."

Ayağa kalktım, o uzun kollarını açtı, sarıldı bana sıkıca – boyu benden uzundu, başım göğsüne yaslandı. Ama sarılırken, hafif sertleşmiş sikim bacaklarına değdi, hissettiğini biliyordum – çünkü sarılmayı uzattı biraz, nefesi değişti hafifçe, ama bırakmadı. Sanki teselli eder gibi sırtımı sıvazladı.

Selin: "Hadi git yavrum, geç kalma. Unutma, hepsi normal."

Oliver: "Teşekkürler öğretmenim..."

Ayrıldım, koridora çıktım, yüzüm hala kızarık. Derse giderken aklım oradaydı – o sarılma, hissettiği şey... Her şey daha da karmaşıklaşıyordu...

BÖLÜM DOKUZ

Okul günü nihayet bittiğinde, zil çaldı ve herkes sınıflardan fırladı. Selin öğretmenle o garip konuşma aklımı kurcalıyordu hala – o sarılma, hissettiği şey, utancım... Ama Zey'i koridorda gördüm, sırt çantası omzunda, bandanası her zamanki gibi başındaydı. Gözleri yorgundu, ama bana gülümsedi hafifçe, içim ısındı. Beraber çıktık okul kapısından, hava serinlemişti, sonbahar yaprakları yerlerde uçuşuyordu.

Oliver: "Zey, okuldan sonra nehir kenarına inelim mi? Biraz dolaşırız, hava güzel. Konuşuruz belki biraz."

Zey: "Olur Oliver... İyi gelir belki. Halsizim bugün, ama seninle olmak... Rahatlatıyor beni."

Eli elime değdi bir an, kazara mı bilerek mi bilmiyorum, ama titredim. Nehir kenarına indik yürüyerek; havanın kokusu burnumu doldurdu, su akıyordu yumuşakça. Yan yana yürüdük. Zey'in sarı saçları rüzgarda uçuşuyordu, mavi-yeşil gözleri nehre dalmıştı – sanki bir sır taşıyordu o bakışlarda, derin bir hüzün.

Zey: "Oliver, çocukluğumuzu hatırlıyor musun? Aynı sokaklarda oynamak... Birbirimizi hiç bırakmadık. Sen... Benim için her şeysin, biliyorsun değil mi?"

Oliver: "Evet Zey, biliyorum. Sen de benim için öylesin. Hep sen vardın yanımda, o tatlı bandananla, o çekingen gülümsemenle."

Gülümsedi, ama gözleri nemliydi. Biraz ileride bir dondurmacı gördük; çikolatalı ve vanilyalı aldık, paylaşarak yedik. Zey'in dudaklarında dondurma kaldı, güldüm, o da güldü – nadir bir an, o halsizliğinin arasında. Parmaklarımız değdi dondurma çubuklarını tutarken, içimde bir sıcaklık yayıldı.

Oliver: "Bu anı özleyeceğim Zey. Seninle olmak... Mutlu ediyor beni, ama seni üzgün görmek içimi acıtıyor."

Zey: "Üzme kendini Oliver. Sen varsın ya, yeter. Ama evet, akşam konuşalım lütfen yine."

Dondurmamızı bitirip eve döndük. Manolya evdeydi.

Eve girdiğimde, dışarıdaki o huzurlu anın sıcaklığı hala içimdeydi – Zey'in gülümsemesi, dondurmanın tadı... Ama aklım karmakarışıktı; Pelin'in bahçedeki dokunuşu, Selin öğretmenin o şefkatli sarılması, hepsi üst üste binmişti.

Manolya mutfakta yemek hazırlıyordu, Ceren odasında kitap okuyordu herhalde. "Duş alayım da kendime geleyim," diye düşündüm, akşam Zey'le buluşmadan önce. Banyoya girdim,

kapıyı kilitlemedim – evde alışkanlık işte, kimse girmez sanıyordum. Sıcak suyu açtım, buhar doldu her yer, vücudum gevşedi yavaşça. Ama günün gerilimi sikimi etkilemişti hala; uzun, sarkmış haldeydi, suyun altında yıkarken utandım kendimden.

Tam o sırada kapı açıldı aniden. Ceren'di; yüzü acil bir ifadeyle, elini karnına bastırmış.

Ceren: "Oliver, özür dilerim! Tuvalete gitmem lazım acil, dayanamıyorum. Mecbur girdim. Rahatsız etmem seni, çabuk bitiririm."

Oliver: "Ceren! Ne... Tamam, ama çık lütfen çabuk."

Ama o çoktan klozete oturmuştu, çiş sesi başladı – utanç verici bir sessizlik. Duş camı buğuluydu, ama hatlarım belli oluyordu; uzun boyum, omuzlarım, ve evet, sarkmış sikim... Ceren'e baktım bulanık camdan, o da bana bakınıyordu sanki, gözleri oraya kayıyordu. Çişini yaparken nefesi hızlanmıştı, eli dizinde, ama bakışları kaçmıyordu.

Ceren: "Oliver... Sırtını yıkamak için yardım lazım mı? Buğudan göremiyorum ama, yalnız görünüyorsun orada. Ablan olarak yardım edeyim mi?"

Sesi yumuşaktı, ama altında bir titreme vardı – dün geceki o bakış, inlemesi aklıma geldi. Utangaçlığım yüzünden hayır diyemedim hiç, Ceren'e karşı hep öyleydim. Kalbim hızlandı, sikim hafifçe kıpırdadı suyun altında.

Oliver: "Şey... Tamam, belki. Ama çabuk olsun lütfen."

Ceren kalktı, ellerini yıkadı hızlıca, sonra duş kabininin yanına geldi. Camı araladı hafifçe, elini uzattı – sabunu aldı, sırtıma sürdü yavaşça. Dokunuşu nazikti, ama içimde bir fırtına kopuyordu. "Neden izin veriyorum?" diye düşündüm, ama hayır diyemiyordum.

Duşun sıcak suyu sırtımdan akarken, Ceren'in eli sabunlu lifle sırtımı ovuşturuyordu – nazikçe, ama dokunuşu içimi titretiyordu. Tam bitecek diye düşünürken, eli aşağı kaydı, popoma doğru. Lif popomun kıvrımlarına değdi, ovuşturmaya başladı – şaşırdım, vücudum gerildi aniden.

Oliver: "Ceren! Ne yapıyorsun? Dur lütfen..."

Ceren: "Dur, hemen bitecek Oliver. Temiz olsun her yer, ablan olarak yardım ediyorum ya. Rahatla."

Sesi sakin ama eğlenceliydi, eli devam etti – popomu yıkıyordu yavaşça, sabun köpükleri akıyordu aşağı. İçimde bir karışıklık vardı; utanç, ama aynı zamanda bir heyecan. Sikim hafiften sertleşmeye başladı, suyun altında belli oluyordu. Ceren arkamda duruyordu, omzumun üstünden eğilip baktı – gördü onu, sertleşen halini. Gözleri parladı, hafifçe güldü.

Ceren: "Heyecanlandın sanırım? Tatlısın Oliver, utanma."

Utançtan kızardım, yüzüm alev alev yanıyordu. Sesimi

çıkaramadım, sadece başımı salladım onaylar gibi – hayır mı evet mi bilmiyordum. Konuşamıyordum, dilim tutulmuştu. Ceren durmadı, arkadan uzandı, eliyle lifi aldı ve sikime doğru kaydırdı – yavaşça yıkamaya başladı, köpükleyerek ovuşturdu. Vücudum titredi, sertleşme daha da arttı, elimde değildi.

Ceren: "Bak, üstüm ıslandı şimdi. Zaten senden sonra duş alacaktım."

Üstünü çıkardı hızlıca – tişörtü, şortu, iç çamaşırları... Çıplak kaldı, dolgun vücudu, şişkin memeleri karşımdaydı. Duşa girdi benimle, su ikimizi de ıslattı. Beraber çıplak şekilde kaldık orada, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu. Ceren lifi aldı, önce kendini yıkamaya başladı – memelerini, bacaklarını, sonra bana döndü, sırtımı, göğsümü, her yerimi ovuşturdu. Sikimi her yıkayışında, eli değdikçe, daha da sertleşiyordu – taş gibi olmuştu, acıyordu neredeyse zevkten. Ceren gülümsüyordu, ama gözleri heyecanlıydı.

Ceren kendini ve beni tamamen yıkayınca, suyu kapattı. Bana döndü, yanağımı öptü hafifçe – dudakları yumuşak, sıcak.

Ceren: "Tamam, yıkadık mis gibi olduk Oliver. Güzel geçti değil mi?"

Sesimi çıkaramadım, şok içindeydim – ne diyeceğimi bilmiyordum. O havluya sarılıp çıktı banyodan, ben kaldım orada, su damlaları akarken. Hızlıca kurulandım, giyindim, aşağı indim yemeğe. Manolya masayı kurmuştu, Ceren de

gelmişti – saçları ıslak, gülümsüyordu. Oturduk, yemek yerken bana baktı, göz kırptı sinsice – utandım yine. Yemeği bitirince, "Zey'e gidiyorum," dedim Manolya' ya, kalktım. Ceren "Dikkat et kendine," dedi gülerek, ama aklım hala o duşta takılıydı.

BÖLÜM ON

Zey'lerin kapısına vardım, saat sekizdi. Zey açtı, annesi akşam vardiyasında çalışıyordu herhalde, evde yoktu – denk gelmiyorduk pek.

Zey'lerin salonunda kanepeye oturduk, hava ağırdı – sanki yılların sırları odanın duvarlarına sinmişti. Zey ayağa kalktı, mutfağa gitti sessizce. Çay demlediğini duydum; suyun kaynama sesi, bardakların tıngırtısı... O sırada ben pencereden dışarı bakıyordum, evin ışıklarını izliyordum, ama aklım karmaşıktı. Sabahki rüya, Pelin'in bahçedeki dokunuşu, Selin öğretmenin şefkatli sarılması, Ceren'le o duş olayı... Ve şimdi Zey, o mavi-yeşil gözleriyle... Döndü elinde iki bardak çay, biri bana, biri kendine. Yanıma oturdu, bu sefer daha yakın – bacaklarımız değiyordu hafifçe. Çayın buharı yükseliyordu aramızda, ama o çekingen bir bakış attı bana, gözleri yere indi.

Zey: "Oliver... Çay içelim önce, sakinleşelim. Ama konuşmamız lazım. Seninle her şeyi paylaşmak istiyorum, ama korkuyorum... Anlayamayacaksın diye, benden

uzaklaşacaksın diye."

Oliver: "Zey, lütfen. Seni tanıyorum yıllardır. Ne olursa olsun, yanındayım. O halsizliğin aklımı kurcalıyor... Anlat bana, yükünü paylaşayım."

Çayından bir yudum aldı, eli titriyordu hafifçe. Derin bir nefes aldı, sesi fısıltı gibi çıktı önce, sonra güçlendi. Gözleri dolmuştu, ama devam etti.

Zey: "Tamam... Başlayayım. Ailem... Annem ve babam, yıllarca çocukları olmamış. Doktora gitmişler, tedaviler, ama nafile. Annem Türk, babam Norveçli – kültürleri farklı, ama aşkları güçlüymüş. Sonunda, annem eski bir inanışa dönmüş. Pan tanrısına adak adamışlar, büyü yapmışlar – eski mitlerden, doğa tanrısı Pan'a. 'Bize bir çocuk ver, karşılığında ne istersen al' diye. Ve... Ben doğmuşum. Mucize gibi, diyor annem. Ama... Karşılığı varmış. Pan, lütfunu vermiş, ama beni succubus olarak doğurtmuş. Bir lanet gibi, bir hediye gibi... Babam dayanamamış buna. Ben küçükken anlamış her şeyi, korkmuş, Norveç'e dönmüş. Annemle yalnız kaldık. Sadece onlar biliyor, babam ve annem. Başka kimse yok."

Sözleri kulaklarımda yankılandı – succubus? Mitlerden, şeytani varlık, baştan çıkarıcı... Şaşkınlık ve korku sardı beni aniden, kalp atışım hızlandı. Elimdeki bardağı sıkmaya başladım istemsizce, cam çatırdadı, sonra kırıldı. Parçalar elime battı, kan akmaya başladı – kesik derin değildi, ama acı hissetmedim bile, şoktan. Bardak yere düştü, çay halıya

döküldü.

Oliver: "Ne? Succubus mu? Zey, bu... Bu gerçek olamaz!"

Zey hemen ayağa fırladı, yüzü endişeyle doldu. "Oliver! Elin!" diye haykırdı, mutfağa koştu, bir bez ve bandaj getirdi. Elimi aldı nazikçe, kanı sildi, bezi sardı sıkıca. Gözleri yaşlıydı, eli elimde titriyordu.

Zey: "Özür dilerim, korkuttum seni. Ama gerçek, Oliver. Lütfen dinle, bitireyim. Seni incitecek diye korkuyorum, ama anlatmam lazım."

Elimi sardıktan sonra, yanıma oturdu yine, bu sefer daha yakın, omzu omzuma değiyordu. Devam etti, sesi daha sakin ama duygusal – sanki yılların yükünü boşaltıyordu.

Zey: "Succubus'lar... Mitlerdeki gibi değil tam. Günümüzde, bizler gizleniyoruz. Kuyruklarımızı belimize dolayıp, tanga ipi gibi görünmesini sağlıyoruz – kenarlardan çıkan o 'moda' bazı kızlarda aslında kuyruk. Boynuzlarımızı bandana, şapka, saç bandı ile örtüyoruz. Kendimizi gizleyebiliyoruz, ama genç yaşta zor oluyor. Kontrol etmek öğreniliyor zamanla. Normalde boynuzlarımız ve kuyruğumuz çok kısa, minik çıkıntılar gibi. Sadece... Beslenmemiz gerektiğinde uzuyorlar. Azgınlık, açlık gibi – vücudumuz sinyal veriyor."

Tam burada durdu, derin bir nefes aldı. Eli bandanasına gitti, yavaşça çıkardı. Sarı saçları dağıldı, ama saçlarının arasında iki minik çıkıntı gördüm – boynuz gibi, koyu renkli, belki bir

santim uzunluğunda. Elimi tuttu, nazikçe boynuzlarına değdirdi. Parmağım değdiğinde hissettim; sert, pürüzsüz, sıcak – minik çıkıntılar, ama gerçek. Şaşırdım, gözlerim büyüdü, ama çekmedim elimi hemen. Dokunuşu elektrik gibiydi.

Oliver: "Bunlar... Gerçek mi? Zey, inanılmaz..."

Zey: "Evet, gerçek. Dokun, korkma. Ama asıl mesele... Beslenmemiz. Succubus'lar ergenliğe kadar normal insan gibi görünüyor – boynuz, kuyruk çıkmıyor. Normal yiyeceklerle besleniyoruz, enerjimiz yüksek. Ama ergenlikten sonra... Değişiyor her şey. Artık döl yememiz gerekiyor. Hayat enerjimizi veren o."

Sözleri duyunca kızardım aniden, elimi boynuzundan çektim geri. Yüzüm alev alev yanıyordu, kalp atışım hızlandı – döl mü? Cinsel bir şey miydi bu?

Oliver: "Nasıl yani? Döl mü? Zey, bu... Ne demek istiyorsun?"

Zey'in yüzü de kızardı, gözleri yere indi, ama devam etti – sesi titrek, utangaç ama kararlı. Elleri kucağında yumruk olmuştu.

Zey: "Succubus'lar lanetli varlıklar Oliver. Ergenlikten sonra, hayat enerjimiz düşüyor – bir lanet gibi, vücudumuz zayıflıyor. Bizi tekrar enerjik kılan, güçlü yapan şey... Döl. Erkeklerin dölleri, ve partnerlerimize verdiğimiz zevkle aldığımız inlemeler, çığlıklar. O enerjiyi emiyoruz sanki, bizi besliyor. Eğer döl yemezsek, normal yiyeceklerden bile tat

alamıyoruz. Her şey tatsız, boş geliyor. O yüzden ergenlikten beri çok az yemek yiyorum, sürekli halsizim, yorgunum. Güçsüz hissediyorum kendimi, sanki hayatım soluyor. Annem biliyor, ama yardım edemiyor – sadece gizlememi söylüyor."

Halsizliğinin sebebini anladım o an – yıllardır gördüğüm o solgun yüz, düşük enerji, az yemek yemesi... Hepsi bundanmış. İçim burkuldu, ama aynı zamanda utanç sardı beni – cinsel bir sırdı bu, arkadaşım hakkında.

Zey: "Daha önce... Sik bile görmedim Oliver. Kendimi hep kaçırdım bu durumdan, ilişki kurmadım kimseyle. Halsizliğimi kabul ettim, ama zor. Hatta... İlk defa dün gördüm, seninkini. Sabah odanda, uyurken. Şok oldum, ama... Merak da ettim. Üzgünüm, itiraf etmek zor, ama doğruyu söylemek istedim."

Çok kızardım, yüzüm kıpkırmızı oldu – dün sabahki o an aklıma geldi, sikim açıkta, Zey'in bakışları. Utançtan konuşamadım bir an, boğazım düğümlendi. Gözlerimi kaçırdım, çay bardağımın kırık parçalarına baktım yerde.

Oliver: "Zey... Ben... Bilmiyordum. Üzgünüm, ama bu... Fazla. Seni böyle görmek, acı çektiğini bilmek..."

Ama devam edemedim. Zey elimi tuttu yine, gözleri yaşlı ama kararlıydı. O an, arkadaşlığımız değişiyordu sanki...

Zey'in sözleri odada asılı kaldı, sanki bir sis gibi ağırlaşmıştı hava. Succubus, döl, lanet... Kafam allak bullaktı, elime

sardığı bezdeki kan lekesi bile unutulmuştu. Yüzüm hala kızarıktı, utanç ve şaşkınlık karışımıyla boğazım kurumuştu. Ama Zey'in o mavi-yeşil gözleri, yaşlı ve yorgun, içimi acıtıyordu. Yıllardır en iyi arkadaşımdı, o halsiz halini görmeye alışmıştım ama şimdi sebebi... Bu kadar derin, bu kadar karanlık bir sırdı. Nefes aldım derin bir, sesim titrek çıktı.

Oliver: "Zey... Bunun tedavisi var mı? Yani, bir yol, bir büyü, bir şey... Bu lanetten kurtulabilir misin? Doktorlar, belki bilim... Bilmiyorum, ama dayanamıyorum seni böyle görmeye."

Zey başını hayır anlamında salladı yavaşça, gözleri yere indi. Bandanasını çıkarmış haliyle, o minik boynuz çıkıntıları saçlarının arasında parlıyordu hafifçe – gerçek olduklarını hala tam idrak edemiyordum. Çay bardağı elinde titriyordu, ama koymadı yere. Sesinde bir umutsuzluk vardı, yılların yorgunluğuyla karışık.

Zey: "Bilmiyorum Oliver... Annem araştırdı yıllarca, eski kitaplar, mitler... Pan'ın lütfu bu, karşılığı. Tedavi diye bir şey duymadım. Belki vardır, ama ben... Döl yemeden yaşamak, tatsız bir hayat. Her yemek boş, her gün yorgunluk. Güçsüz hissediyorum kendimi, sanki hayatım soluyor yavaş yavaş. Zor, çok zor... Ama seni kaybetmekten daha zor değil."

Üzgünce oturdu kanepeye, omuzları çökmüştü, başı önüne eğik. Gözleri nemliydi, bir damla yaş süzüldü yanağından. İçim parçalandı onu öyle görmekten – en yakın arkadaşım, acı çekiyordu yıllardır, yalnız başına. Düşünmeden yaklaştım,

kollarımı açtım, sarıldım ona sıkıca. Vücudu soğuktu, ama kalp atışını hissettim göğsümde. Saçlarını kokladım, o sarı teller bandanasız dağılmıştı, minik boynuzlara değdi yanağım hafifçe. Teselli etmek istedim, ama kelimeler yetmiyordu.

Oliver: "Zey... Üzülme lütfen. Yanındayım, her zaman. Birlikte çözeriz bunu, söz veriyorum. Sen güçlü bir kızsın, atlatacağız."

Sarıldık bir süre, sessizce. Zey'in nefesi yavaşladı, ama hala titriyordu hafifçe. Aklında neler döndüğünü bilmiyordum – dün sabah odamda beni o halde görmesi, sikimi... Ve şimdi bu sırları paylaşmamız. O üzgün ve mutsuz haliyle, aklına o an gelmişti belki de, çünkü ayrıldığımızda sesi fısıltı gibi çıktı, çekingen, utangaç.

Zey: "Oliver... Tüm sikler... Böyle mi görünüyor? Yani, seninkini dün gördüm ya... Merak ettim."

Şaşkınlıkla doğruldum, yüzüne baktım – gözlerini kaçırıyordu, yüzü kızarmıştı. Ne diyeceğimi bilemedim bir an, boğazım düğümlendi yine. Sikler mi? Konu oraya mı gelmişti?

Oliver: "Ne? Zey, bilmiyorum... Yani, görmedim başkalarını. Ama kendiminkinin... Öyle olduğunu sanıyorum. Neden sordun ki?"

Zey gülümsedi hafifçe, utangaç bir gülümseme – aramızdaki gerilim yumuşadı biraz, o ağır hava dağılır gibi oldu. Gözleri bana kaydı, ama hemen kaçırdı yine, eliyle saçını düzeltti, minik boynuzlarını gizler gibi.

Zey: "Bilmem... Dün gördüm ya, merak ettim. Ama... Güzel görünüyordu, yani... Dolgun, güçlü gibi. Çekine çekine söylüyorum ama, iltifat gibi al. Senin gibi, güven verici."

Güldüm hafifçe, utançtan mı rahatlamadan mı bilmiyorum – aramız yumuşamıştı, o duygusal ağırlık azalmıştı biraz. Yüzüm kızardı yine, ama bu sefer kötü değildi. Zey'in o hali, succubus olsa da, hala o çekingen kızdı – en yakın arkadaşım.

Oliver: "Teşekkürler... Sanırım. Ama Zey, yardım etmek istiyorum sana. Gerçekten. Bu halsizliği, laneti... Ne yapabilirim? Saçma gelebilir ama, boynuzlarının ne hallerde tepki verdiğini ölçmeliyiz belki de bilmiyorum. Dışarıda tehlikeye girme, uzarsa falan... Kontrol altında tutmak için."

Zey başını kaldırdı, gözleri merakla parladı – ama altında bir utanç vardı. Nasıl diye sordu sessizce, sesi titrek.

Zey: "Nasıl yapacağız ki? Yani... Belki tekrar görsem... Etkilenip etkilenmeyeceğimi görürüz. Boynuzlar uzar mı diye. Çekiniyorum söylemekten ama... Yardım ederse..."

Teklifini duyunca durdum, kalp atışım hızlandı. Yardım etmek adına, evet – ama bu... Pantolonumu yavaşça sıyırdım, boxerımla beraber aşağı indirdim. Sarkık, dolgun sikim açığa çıktı, loş ışıkta belli oluyordu – günün gerilimlerinden mi bilmiyorum, hafifçe dolgunlaşmıştı. Zey'in nutku tutuldu, gözleri oraya sabitlendi – ilk defa yakından bir sik görüyordu,

succubus olsa da çekingenliği yüzünden anlaşılıyordu. Yüzü kıpkırmızı oldu, eliyle ağzını kapattı hafifçe, ama bakışlarını ayıramıyordu. Nefesi hızlandı, bandanasız başındaki minik boynuzlar kıpırdadı mı yoksa hayal miydi?

Zey: "Oliver... Bu... Yakından... Vay be."

Sikime bakarken, elimi aldı nazikçe, boynuzlarına götürdü. "Kontrol et, uzamış mı diye," dedi fısıltıyla. Parmağım değdi minik çıkıntılara – sert, sıcak, ama aynı boyda gibiydi. Ama o sırada Zey sikimin hafifçe kıpraştığını fark etti, gözleri büyüdü. Vücudum tepki vermişti dokunuşa, istemsizce – sertleşme başladı hafifçe.

Zey: "Oliver... Kıpırdadı mı? Boynuzlara dokununca... Etkiledi galiba."

Utandım yine, ama bırakmadım elimi. Bu deney, yardım... Ama aramızdaki bağ değişiyordu sanki, daha derin, daha tehlikeli bir şeye doğru.

Zey'in minik boynuzlarına dokunurken, parmak uçlarım istemsizce uçlarını okşadı – farkına varmadan, sanki merakla keşfeder gibi. O sert, sıcak çıkıntılar parmaklarımın altında hafifçe titreşti, ve birden... Uzamaya başladılar. Minik, belki yarım santim daha, ama belli oluyordu. Aynı anda, sikim dolgunlaşmaya başladı; sarkık hali yavaşça kalkıyor, büyüyor, kan doluyordu içine. Kalbim hızlandı, Zey'in gözleri oraya kitlenmişti, nefesi değişti.

O sırada Zey huzursuzlandı, poposu kıpırdadı – pantolonunun arkasından bir şey ittiriyordu sanki. Rahatsız olup hafifçe kalktı, pantolonunu sıyırdı yavaşça, şortuyla kaldı. Ve kuyruğu... İnce, koyu renkli bir kuyruk arkasından çıktı, yavaşça uzamaya başladı – belki on santim, kıvrılarak havada sallandı.

Oliver: "Bu... Kuyruk mu? Zey, inanılmaz..."

Şaşkınlıkla baktım ona, gözlerim faltaşı gibi açılmıştı. Zey gülümsedi hafifçe, utangaç ama eğlenceli bir gülümsemeyle – o mavi-yeşil gözleri parladı.

Zey: "Evet, bir de bu var kuyruğum. Gizli tutuyorum, ama şimdi... Serbest kaldı galiba."

Kuyruk uzadı daha da, belki yarım metre, ve yavaşça belime dolandı – tenime değdi, sıcak, pürüzsüz, sanki bir yılan gibi ama yumuşak. Hissettim onu derimde, sarılışı içimi titretti, ve sikim daha da sertleşti – taş gibi olmaya başlamıştı, başı şişkinleşiyordu.

Zey: "Nasıl kuyruğum? Beğendin mi?"

Ama gözleri sikimin büyümesine kitlenmişti, dudaklarını ısırdı hafifçe, heyecanı yüzünden okunuyordu. Gülmeye başladı, sinsice ama tatlı.

Zey: "Vay be, kuyruğum cidden etkiledi seni galiba. Bak nasıl büyüyor..."

Oliver: "Çok tuhaf bir his ama... Sanırım evet. Zey, bu... Normal değil, ama güzel."

Sikim tam sertleşmişti artık, dikilmiş halde sallanıyordu hafifçe. Zey'in boynuzlarına baktım yine – uzamışlardı, belki iki santim artık. İşaret ettim onları.

Oliver: "Galiba siki bu kadar yakından görmek etkiliyor seni. Bak, boynuzların baya uzadı."

Parmaklarım yine istemsizce okşadı onları, uçlarını daireler çizerek – Zey birden minik bir inleme kaçırdı, "Ah..." gözleri kapandı bir an. Şaşırdım, elimi çektim hemen.

Oliver: "Ne oldu? Acıttım mı? Özür dilerim!"

Zey başını hayır anlamında salladı hızlıca, yüzü kıpkırmızı, utangaççça gülümsedi, gözleri yere indi.

Zey: "Hayır, aksine... Hoşuma gitti. Devam eder misin? Lütfen..."

Oliver: "Ama... Bu doğru mu Zey? Biz arkadaşız, yıllardır. Bu korkutuyor beni."

Bunu söylerken, sikimden minik bir zevk damlası aktı – başından, şeffaf, parlak bir damla aşağı süzüldü. Zey gördü onu, gözleri büyüdü, sonra güldü hafifçe, alaycı ama heyecanlı.

Zey: "Bak, sen böyle diyorsun ama sikin başka diyor. O damla... İstemiyor değil galiba."

Güldü yine, ama sonra yüzü ciddileşti, gözleri bana kilitlendi. Aniden tüm cesaretini topladı, derin bir nefes aldı, sesi titrek çıktı.

Zey: "Oliver... Dölünü yemek istiyorum. Lütfen. Bana enerji ver, lütfen."

Ortam bir dondu anlık – sessizlik sardı odayı, kalp atışlarımı duyuyordum sadece. Zey'in o halsiz hallerini düşündüm; yıllardır gördüğüm solgun yüzü, az yemek yemesi, yorgun gözleri... Acı çekiyordu, yalnız başına. İyi olması için, arkadaşım için... Kabul ettim içimden, ama korku da vardı içimde.

Oliver: "Tamam Zey... Kabul ediyorum. Ama arkadaşlığımız bozulmayacaksa, tabii. Seni kaybetmek istemem."

Zey heyecanla başını salladı, gözleri parladı – mutluluktan mı, açlıktan mı bilmiyorum. Kuyruğu hareketlendi, yavaşça sikimin üstünde gezmeye başladı; sıcak ucu değdi deriye, okşar gibi. Sonra kavradı onu, kıvrılarak sardı, okşamaya başladı – yukarı aşağı, nazikçe ama ritmik.

Zey: "Teşekkürler Oliver... Bu... İlk defa yapıyorum."

Heyecan içinde okşuyordu, gözleri sikime kitlenmiş, nefesi

hızlanmıştı. Sikim iyice büyüdü, damarları şişti, başı morardı neredeyse – zevk dalgaları vücuduma yayılıyordu. Zey'in gözlerindeki heyecana odaklandım; o mavi-yeşil derinlik, merak ve arzu karışımı. Boğuk bir şekilde inledim, "Ah... Zey..." diye, sesim kalınlaşmıştı.

Oda sanki ısınmıştı birden – yoksa Zey'in kuyruğuyla sikimi okşamasından mıydı? Anlayamıyordum, vücudum alev alev yanıyordu, terlemeye başlamıştım. Tişörtümü tuttum yakasından, "Sıcak oldu burası," diye mırıldandım, ve çıkardım üstümden. Çıplak üst bedenimle kaldım, kaslarım hafif gerilmiş halde. Zey'in gözleri bana kaydı, kuyruğu sikimi okşamaya devam ederken nefesi hızlandı – azdığı belliydi, tişörtünün altından meme uçları belirginleşmişti, sertleşmiş, kabarmış halde. Fark ettim onları, bakışlarım oraya takıldı bir an, derin bir nefes aldım, boğazım kurudu.

Zey: "Demek uçlarına bakıyorsun... Hepsine baksana o zaman, Oli."

Adımı kısalttı, "Oli" diye – samimi, ama azgın bir tonda. Tişörtünü sıyırdı yavaşça, dolgun, mükemmel memeleri açığa çıktı; yuvarlak, pürüzsüz, uçları pembe ve şişkin. Nefesim kesildi, nutkum tutuldu – bunca senelik arkadaşım, Zey... Böyle güzel memeleri olabileceğini hiç düşünmemiştim. Gözlerim faltaşı gibi açıldı, konuşamadım, sadece baktım.

Zey memelerini avuçladı, uçlarını sıkarak bana baktı – gözleri davetkar, ama ben sessiz kalınca yüzü düştü. "Ne oldu? Çirkinler mi?" dedi üzgünce, eliyle uçlarını kapattı, omuzları

çöktü biraz. O an, istemsizce kuyruğu sikimi sıktı – sertçe, zevk ve acı karışımı bir his. İnledim yüksek sesle, "Ah!" diye, vücudum titredi.

Zey: "Ne oldu? Afedersin, istemeden oldu... Acıttım mı?"

Oliver: "Hayır... Mükemmeller Zey."

Uzandım hemen, ellerini memelerinden çektim nazikçe, ve bir memesinin ucunu ağzıma aldım – yavaşça, ıslak bir şekilde emmeye başladım, dilimle daireler çizerek. Diğer memesinin ucunu parmak uçlarımla okşadım, hafifçe sıkarak. Aynı anda, boynuzunu da okşadım – minik çıkıntıları parmaklarımın altında titreşti.

Zey zevkten inleyerek çıldırdı, "Oli... Ah, evet!" diye, boynuzları iyice uzadı – belki dört santim artık, sivri ve parlak. Kuyruğu istemsizce sikimi sıkıp sıkıp bıraktı, sonra gittikçe hızlanarak okşamaya başladı – yukarı aşağı, sıcak sarılışıyla. Zevkten boğuk boğuk inledim Zey'in memesine doğru, hala ucunu emerken, hafifçe dişlerim arasında ezdim, okşadım – acıtmadan, zevk vererek.

Sikim iyice büyüdü, damarları şişti, başı morardı – zevk suyu sızmaya başladı, Zey'in kuyruğuna bulaştı, sıcacık ve kaygan. Zey fark etti onu, iyice azdı, gözleri parladı – dikkat etmeden, azgınlıkla sikimi hızla okşamaya başladı, kuyruğu kıvrılarak sıktı, ovuşturdu.

İnleyerek kendimi geriye attım, "Zey... Dur, ah!" diye, ama

hiçbir şey yapamadım – zevkten gözlerim geriye kaydı, sadece inledim, vücudum titredi. Zey tamamen sikime ve inleyişime kitlendi, hızlandı daha da – kuyruğu ustaca hareket ediyordu.

Tüm vücudum kasılarak titreşti, aniden sikim kıvrana kıvrana boşalmaya başladı – fışkırarak, sıcak döller göğsüme aktı, karın kaslarımın üstüne yayıldı. İnleyerek boşaldım, "Zey... Geliyorum!" diye, gözlerim kapandı zevkten.

Zey korkuyla kalakaldı, böyle aniden patlayacağını bilmediği için şaşkınlıkla baktı sikime – o kıvrana kıvrana boşalan haline, döllerin fışkırışına. Gözleri büyüdü, eliyle ağzını kapattı.

Oliver: "Zey... Döllerim boşa aktı, nasıl yiyeceksin şimdi?"

Zey kuyruğuyla sikimin üstünü sever gibi okşadı, sonra uzandı bana, "Oli, merak etme... Bende böyle yerim," dedi gülümseyerek. Göğsüme yaklaştı, göğüs ucumda duran bir dölü diliyle yaladı, yuttu – lezzetinden şaşkınlıkla mutlu oldu, gözleri parladı aniden, ten rengi açıldı biraz, hayat geldi yüzüne, enerji doldu sanki. İştahla diğer kalan döllerin hepsini yalayıp yuttu, dilini gezdirerek temizledi göğsümü.

Onun bu hayat dolu halini görünce mutluluktan gülümsedim – Zey canlanmıştı, gözleri parlak, halsizliği gitmişti.

Zey tüm dölleri yuttuktan sonra uzandı bana doğru, dudaklarımı çok minik öptü – yumuşak, teşekkür gibi. "Teşekkür ederim Oli... Gerçekten," dedi içtenlikle.

Şaşkınlıkla kaldım, kurumuş dudaklarımı ıslatan onun öpücüğüyle dudaklarımı yaladım – kendi dölümün tadını Zey aracılığıyla tatmış oldum. Pek bir tat alamadım, ama Zey için ne kadar tatlı geldiğini düşünüp sevindim. "Rica ederim Zey," dedim utançla, pantolonumu çektim yukarı, sikimi kapattım.

Zey de tişörtüyle memelerini kapattı, ben de kendi tişörtümü giydim hızlıca.

Zey bana döndü, heyecanla, "Çok tatlısın Oli," dedi, "Bir şeyler izleyelim mi?"

Hala yaşananların şaşkınlığıyla olur anlamında kafamı salladım. Zey TV'yi açtı, kanalları gezdi – en sevdiği çizgi filme denk geldi. "Aa, en sevdiğim çizgi film!" diye heyecanlandı, sarıldı bana, göğsüme yattı.

Ben de Zey'e sarıldım, çizgi filmi izlerken uyuyakaldık – yorgunluktan, mutluluktan.

Gece geç saatte Zey'in annesi geldi, TV'yi kapattı, üstümüzü örttü. İçinden "Ne kadar iyi arkadaşlar," diye düşündü, Zey'in böyle bir arkadaşı olduğu için mutlu oldu. Biz o gece kanepede uyuduk sabaha kadar, mışıl mışıl.

BÖLÜM ON BİR

Sabah Zey'in telefonundaki alarm sesiyle uyandım – yüksek, sinir bozucu bir melodi, ama gözlerimi açtığımda her şey bulanıkdı. Kanepede yan yana yatıyorduk, üstümüzde battaniye, TV kapalı. Dün gece... Çizgi film, sarılma, ve ondan öncesi... Zey'in kuyruğu, döllerim, öpücük... Kafam karman çormandı. Zey de kalktı panikle, saçları dağılmış, boynuzları minik çıkıntılar halinde, bandanasını hemen taktı.

Zey: "Oliver! Saat kaç? Okula geç kaldık!"

Oliver: "Ne? Aman tanrım, zil çalacak neredeyse."

Zey odasına koştu, hızlıca giyindi – ben de ayağa kalktım, üstümü düzelttim. Eve gittim koşar adımla, duş alacak vakit yoktu, çantamı kaptım, Manolya "Neredeydin?" diye sordu ama cevap vermedim. Zey'le dışarıda buluştuk, koşarak okula gittik. Yolda dün yaşananları konuşamadık bile – nefes nefese, utangaç bakışlar. Derse girdik son anda, öğretmen bakış attı ama bir şey demedi. Sabah dersleri sürüncemede geçti, aklım dün gecede takılıydı, Zey'e yan gözle bakıyordum – o da bana, ama konuşamadık.

Öğle arasındaydık nihayet. Zey "Eve geçeyim, yemek yiyeyim," dedi, gitti. Ben kantinde kaldım, sıraya girdim. Tam yemek alırken arkamda bir nefes hissettim – Pelin'di, eğildi kulağıma, sıcak nefesi değdi boynuma.

Pelin: "Neden döl kokuyorsun Oliver?"

Donakaldım, kalp atışım durdu sanki. Döl mü? Zey'den sonra

yıkanmamıştım, kokusu mu kalmıştı? Hızlıca sırayı bıraktım, kantinden çıktım, en üst kattaki boş sınıfa koştum. Camı açtım, dışarı baktım, hava almaya çalıştım. Gözlerimi kapattım, dün geceyi düşündüm – Zey'in dili göğsümde, döllerim... Aniden arkamdan kasıklarıma uzanan bir el hissettim, sıcak, sıkı. Dönemedim, Pelin'di – beni sarmalamış, pencere kenarına sıkıştırmıştı.

Pelin: "Neden kaçıyorsun yine? Döl kokusunu takip ettim, seni buldum. Eğlenceli değil mi?"

Oliver: "Bırak beni Pelin! Ne yapıyorsun?"

Ama bırakmadı, güldü sinsice. Eli pantolonumun üstünden sikimi okşamaya başladı – yavaşça, ovuşturarak. İrkildim aniden, istemsiz bir inleme kaçtı ağzımdan, "Ah..." diye. Kurtulmaya çalıştım, ama pencere kenarına sıkışmıştım, hareket edemiyordum. Pelin diğer eliyle ağzımı kapattı, "Şşş," dedi, sonra pantolonumu indirdi, sikimi açığa çıkardı. Hızla okşamaya başladı, sıkarak, ovuşturarak – sertleşmeye başlamıştım bile, elimde değildi.

Çaresizce inlerken, Pelin kulak mememi emmeye başladı – ıslak, sıcak diliyle. İstemsizce inleyerek boşalmaya başladım, "Hayır... Ah!" diye, döller fışkırdı. Pelin avcunu tuttu altına, tüm dölleri avucunda topladı, sonra hepsini tek hamlede ağzına götürüp yuttu – yutkunurken gözleri parladı.

Pelin: "Buna ihtiyacım vardı... Artık daha çok döl kokuyorsun."

Gülerek çıktı sınıftan, beni orada bıraktı. Kıyafetimi düzelttim pencere kenarından, yere oturdum – dizlerim titriyordu. Biraz önce ne olmuştu? Algılamaya çalışıyordum, düşüncelere dalmıştım. Kapıda ayak sesi duydum, Selin öğretmen belirdi – uzun boyuyla, atletik haliyle, şefkatli bakışıyla.

Selin: "Oliver, neden yerde oturuyorsun yavrum? İyi misin?"

Endişeli halimi görünce yaklaştı, kaldırdı beni nazikçe, elimi tuttu. "Gel, odama gidelim," dedi, rehberlik odasına götürdü, su verdi. Oturduk, bana baktı yumuşakça.

Selin: "Neden böyle görünüyorsun? Bir şey mi oldu? Anlatabilirsin."

Oliver: "Bilmiyorum öğretmenim... Anlamıyorum hiçbir şeyi."

Ne diyecektim ki? Pelin'in yaptığı, döl... Konuşamadım. Selin öğretmen teselli etmek için yanıma yanaştı, sarıldı – uzun kolları sardı beni, başım göğsüne yaslandı. Ama sarılırken burnu kıpırdadı, çaktırmadan kokladı sanki.

Selin: "Demek masturbasyon konusunda tavsiyelerimi dinledin Oliver... Kokusu geliyor."

Şaşkınlık içinde, "Evet... Galiba," dedim, yüzüm kızardı. Selin öğretmen güldü hafifçe, yanağımdan makas aldı – tatlı, anne gibi.

Selin: "Aferin yavrum. Masturbasyon sağlıklı, stres atar,

vücudunu tanırsın. Ama aşırıya kaçma, tamam mı?"

Konuşurken masaya oturdu, eteği biraz sıyrıldı – bacakları göründü, pilates yaptığı belli olan kaslı hali. İstemsizce gözüm kaydı, fark etti, güldü yine.

Selin: "Teşekkür ederim bakışın için... Beğenildiğimi bilmek güzel. Üzülme Oliver, bu hallerin geçici. Tavsiyelerime devam et, ama okulda dikkatli ol."

Beni yolladı odadan, koridora çıktım. Olanların şokuyla öğleden sonraki derslere girmedim, eve geçtim – aklım allak bullaktı, ne yapacağımı bilmiyordum.

BÖLÜM ON İKİ

Eve vardığımda, kapıyı açtım, ayaklarım ağırlaşıyordu – okulda Pelin'le o sınıf olayı, Selin öğretmenin odasındaki konuşma, her şey kafamı bulandırmıştı. Manolya mutfakta yemek hazırlıyordu, kumral saçları topuz yapılmış, rahat ev kıyafetleriyle.

Manolya: "Oliver? Ne oldu sana? Yüzün solmuş."

Oliver: "Şey... Bilmiyorum Manolya. Günüm... Karışık geçti."

İçeri geçip oturduk, kanepeye çöktüm, anlatmak istedim – Pelin'in dokunuşu, döllerim, koku... Ama kelimeler çıkmadı,

boğazım düğümlendi. Manolya yaklaştı, sarıldı bana sıkıca – anne gibi, teselli edercesine. Nefesi boynuma değdi, ama birden durdu, burnu kıpırdadı. Kokuyu aldı belli ki – döl kokusu, Pelin'den sonra yıkanmamıştım. Yüzü hafif değişti, ama çaktırmadı, sarılmayı bırakmadı.

Manolya: "Tamam Oliver, üzülme iyi olacaksın yavrum. Git bir duş al, yıkan, rahatla. Sonra yemeğe gel, konuşuruz eğer istersen."

Oliver: "Duş mu? Neden... Tamam, giderim."

Neden özellikle duş dediğini merak ettim dalgın halde – kokudan mı? Ama üstelemedim, kalktım banyoya yöneldim. Kapıyı açtım, buhar doluydu içerisi, su sesi geliyordu. Karşımda Ceren duş alıyordu – çıplak, suyun altında, dolgun vücudu buğulu camdan belli oluyordu. Donakaldım, kapıyı kapatacaktım ama o fark etti, duş kabinini araladı hafifçe, gülümsedi – ıslak saçları yüzüne yapışmış, memeleri şişkin.

Ceren: "Oliver? Gel, belli ki senin de yıkanmaya ihtiyacın var. Gir, utanma."

Bir önceki duş olayından duyduğum rahatlığa güvendim – garip bir bağ oluşmuştu aramızda, çekinerek de olsa soyundum, pantolonumu çıkardım, sikim yarı sarkık halde. İçeri girdim, sıcak su ikimizi sardı. Ceren yaklaştı, lifi aldı, göğsümü yıkamaya başladı – sabun köpükleri akıyordu aşağı. Ama eline bir şey bulaştı kasıklarıma sürerken lifi, yapışkan – döl kalıntısı, Pelin 'den. Kokladı elini, gözleri

büyüdü, bana baktı gülerek.

Ceren: "Yaramaz çocuk seni... Bu ne böyle? Yazık olmasını istemem."

Eliyle yaladı onu, yuttu – gözleri parladı hafifçe. Sonra yıkamaya devam etti, vücudumu ovuşturdu. "Boş durma, sen de beni yıka," dedi, lifi verdi bana. Dolgun memelerini yıkamaya koyuldum, sabunlayarak, okşar gibi – utangaçtım ama ellerim titriyordu. Ceren birden sarıldı bana, vücudunu vücuduma sürttü, yıkıyormuş gibi – memeleri göğsüme değdi, sıcak, yumuşak.

Sikimi sertleştirmeye başladı bu sürtünme, kalkıyordu yavaşça. Ceren kasıklarını araladı, sikimi tam amının arasına aldı sanki yıkıyormuş gibi – alttan okşuyordu, ileri geri. İrkildim, zevk dalgası sardı beni, ama geri kaçtım panikle.

Oliver: "Ceren... Dur, bu fazla."

Ceren durdu, yüzü kızardı utançtan, kendini kaptırdığını fark etti. "Özür dilerim Oliver... Üzgünüm, ablan gibi davranmam gerekirdi." dedi, havluya sarılıp çıktı duştan hızlıca. Tek kaldım, yıkanıp çıktım – vücudum hala gergindi. Akşam yemeğini yedim aileyle, sohbet etmedim pek, odama çekildim sonra.

Yatakta tüm yaşananları düşünüyordum – Zey'le dün gece, Pelin'in saldırısı, Ceren'le duş... Kafam zonkluyordu. Tam o sırada telefon titredi, Zey'den mesaj: "Oli, öğleden sonra

okulda yoktun. İyi misin? Aramız iyi mi? Dün gece... Umarım iyisindir, iyiyizdir."

BÖLÜM ON ÜÇ

"Odama çekildikten sonra, yatağa uzandım, ama uyku tutmuyordu. Kafamın içi karıncalanıyordu – Pelin'in sınıfta yaptığı şey, o zorla dokunuşu, döllerimi yutması... Neden? Nasıl? Ve kokusu, herkesin fark ettiği o koku... Kendimi kirli hissediyordum, anlamadığım bir şekilde.
Zey'e mesaj attım, parmaklarım titreyerek: "Öğleden sonra kötü hissettim kendimi. Sen nasılsın?" Gönderdim, ama hemen cevap gelmedi. Olanlardan sonra biraz kötü hissetmiştim, sanki vücudum isyan ediyordu – anlamadığım bir şekilde öksürmeye başladım, boğazım kaşınıyordu, belki stres, belki alerji. Öksürük nöbeti geçince, yatağa gömüldüm, gözlerimi kapattım.

Bir süre sonra kapım tıklatıldı hafifçe. "Gir," dedim boğuk sesle. Kapı açıldı, Zey'di – sarı saçları bandanasının altından dağılmış, mavi-yeşil gözleri endişeli. Mesajımı okumuş, hemen gelmişti belli ki. İçeri girdi, kapıyı kapattı sessizce.

Zey: "Oli? Mesajını gördüm, koşarak geldim. Ne oldu? İyi misin? Yüzün solmuş."

Doğrulmaya çalıştım ama gücüm yoktu gibi. "Gel otur," dedim, yatağın kenarını işaret ettim. Oturdu, eli elime değdi –

soğuktu, ama rahatlatıcı.

Oliver: "Şey... Bugün okulda... Pelin. Anlatmam lazım, ama çekiniyorum. Garip gelecek."

Zey: "Anlat Oli, lütfen. Arkadaşız biz, her şeyi paylaşırız."

Çekinerek anlattım – kantinde arkama gelmesi, kulağıma fısıldaması, döl kokusu demesi, sonra beni takip edip sınıfa sıkıştırması, sikimi okşaması, boşaltması, döllerimi yutması... Her detayı titreyerek söyledim, utançtan yüzüm kızardı. Zey şok içinde dinledi, gözleri büyüdü, eliyle ağzını kapattı.

Zey: "Ne? Pelin mi? Oli, inanılmaz... Ama... Şüphelendiğim bir şey var. Annemden duymuştum, Pelin iki sene okulda kalmış, sınıf tekrarı yapmış. Disipline gitmiş bir kaç kez, kavgalar, garip davranışlar yüzünden. Ve... Fark ettin mi, Pelin de sürekli bere takıyor? Hiç beresiz gördün mü onu?"

Düşündüm bir an – Pelin'in turuncu saçları, her zaman o bereyle... Evet, hiç beresiz görmemiştim, kış yaz fark etmez. "Hayır... Görmedim."

Oliver: "Belki o da senin gibidir Zey. Succubus falan... Bereyle boynuzlarını gizliyor belki."

Zey: "Bilmiyorum Oli... Ama bu olay ancak böyle anlamlı olur. Neden döllerini yesin ki yoksa? Enerji için... Ama emin değiliz. Bunu anlamak için bir plan yapmamız lazım. Okulda izleyelim onu, belki beresini çıkardığı bir an yakalarız veya konuşuruz."

Ama Zey yüzüme baktı, yorgunluğumu fark etti – gözlerim kapanıyordu neredeyse, öksürük nöbeti geçmişti ama bitkindim.

Zey: "Ama sen çok yorgunsun şimdi. Sonra konuşalım bunu, dinlen. Ben yanındayım."

Sarıldı bana sıkıca, başını omzuma yasladı – kokusu sardı odamı, sarı saçları yüzüme değdi. Sessizce kaldık bir süre, kalp atışlarımız senkronize gibiydi. Tam o sırada kapı açıldı, Manolya'ydı - koruyucu annem.

Manolya: "Çocuklar? Aşağıda çay hazır, gelin. Sohbet ederiz, Zey de kalsın."

Aşağı indik, salonda Ceren de vardı – TV açıktı, bir dizi oynuyordu. Oturduk, çay içtik, sohbet ettik – Manolya okul günümü sordu, Ceren şakalaştı biraz, Zey güldü. Dün geceki olaylar aklımdaydı ama, bu aile ortamı biraz daha iyi hissettirdi beni – yalnız değildim. Zey'i uğurladım kapıda, "Yarın konuşuruz planı," dedim fısıltıyla. O gülümsedi, gitti.

Odama çekildim, yatağa uzandım – biraz da olsa huzurlu bir uykuya daldım, rüyasız, derin."

BÖLÜM ON DÖRT

"Ertesi sabah, yatağımda derin bir uykudan uyanırken yumuşak bir dokunuş hissettim yanağımda – öpücük gibi, sıcak. Gözlerimi açtım, Manolya'ydı. Gülümsüyordu, saçları omzuna dökülmüş, gözleri şefkat dolu.

Manolya: "Hadi oğlum, uyan. Güneş doğdu, hafta sonu ama yatılmaz bu kadar."

Oliver: "Tamam... Günaydın Manolya."

Uyanıp aşağı indim, hafta sonuydu – okul yok, ama dün gecenin yorgunluğu hala üstümdeydi. Öksürük nöbeti geçmişti biraz, ama boğazım kaşınıyordu hala. Mutfakta Ceren ve Manolya kahvaltı hazırlamıştı; yumurta, peynir, zeytin, sıcak ekmek kokusu evi sarmıştı. Oturduk masaya, beraber yedik.

Ceren: "Nasıl oldun Oliver? Dün öksürüyordun, hala mı devam ediyor?"

Oliver: "İyiyim, biraz kaldı ama geçer. Teşekkürler."

Manolya: "Beraberce alışveriş merkezine gidelim mi bugün? Hava güzel, dolaşırız, belki bir şeyler alırız. Seni yalnız bırakmayayım öksürürken."

Oliver: "Olur, neden olmasın."

Hazırlandık, çıktık – araba yolculuğu kısa sürdü, merkez kalabalıktı. Genelde Manolya ve Ceren kıyafet mağazalarına

gömülür kalırdı, ben ise kitapçıları gezerdim yalnız başıma. Ama bugün Manolya yanından ayırmak istemedi beni, öksürüğümden dolayı – elimi tuttu neredeyse, anne gibi. Ceren kendi kafasına göre gezmeye gitti, biz Manolya'yla kıyafet bakındık – kazaklar, pantolonlar, sıradan şeyler.

Ama sonra Manolya iç çamaşırı bölümüne yöneldi. "Bekle burada," diyecek oldum, ama o "Gel yanımda kal." dedi. Utana sıkıla gittim peşinden – raflar dolu dantelli, renkli iç çamaşırlarıyla. Manolya bana dönüp sordu sürekli, "Bu nasıl? Şu güzel mi?" diye. Ben çok oralı olmasam da fikir verdim, "Güzel," dedim birine – pembe dantelli bir takım, sütyen ve külot.

Manolya: "Tamam, bunları deneyeyim. Sen dışarıda bekle, başkası rahatsız etmesin kabinde."

Birkaç tane aldı, kabine girdi. Ben dışarıda bekledim, telefonuma baktım – Zey'den mesaj yoktu bugün. Tam o sırada Manolya seslendi kabinden, sesi hafif panikli.

Manolya: "Oliver? Gel bana yardım etmen lazım, bu kopçayı bağlayamadım."

Oliver: "Ne? Ben mi? Tamam... Geliyorum."

Utana sıkıla kabine girdim, perdeyi araladım – ve donakaldım. Manolya benim güzel dediğim pembe dantelli iç çamaşırını giymişti; sütyen kopçası açık, ama memelerini kapatıyordu elleriyle. Tek sıkıntı dantelli olduğu için uçlarını

görebiliyordum hafifçe, pembe ve belirgin. Yüzüm kıpkırmızı oldu, hemen çıkmak için adım attım.

Oliver: "Şey... Özür dilerim, çıkayım ben."

Manolya: "Dur, tut şunu bağla çıkacaksın. Hadi çabuk."

Döndü arkasını, kopçayı bağlamaya çalıştım – ellerim titriyordu, yakınlığı içimi titretiyordu. O sırada gözüm poposuna kaydı; dantelli külot çok güzeldi ama kuyruk sokumunda sanki bir nokta gibi bir şey vardı – delik gibi, ama kapalı, doğum lekesi mi? Fark etti bakışımı, güldü hafifçe.

Manolya: "Doğum lekem o, merak etme. Kopça bağlandı mı?"

Bağladım, döndü bana – "Nasıl oldu bu?" dedi. Vücudunu süzdüm istemsizce; dolgun memeleri, kıvrımlı beli, seksiliği... Şok oldum, çok yakışmıştı, ama koruyucu annemdi o. Yüzüm kızardı, bir şey diyemedim, sadece kafamı salladım onaylar gibi.

Manolya: "Anladım, beğendin. Teşekkür ederim oğlum, bunu alıyorum o zaman."

Yanağımdan öptü hafifçe, "Ceren'i bul gel," dedi, yolladı beni. Dışarı çıktım, nefes aldım – kalbim hızlı atıyordu. Ceren'i yemek bölümünde buldum, kendine hamburger bakınıyordu.

Ceren: "Niye kıpkırmızı oldun Oliver? Ne oldu?"

Sessiz kaldım, cevap vermedim. Beraber hamburger seçtik, Manolya'yla buluşmaya gittik. Buluştuk, beraber yedik – sohbet ettik, güldük, ama aklım o kabindeydi. Akşam olmuştu, eve döndük. Odama geçip öksürürken – hafif bir nöbet – Ceren geldi, elinde çay ve ilaç.

Ceren: "Al bunu iç, öksürüğün geçsin. Erkenden uyuyup iyi ol, tamam mı?"

Alnımdan öptü, çıktı. Uykuya dalarken gözümün önüne pembe dantelli iç çamaşırları geliyordu – Manolya'nın vücudu, o leke... Uykuya doğru gittim usulca, rüyamda uçusan iç çamaşırları görüyordum, pembe danteller havada süzülüyordu.

BÖLÜM ON BEŞ

"Pazar sabahı, uykumun derinliğinde kaybolmuşum – rüyalarımda pembe danteller uçuşuyordu hala, Manolya'nın kabindeki hali aklımı kurcalıyordu. Gözlerimi açtığımda, odamın kapısı açılmış, Manolya ve Ceren içeri girmişti. Manolya'nın elinde kahvaltı tepsisi vardı – yumurta, tost, meyve suyu. "Hasta diye yatağına getirdik," demişlerdi herhalde, ama ben uyanmamıştım. Yorganımı açtılar hafifçe, uyandırmak için yanaştılar. O sırada bir gülüşme duydum, hafif, bastırılmış. Gözlerimi araladım, ikisi de bana bakıyordu – şok olmuş gibi, ama sonra birbirlerine bakışıp kıkırdadılar.

Manolya: "Günaydın oğlum! Kahvaltı getirdik."

Ama Ceren hala gülüyordu, eliyle ağzını kapatmıştı. Neye gülüyor diye düşündüm, sonra aşağı baktım – gece rüyalarımdan dolayı sertleşmiştim, iç çamaşırımdan belli oluyordu, kabartı netti. Yüzüm alev alev yandı, hemen yorganı çektim önüme, utançtan yerin dibine girdim.

Oliver: "Afedersiniz... Farkında değildim."

Ceren hala kıkırdıyordu, gözüyle sertliğimi işaret etti hafifçe, Manolya da güldü.

Manolya: "Pembe rüyalar mı görüyordun yoksa? Hadi kalk, kahvaltını ye. Biz çıkıyoruz."

Tepsiyi bıraktılar, gülerek çıktılar odadan. Yalnız kalınca derin bir nefes aldım, utançtan ölüyordum – koruyucu annem ve ablam gibi gördüğüm Ceren... Nasıl görmüşlerdi? Kahvaltımı yedim hızlıca, ama tadı yoktu, öksürük nöbeti başladı yine. Aşağı indim, hala biraz hasta hissediyordum, boğazım yanıyordu.

Manolya: "Oğlum, hala öksürüyorsun. Doktora götüreyim seni."

Oliver: "Gerek yok Manolya, geçer."

Ama ısrar etti, arabaya bindik, doktora gittik. Muayenede çok bir belirti çıkmadı, ama "Akciğer testi isteyeyim, emin olalım,"

dedi doktor. Çekildim, röntgen falan – "Bir haftaya kalmaz çıkar, ama öksürük ilacı vereyim," dedi, reçeteyi yazıp gönderdi. Eve döndük, ben yorgundum, kanepeye çöktüm.

Ceren: "Bekle, sıcak çikolata hazırlayayım sana."

Getirdi, yorganın altına girdim, TV açtım – bir film oynuyordu, ama aklım dağılmıştı. O sırada kapı çalındı, Zey geldi – kontrole gelmiş, yüzü endişeli.

Zey: "Oli, hasta mısın?"

Oliver: "Biraz, doktora gittik. Gel, yanımda otur."

Yanıma sokuldu, beraber TV izledik – el ele gibi, ama arkadaşça. Ceren mutfaktan gördü, kaş göz yaptı bize.

Ceren: "Aaa, sevgililer mi? Ne tatlısınız siz öyle."

Zey ve ben aldırış etmedik, güldük sadece – aramızdaki bağ dün geceden beri daha derin, ama konuşmadık onu. Beraber akşamı geçirdik, film izledik, sohbet ettik – Zey enerjikti, döllerimden sonra canlanmıştı. Akşam geç olunca evine gitti, "Yarın görüşürüz," dedi.

Yatağa geçtim Ceren'in yardımıyla – "Gel, tutayım seni," dedi, koluma girdi. Yatağa yatırdı, yanağımdan öptü hafifçe.

Ceren: "İyi uyu Oliver, iyileş çabuk."

Ama o sırada titremeye başladım, üşüme nöbeti gibi – "Üşüyorum," dedim dişlerim takırdayarak. Ceren odanın ısısını arttırdı, kaloriferi açtı, ama nafile – hala titriyordum. En sonunda durdu, yatağa baktı, sonra karar verdi.

Ceren: "Tamam, yanına giriyorum. Vücut ısısıyla ısıtayım seni."

Yorganı açtı, yanıma girdi, sıkıca sarmaladı beni – göğsüne yatırdı başımı, kolları sardı vücudumu. Sıcaklığı içime işledi, titrememem yavaşladı. "Uyuttuktan sonra kalkarım," demişti herhalde, ama ben titreyerek uykuya dalarken, Ceren de uyudu ardından, farkında olmadan – ikimiz de yorgun düşmüştük."

BÖLÜM ON ALTI

Pazartesi sabahı, okul zili gibi telefonumun alarmı çalmaya başladı – ama gözlerimi açmadan önce bir sıcaklık hissettim yanımda, yumuşak, saran bir sıcaklık. Dönüp baktım, Ceren'di; dün gece üşümemden dolayı yanımda yatmıştı, ama ısındıkça üstünü çıkartmıştı uykusunda. Tamamen çıplaktı, yorganın altında kıvrılmış, dolgun memeleri yastığa yaslanmış, siyah saçları dağılmıştı. Kalbim hızlandı aniden – ablam gibi gördüğüm Ceren, ama o hali... İncelemeye başladım istemsizce, vücudunun kıvrımlarını, pürüzsüz tenini. Poposu özellikle dikkat çekiciydi; yuvarlak, dolgun, mükemmel şekilli. Dikkatlice bakınca, kuyruk sokumunun orada bir delik gibi, doğum lekesi gibi bir şey gördüm – daha

küçük, ama aynı Manolya'dakine benziyordu dün kabinde gördüğüm. Anlam veremedim, belki aileden bir şeydi, ama kafamı kurcaladı. O sırada sikim oynaşmaya başladı hafifçe, sertleşiyordu – elimi uzatmadım, ama kontrol edemiyordum.

Ceren'in gözleri yavaşça açıldı o sırada, uyanıyordu. Ben kalktım sırtım dönük halde yeni iç çamaşırı arıyordum dolapta, popom ona dönüktü. "Ne güzel uyandım," dedi gülerek, sesi uykulu ama eğlenceli. Aniden irkildim, döndüm sese doğru – sikim sarkık dolgun haldeydi, tam karşısında. Ceren bakakaldı bir an, gözleri oraya kaydı, dudaklarını ısırdı hafifçe.

Oliver: "Nereye bakıyorsun?!"

Ceren: "Sanki görmedim... Tatlı şey."

Güldü, kalktı yataktan – çıplak haliyle giyinmeye başladı, hiç utanmadan. Ben elimle kapattım önümü, ama gözüm ondan ayrılmıyordu; memelerini sütyene yerleştirişi, külotunu çekişi... Sertleştim yine, hafiften kabardı. Ceren fark etti, gülümsedi sinsice.

Ceren: "Bir söz geçiremiyorsun şu tatlı sikine, değil mi?"

Yüzüm kızardı, hemen giyindim – pantolon, tişört, çorap. "Sus Ceren," diye mırıldandım utançla. Beraber kahvaltıya indik, Manolya mutfakta tost hazırlıyordu. Oturduk, yedik – ama aklım o lekede, Ceren'in çıplak halinde takılıydı. Kapı çalındı, Zey'di; okul için gelmişti, her zamanki gibi bandanası

başındaydı, mavi-yeşil gözleri parlaktı.

Zey: "Günaydın Oli! Hazır mısın?"

Oliver: "Evet, hadi gidelim."

Hızlıca yedim, Manolya'yı yanağından öpüp çıktım – "Dikkat et kendine oğlum," dedi arkamdan. Zey'le yola koyulduk, okul yolu her zamanki gibiydi – sokaklar. Ama sonra Pelin'i gördük; minyon tipiyle, kıvırcık saçları neredeyse boyu kadar, boyu belki yüz elli santimdi en fazla. Okul yolundan sapıp başka sokağa girdi aniden, gözden kayboldu.

Zey: "Neden saptı ki? Garip değil mi?"

Oliver: "Bilmiyorum... Bereyi düşününce, belki bir şey saklıyor."

Anlam veremedik, okula geçtik. Dersler başladı, ama aklım Pelin'deydi – neden gelmemişti bugün? Öğle arasında Zey'le kantinde buluştuk, plan yaptık bere olayını çözmek için.

Oliver: "Pelin geldiğinde, onu istediğimi söyleyip tenha bir yere çekeceğim. Dikkatini dağıtmışken, sen arkadan gelip beresini çıkartacaksın. Boynuz mu göreceğiz, bakalım."

Zey: "Tamam, ama dikkatli olalım. Eğer succubus'sa, tehlikeli olabilir."

Ama Pelin okula gelmedi o gün – sınıfta yoktu. Zey'le okul çıkışı karar verdik, "Hadi lunaparka gidelim, kafamız dağılsın,"

dedim. Otobüse bindik, lunapark kasabanın dışında, eski bir yer – dönme dolaplar, atlıkarıncalar, pamuk şeker kokusu. Bilet aldık, önce atlıkarıncaya bindik, güldük – Zey'in sarı saçları rüzgarda uçuşuyordu. Sonra dönme dolaba yöneldik; eski, gıcırdayan bir şeydi, ama manzara için güzeldi.

Zey: "Aslında korkuyorum bunlardan, ama seninleyken olur."

Kabini bindik, yavaşça yükselmeye başladı – şehir ayaklarımızın altında küçülüyordu. Zey korkudan sokuldu bana, eli elime değdi, başını omzuma yasladı. "Korkma, yanındayım," dedim, sarıldım ona hafifçe. Tam en üst noktasına geldik, manzara muhteşemdi – güneş batıyordu, şehir ışıkları yanıyordu. Ama birden dönme dolap durdu – gıcırdayarak, sallanarak. Aşağıdan sesler geliyordu, "Arıza!" diye bağırıyorlardı.

Zey: "Oli... Durdu mu? İnemiyoruz!"

Oliver: "Sakin ol, tamir ederler. Bak, ne güzel manzara."

Dönme dolabın kabini en üstte asılı kalmıştı, sanki zaman donmuş gibi – aşağıdan tamircilerin bağırışları geliyordu, ama rüzgarın uğultusu her şeyi boğuyordu. Şehir ayaklarımızın altında minik ışık noktaları gibi parlıyordu, gün batımı gökyüzünü turuncu-kırmızıya boyamıştı. Zey korkudan bana sarmalanmıştı, kolları boynuma dolanmış, vücudu vücuduma yapışmıştı – göğüsleri omzuma değiyordu, yumuşak, sıcak baskısı içimi titretiyordu. Kalp atışını hissedebiliyordum, hızlı ve panikli, bandanasının altından

saçları yüzüme değiyordu hafifçe. Ben de sarılmıştım ona, demirlere tutunarak dengemi sağlamaya çalışıyordum, ama kabin hafifçe sallanıyordu, her gıcırdamada midem kalkıyordu.

Zey: "Oli... Teşekkür ederim, geçen gece için. O döller... Beni hayata döndürdü, ama sanki yine azalmaya başlıyor enerjim. Halsiz hissediyorum yavaş yavaş."

Sesi titrekti, korkuyla karışık bir minnettarlık vardı tonunda. Gerçekten de yüzü biraz solgundu, o mavi-yeşil gözleri parlaklığını kaybetmeye başlamıştı – succubus laneti, beslenmeden uzak kaldıkça geri dönüyordu. İçim burkuldu onu öyle görmekten, elimi sırtına koydum, ovuşturarak teselli etmeye çalıştım.

Oliver: "Zey... Senin için her şeyi yaparım."

Yanağından öptüm hafifçe, dudaklarım tenine değdi – yumuşak, sıcak. O an korkuyu unuttu gibi, gözleri parladı mutlulukla, dudakları kıvrıldı bir gülümsemeye.

Zey: "Hadi o zaman... Doyur beni."

Sözleri aniden çıktı, heyecanla başını salladı, gözleri gözlerime kilitlendi. Şaşırdım, kalp atışım hızlandı – burada mı? Dönme dolabın tepesinde, asılı kalmışken?

Oliver: "Burada mı? Zey, ciddi misin?"

Ama o gülümsedi, eli aşağı kaydı, pantolonumun üstünden sikime değdi – hafifçe sıktı, gözleri parlıyordu açlıkla karışık bir arzuyla. "Evet," diye fısıldadı, sesi derinleşmişti. Ben daha bir şey diyemeden fermuarımı açtı, pantolonumu sıyırdı yarıya kadar – sikim henüz yumuşaktı, ama onun dokunuşuyla kıpırdanmaya başladı. Zey eğildi, ağzına aldı onu – sıcak, ıslak dudakları sardı sikimi, dilini döndürerek yalamaya başladı. Hiç beklemiyordum bunu, inledim aniden, "Ah... Zey!" diye, sesim kabinde yankılandı. Sikim ağzının içinde büyümeye başladı, kan doluyor, sertleşiyordu hızla – damarları şişiyor, başı ağzında şişkinleşiyordu.

Zey ileri geri emmeye başladı, dudakları sikimin etrafında kayıyor, dilini altına değdirerek yalıyor – iştahla, acıkmış gibi. Boynuzları uzamaya başladı yavaşça, bandanasının altında çıkıntılar belirginleşti; kuyruğu pantolonunun arkasından kıvrılarak çıktı, havada sallandı. Kabin hafiften sallanıyordu, belki rüzgardan, belki hareketlerimizden – demirlere tutundum sıkıca, pantolonum yarı indirilmiş halde, inleyerek başımı arkaya attım. Gözlerim kayıyordu zevkten, vücudum titriyordu.

Zey elini taşaklarıma götürdü, okşamaya başladı – nazikçe sıkarak, sanki bir ineği sağmadan önce dölleri hazır edermiş gibi, masaj yaparak. Zevk dalgaları vücuduma yayılıyordu, inlemelerim artıyordu. O sırada kuyruğu farkında olmadan boynuma dolandı – sıcak, pürüzsüz sarılışı boynumu sıktı hafifçe, nefesim kesilir gibi oldu. Söylemek istedim, ama Zey hızla sikimi yalıyor, zevk suyunu emiyordu iştahla – şeffaf sıvı diline bulaşıyor, yutuyordu onu. Boğazım daralıyor, ama zevk

o kadar yoğundu ki, karışmıştı her şey.

Kasılarak aniden boşalmaya başladım – "Zey... Geliyorum!" diye inledim boğuk sesle. Zey fark etmeden sikimi boğazına kadar soktu, hepsini aldı – sıcak döller fışkırdı, boğazından aşağı aktı, yutkunduğunu hissettim. Ama tam o an kuyruğu boynumu sıktı daha da, boğularak boşalıyordum – inleye inleye, nefesim kesik kesik, zevk ve acı karışımı bir fırtına. Döller akıyor, Zey'in boğazını dolduruyordu, sıcak sıcak.

Sonunda boşalma bitti, Zey sikimin ucunu emerek çekildi, bana baktı – ama o an fark etti kuyruğunu, boynumu sıktığını. Korkuyla gözleri büyüdü, kuyruğu saldı hemen. "Oli! Özür dilerim, heyecanlandım!" diye haykırdı, eliyle boynuma dokundu – kızarmıştı, hafif bir iz çıkmıştı, ama nefes alabildim hemen, iyiydim. "Bir şey yok," dedim gülerek, ama sesim titriyordu hala.

Zey yanaklarımı öptü özür dileyerek, "Üzgünüm, seni incitecektim neredeyse," diye mırıldandı, ama enerji dolmuştu aniden – gözleri parlıyordu, teni canlanmıştı, halsizliği gitmişti. Yanak öpüşleri dudağıma kaydı, derinleşti nefesi – teşekkür gibi, arzu gibi. "Teşekkür ederim Oli," dedi kısık sesle, dudakları dudaklarıma değdi. Kendimi kaptırdım, yavaşça ateşli bir şekilde öpüşmeye başladık – dillerimiz birbirine değdi, sıcak, ıslak, kalp atışlarımız hızlandı. Ellerim sırtında, onun elleri saçlarımda – dünya dönme dolabın tepesinde unutulmuştu.

Tam öpüşürken dolap çalışmaya başladı, gıcırdayarak

inmeye koyulduk. Fark ettik öpüştüğümüzü, ayrıldık aniden – ikimiz de kıpkırmızı olduk, gözlerimizi kaçırdık.
Zey güldü hafifçe, utangaç, "Oli... Bu..." dedi, ama devam etmedi. O an sikimin hala dışarıda olduğunu fark etti, çabuk elini uzattı, "Kapatalım şu güzelliği," dedi gülerek, pantolonumu çekti yukarı, fermuarı kapattı. İkimiz de güldük, rahatladık – aşağı indik, lunaparktan çıktık, eve dönerken el ele gibi yürüdük, ama konuşmadık o anı.

Zey'i eve bıraktım, kapıda "Yarın görüşürüz," dedi gülümseyerek, gözleri hala parlıyordu enerjiden. Eve geçtim, kapıyı açtım – Manolya mutfaktan çıktı, öperek karşıladı beni, "Oğlum geldin mi?" dedi, sarıldı sıkıca. Ama sarılırken burnu kıpırdadı, döl kokusunu aldı belki de – gözleri hafif büyüdü, ama bir şey demedi. Boynuma baktı, kızarık izi gördü.

Manolya: "Neden kırmızı oğlum? Bir şey mi oldu?"

Yüzüm kızardı aniden, "Yok bir şey," diye mırıldandım, hızlıca odama çekildim. Üstümü değiştirdim, tişörtümü çıkardım – kokuyu ben de alıyordum şimdi, Zey'in ağzından kalan iz. Aşağı inerken Ceren'e rastladım koridorda, o da kokladı beni hafifçe, gülümsedi.

Ceren: "Döl kokuyorsun Oliver... Yine mi yaramazlık yaptın?"

Şaşırdım bunu hemen fark etmesine, yüzüm kızardı daha da – "Ne? Sus Ceren," dedim utançla, geçtim yanından. Yemeğe indik, masada Manolya, Ceren ve ben – yemek yedik, sohbet ettik sıradan şeylerden, ama aklım kokuda takılıydı.

Yemekten sonra hızlıca duş aldım, sıcak su döllerin kalıntılarını akıttı aşağı, rahatladım. Yatmaya geçtim, yorganın altına girdim – Ceren odama geldi yine, elinde ilaç.

Ceren: "Al bunu iç, öksürüğün geçsin. Tekrar koklayayım... İyi, döl kokusu gitmiş. Ama yazık oldu, ne güzel kokuyordun."

Göz kırptı sinsice, güldü – utandım, ama bir şey demedim. Çıktı, ben uykuya daldım, yorgunluk ağır bastı, rüyasız bir uykuydu.

BÖLÜM ON YEDİ

Sabah gözlerimi açtığımda, odamın kapısı hafifçe gıcırdadı – Zey'di, sessizce içeri girmiş, yatağın kenarına oturmuştu. Gece rüyalarımda dönme dolap, öpüşmeler, döller karışmıştı her şey, ama gerçeklik çarptı yüzüme. Zey'in mavi-yeşil gözleri bana bakıyordu, bandanası başındaydı, sarı saçları omzuna dökülmüştü. Elini yanağıma koydu, nazikçe okşadı.

Zey: "Oli, uyan... Okula geç kalacağız. İyi misin?"

Oliver: "Zey... Günaydın. Evet, iyiyim, biraz öksürük kaldı ama geçer."

Ama doğruyu söylemek gerekirse, hala halsizdim – dün lunaparktaki olay, Pelin'in düşündüğümüz succubus hali, her şey kafamı doldurmuştu. Zey gülümsedi, ama gözlerinde bir

endişe vardı, enerjisi dün geceki gibi parlaktı hala, döllerimden kalan etki. Kalktım, hızlıca giyindim – tişört, pantolon. Aşağı indik, Manolya kahvaltı hazırlamıştı; tost, yumurta, ama ben hızlıca yedim, öksürük nöbeti tuttu bir an, boğazım yandı. Ceren mutfakta kahve içiyordu, bize baktı gülümseyerek.

Ceren: "Günaydın aşıklar... Zey, seni görmek güzel."

Zey güldü, ama biz okul için çıktık hemen – yola koyulduk, ama dün geceki öpüşmeyi konuşmadık, sadece bakışlar. Okula vardık, dersler başladı – beden dersi öğle arasından önceydi. Zey'le planımızı uygulamaya karar verdik; öğle arasında kantinde fısıldaştık.

Zey: "Pelin'e tuzak kuralım. Sen beden dersinde yanına git, kulağına onu istediğini söyle, söğütün altına çağır – okulun tenha yeri, kimse olmaz. Ben ağacın arkasında saklanacağım, sen işaret verince beresini çekeceğim."

Oliver: "Tamam, ama dikkatli olalım. Eğer succubus'sa... Tehlikeli olabilir."

Öğle arası bitti, beden dersi başladı, Pelin de oradaydı; minyon haliyle, kıvırcık turuncu saçları bere altında toplanmış, her zamanki gibi. Yanına gittim, kulağına eğildim, nefesim değdi boynuna – kalp atışım hızlandı.

Oliver: "Pelin... Seni istiyorum. Söğütün altına gel, kimse görmez."

Pelin'in gözleri parladı heyecanla, gülümsedi sinsice – "Tamam," diye fısıldadı, saçlarını topladı bere altında. Ders arası zil çaldı, ben önden gittim söğütün altına – okulun arka bahçesi, tenha, ağaçlar gizliyordu. Zey ağacın arkasında saklanmıştı, bekliyordu. Pelin geldi, heyecanla önüme diz çöktü, bekledi – gözleri yukarı bakıyordu, dudakları aralıktı.

İşaret sesini çıkardım – hafif bir ıslık, ama Zey duymadı başta, belki rüzgardan. Pelin öylece duran bana kızdı gibi, "Hadi ama," diye mırıldandı, aniden beden eşofmanımı sıyırdı, sikimi okşamaya başladı – eli sıcak, hızlıca ovuşturuyordu. Panikledim, işaret sesini çıkardım tekrardan, yüksekçe – ama o sırada Pelin gözlerime heyecanla bakıp sikimi ağzına aldı, emmeye başladı, içine çeke çeke yalayarak. İstemsiz bir inilti kaçtı ağzımdan, "Ah..." diye, zevk dalgası sardı beni, ama plan bozuluyordu.

O iniltiyi duyan Zey sonunda fark etti, gizlice arkadan dolaştı – Pelin'in beresini çekti aniden. Bere düştü, Pelin'in kıvırcık turuncu saçlarının arasında iki minik boynuz çıkıntısı göründü, uzamaya başlamıştı hafifçe. Pelin şokla sikimi ısırdı – dişleri battı, acı saplandı içime, yere düştüm inleyerek, kan akmaya başladı hafifçe. Zey "Aha, işte biliyordum!" diye haykırdı, elini uzatıp Pelin'in uzayan boynuzunu tuttu – sert, sıcak.

Pelin korkuyla beresini kaptı, ayağa kalktı, koşarak kaçtı oradan – minyon haliyle hızlıydı, gözden kayboldu. Zey bana koştu, yardım etti kalkmama – "Oli, iyi misin?" diye sordu

panikle. Kaldırırken sikime baktı, diş izlerini ve kanı gördü – kızarmış, hafif kanıyordu. "Oha." diye mırıldandı, panikle "Eve götüreyim seni," dedi. Okuldan kaçtık, arka kapıdan çıktık – yolda öksürük tuttuğu için yavaş yürüdük, boğazım yanıyordu, sikim acıyordu her adımda.

Eve vardık, Zey beni salona oturttu, hızlıca ilk yardım malzemelerini aldı – merhem, bandaj, pamuk. "Soyun," dedi, ama ben çekindim, utandım – sikim hala yarı sert, acılı. Zey kızdı aniden, "Oli, lütfen! Yardım etmek istiyorum," diye, eşofmanımı sıyırdı nazikçe, sikimi ortaya çıkardı. Pansuman yapmaya başladı – pamukla kanı sildi, merhem sürdü acıtmadan, nazik dokunuşlarla. Ben acıyla inledim, "Ah... Yavaş," diye, gözlerim yaşardı. En sonunda evde kalan pembe yara bantlarından birkaç tane yapıştırdı diş izleri olan yerlere – küçük, sevimli bantlar, ama acıyı dindiriyordu biraz. Sonra eğildi, sikimin üstüne minik bir öpücük kondurdu – dudakları değdi hafifçe, "İyileşsin," dedi gülümseyerek. Eşofmanımı çekti yukarı.

Zey: "İstersen burada kal biraz, dinlen."

Beraber oturduk kanepede, pelinin boynuzlarından ve succubus olmasından bahsettik şaşkınlık içinde – "Boynuzları aynı benimki gibiydi, ama turuncu saçlarıyla uyumlu," dedi. Zey "Bazı succubus'lar daha hırçın olabiliyor, annem söylemişti eski hikayelerde. Bu, kendi dışımda gördüğüm ilk succubus," dedi, gözleri büyüdü heyecandan. Durum üzerine konuştuk biraz – neden döllerimi istediği, bereyle gizlemesi – ama ben acıdan pek dahil olamadım,

sikim zonkluyordu, öksürük tutuyordu arada. Zey kıyamadı, "Hadi seni eve bırakayım," dedi, eve kadar eşlik etti, yatağıma yatırdı nazikçe. Dudaklarımdan minikçe öptü, "İyileş Oli," dedi, gitti.

Akşam Manolya ve Ceren yemeğe çağırdı beni – aşağı inerken zor yürüdüm, sikimdeki acı bacaklarıma vuruyordu, öksürük de cabası. Onlar fark etti, endişelendiler – "Oğlum, ne oldu? Öksürük, şimdi de zar zor yürüyorsun," dedi Manolya, Ceren de "Doktora mı götürelim?" diye sordu. Manolya tekrar doktora götürmek istedi, ama ben anlatamazdım – Pelin'in ısırığı, succubus... "Gerek yok, şimdi senin yemeklerinle iyileşeceğim," dedim gülümseyerek, oturdum masaya. Yemek yedik, sohbet ettik – ama acı içimi kemiriyordu.

Yemekten sonra hep beraber romantik bir film izledik salonda – eski bir aşk hikayesi, mumlar yanmıştı. Ben halsizlikten uyuyakaldım yarıda, başım kanepeye düştü. Manolya üstümü örttü nazikçe, "Uyusun yavrum," dedi. Ceren öpüp ateşime baktı, alnım sıcaktı belki, Manolya'ya endişeli bakış attı, sonra odalarına geçtiler. Ben o gece orada uyudum, kanepe rahat değildi ama yorgunluk ağır bastı.

BÖLÜM ON SEKİZ

Uykumda huzursuzdum, manolya beni yatağı taşımıştı sanırım. Dönüp duruyordum – rüyalarım karanlık bir girdaba

dönüşmüştü. Manolya ve Ceren'i görüyordum; ikisi de çıplaktı, vücutları loş ışıkta parlıyordu, yavaşça üstüme geliyorlardı. Gözleri arzulu ama ürkütücüydü, dudakları kıvrılmış bir gülümsemeyle. Kalçalarındaki o benler – doğum lekesi gibi dedikleri – büyümeye başladı aniden, yayıldı tenlerine, kara bir gölge gibi vücutlarını kapladı. Kara silüetlere dönüştüler, elleri uzandı bana, kıyafetlerimi yırtarcasına soydular. Üstüme çullandılar, vücutlarıyla ezercesine bastırdılar, nefesim kesildi, boğuluyordum altında onların ağırlığının. Korkuyla haykırdım rüyada, ama ses çıkmadı – sadece karanlık.

Korkuyla uyandım, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu. Öksürerek doğruldum yatağımdan, boğazım yanıyordu sanki, göğsüm daralıyordu. Saat kaçtı bilmiyordum, ama ev sessizdi, gece yarısı olmalıydı. Kendimi kaldırdım, sersem gibi aşağı indim – mutfağa su içmeye. Sersemlikle fark etmemiştim, sadece tişört ve iç çamaşırıylaydım. Merdivenlerden inerken öksürük nöbeti tuttu yine, elimi ağzıma kapattım.

Salonda ışık yanıyordu, Ceren kanepede oturmuş telefonuna bakıyordu – gece geç saate kadar uyumazdı bazen. Beni görünce güldü, gözleri parladı eğlenceyle.

Ceren: "Vay, birileri rahat takılıyor ha? Tişört ve iç çamaşırıyla mı dolaşıyorsun evde?"

Yüzüm kızardı aniden, iç çamaşırımın altından her şey belli oluyordu neredeyse, ama hasta halimle fark etmemiştim.

"Şey... Su içecektim," diye mırıldandım, öksürerek. O sırada Manolya mutfaktan çıktı, elinde bir bardak sütle – o da uyanıktı herhalde.

Manolya: "Olsun oğlum, kendi evinde rahat gezecek tabii. Rahat ol, biz aileyiz."

Bana baktı, gülümsedi yumuşakça – ama gözleri bir an aşağı kaydı, sonra kaçırdı. Ceren hala gülüyordu, kalktı ayağa.

Ceren: "O zaman ben de iç çamaşırımla gezerim! Ne farkı var ki?"

Güldü yine, ama Manolya "Şşş" dedi gülerek, elini salladı. Biraz halim yoktu, öksürük bitmiyordu, sütü içtim mutfakta, yukarı çıktım. "İyi geceler," diye mırıldandım onlara, ama aklım rüyadaydı hala – o kara silüetler, benler... Titredim istemsizce. Yatakta dönüp durdum, ama sonunda uykuya daldım yine.

Sabah alarm çaldı, kalktım – hala öksürüyordum, ama okul için hazırlandım. Aşağı indim, Manolya kahvaltı hazırlamıştı; peynirli tost, meyve suyu. Ceren masada oturuyordu, bana baktı gülümseyerek – dün geceki halim aklıma geldi, utandım hafifçe.

Ceren: "Günaydın rahat adam! İyi uyudun mu?"

Oliver: "Evet... Teşekkürler."

Hızlıca yedim, kapı çalındı – Zey'di, okul için gelmişti. "Günaydın Oli, hazır mısın?" dedi gülümseyerek, bandanası başındaydı, gözleri parlaktı. Manolya'ya selam verdi, çıktık beraber. Yolda konuştuk biraz.

Oliver: "Zey, Pelin'e sorularımız var – succubus mu değil mi, neden döllerimi istedi... Bugün okulda arayalım onu."

Zey: "Evet, ama gelmemiş sanırım dün. Bugün bakalım, belki döner."

Okula vardık, sınıfta Pelin'i aradık gözlerimizle – kıvırcık turuncu saçları, bere... Ama yoktu, öğretmen yoklama alırken adı geçti, gelmemişti yine. Zey'le öğle arasında kantinde fısıldaştık, "Kaçıyor belki bizden, boynuzlarını gördük ya," dedim. Zey "Evet, ama öğrenmeliyiz," dedi endişeli. "Okuldan sonra plan yapalım." dedim. Sonra düşününce canım sıkıldı. "Parka gidelim, kafamız dağılsın," dedim.

Okul çıkışı parka gittik, kasabanın parkı – yeşil çimler, gölet, banklar. Zey iyice neşelenmiş, hayat dolmuştu – döllerim işe yaramıştı belli ki, yüzü parlıyordu, adımları enerjikti. Gezerken ağaçların altında yürüdük.

Zey: "Oli, artık yemeklerden keyif alıyorum biliyor musun? Dün akşam annemin çorbası... Tadı vardı gerçekten! Sanırım döllerin sayesinde, teşekkür ederim yine."

Oliver: "Sevindim Zey, senin için her şey. Mutlu olman... Her şeye değer."

Güldü, gözleri mavi-yeşil derinliğinde parladı. Çimlere uzandık, sırt üstü yattık, gökyüzünü izledik – bulutlar şekiller çiziyordu, "Bak, o tavşana benziyor," dedim işaret ederek. Zey güldü, "Hayır, ejderha!" dedi. İyi gelmişti bu an, huzurluydu – elimi tuttu aniden, parmaklarımız birbirine geçti. Kendimi biraz daha huzurlu bulmuştum, öksürük bile azalmıştı sanki.

Oliver: "Zey, galiba grip falan oldum. Öksürük geçmiyor, halsizim."

Zey'in yüzü düştü aniden, oturdu çimde, bana baktı endişeyle.

Zey: "Peki o nasıl oldu? Yara bantlarını çıkartmadın mı? Kıymadın mı onlara?"

Oliver: "Hayır, çıkartmaya kıyamamıştım. Bilmiyorum durumunu."

Zey tatlı buldu bunu, güldü hafifçe, yanağımdan öptü – dudakları değdi tenime, sıcak. "Kalkıp bakalım mı?" dedi fısıltıyla, gözleri parladı. Ayağa kalktık, parkın yanındaki bir kafeye girdik – tuvalete geçtik, kapıyı kilitledim. Pantolonumu sıyırdım yavaşça, sikim sarkık haldeydi, pembe yara bantları hala yapışıktı. Zey eğildi, nazikçe bantları söktü – "Acıtmayayım," dedi, inceledi yarayı, izler hala vardı ama iyileşiyordu. Sonra geri yapıştırdı bantları, aşağıdan bana baktı, sikimin ucunu öptü hafifçe – "İyileş hemen," dedi gülümseyerek, sesi yumuşak.

Oliver: "Zey... Teşekkürler."

Beraber çıktık tuvaletten, yavaşça yürüyerek gün batımında evlerimize geçtik – turuncu gökyüzü altında, el ele, sessiz ama huzurlu. Zey'i bırakıp eve girdim, aklım o öpücükte takılı kaldı.

Eve girdiğimde, kapıyı yavaşça kapatıp ayakkabılarımı çıkardım – gün batımının son ışıkları pencereden sızıyordu, ev sıcak ve tanıdık kokuyordu, annemin mutfaktan gelen yemek kokularıyla karışık. Ama koridorda Ceren karşıladı beni; altında sadece pembe, dantelli bir külot vardı, üstünde ise kısa bir crop tişört – göbeğindeki piercing parlıyordu, gümüş halka ışıkta yansıyordu. Siyah kahküllü düz saçları omuzlarına dökülmüştü, gözleri parlıyordu eğlenceyle. Onu öyle görünce donakaldım, kalp atışım hızlandı – ablam gibi gördüğüm Ceren, yarı çıplak halde, vücudunun kıvrımları net belli oluyordu.

Ceren saçlarını savurup etrafında döndü hafifçe, poposu kıvrıldı hareketle – çok güzeldi, yuvarlak ve dolgun, külodun danteli zar zor kapıyordu. "Nasıl olmuş rahat ev halim?" dedi gülerek, sesi alaycı ama davetkar.

Nutkum tutuldu, boğazım kurudu – gözüm poposuna kaymıştı istemsizce, ama hemen kaçırdım bakışımı. "Güzelmiş," diye fısıldadım, sesim titrek çıktı, yüzüm kızardı aniden.

O sırada Manolya odasından indi merdivenlerden, elinde bir kitapla – Ceren'i öyle görünce durdu, gözleri büyüdü bir an, ama sonra güldü. "Ceren!" diye kızdı hafifçe, ama tonu şakacıydı. "Ne yapıyorsun böyle? Giyin kızım!"

Ceren kollarını açtı, omuz silkti – "Ama Oliver da geziyor böyle! Dün gece iç çamaşırıyla dolaşıyordu evde, ne farkı var?"

Kanepeye uzandı rahatça, bacaklarını kıvırdı, crop tişörtü hafifçe kalktı, piercing daha da parladı. Manolya bana döndü, "Hoş geldin oğlum," dedi gülümseyerek, ama gözlerinde bir yorgunluk vardı, işten dönmüştü herhalde. Mutfağa geçti, "Yemek hazır olmak üzere, gel yardım et," diye seslendi bana.

Ben odama geçtim üstümü değiştirmek için – okul kıyafetlerimi çıkardım, rahat bir tişört ve pijama altı giydim. Aşağı indim, mutfağa yardım için – Manolya salata yapıyordu, domatesleri doğruyordu. Yanına oturdum, salatalıkları kesmeye başladım.

Manolya: "İş yerinde sıkıntılar var oğlum, patron yeni projeler yüklüyor üstüme. Yoruldum bugün, ama evde olmak iyi geliyor."

Oliver: "Anlıyorum Manolya, yardım edeyim mi bir şeylere? Sen dinlen."

Gülümsedi, "Sağ ol, salatayı bitirelim yeter." Beraber çalıştık, sohbet ettik – o işteki dedikoduları anlattı, ben okul günümü kısaca geçiştirdim. O sırada Ceren yanımıza geldi, aramızdan

geçerek dolaptan kola aldı – geçerken poposu kasıklarıma sürttü hafifçe, sıcak baskısı değdi bana. Bilerek mi yaptı bilmiyordum, ama vücudum tepki verdi aniden, sikim kabarmaya başladı pijama altında. Utandım, ellerimi önüme koydum gizlemeye çalışarak.

Manolya fark etti önümdeki kabarıklığı – salatayı karıştırırken gözü kaydı, durdu bir an. "Oliver, gel odama bir dakika," dedi sesi endişeli, mutfaktan çıktı. Peşinden gittim, odasına girdik – yatağın kenarına oturdu, beni karşısına aldı.

Manolya: "Oğlum, sürekli kasıklarının arası şişkin... Sağlıksal bir problem mi var? Ağrı falan mı yapıyor? Anlat bana, doktor mu çağırayım?"

Utançtan yerin dibine girdim, yüzüm alev alev yandı – nasıl fark etmişti? "Yok bir şey Manolya, sorun yok," diye mırıldandım, ama o ısrar etti.

Manolya: "Bir bakalım, itiraz etme. Doktor değilim ama anlarım ben, söz dinle."

Pijamamı sıyırdı yavaşça, sarkık dolgun sikim ortaya çıktı – önünde duruyordu şimdi, kalp atışım hızlandı. Manolya'nın gözleri açıldı bir an, bana baktı şaşkınlıkla karışık bir gülümsemeyle.

Manolya: "Vay be... En son gördüğümde bunun yarısı kadar bile yoktu. Büyümüşsün oğlum."

Espri yaptı, ama sesi yumuşaktı – kıpkırmızı oldum, ellerimle kapatmak istedim ama durdurdu. "Bir bakalım," dedi, eliyle tuttu sikimi nazikçe, etrafına bakmaya başladı – inceledi, taşaklarımı avuçladı hafifçe, sıkarak kontrol etti. "Manolya, napıyorsun?" diye çıkıştım titrek sesle, ama beni susturdu.

Manolya: "Şşş, bakıyorum bir tuhaflık var mı diye. Rahat ol, yavrum."

Dokundukça utançla sikim tepki verdi, büyüdü elinde – sertleşmeye başladı, damarlar şişti. Manolya aldırış etmedi, devam etti incelemeye, sonra bıraktı. "Görünürde bir tuhaflık yok," dedi, pijamamı giydirdi yukarı çekerek. "Galiba sadece ergen oğlumun heyecanlı sikiymiş."

Gülümsedi yumuşakça, itiraz etmek istedim ama... Sanırım doğruydu, vücudumun tepkisiydi. "Benimle her şeyi konuşabilirsin, utanma benden," dedi, öptü yanağımdan. Yüzüm kızarmaktan artık domates gibi olmuştu, konuşamadım. Kapıya yöneldi, "Salatayı bitirmeliyiz," dedi, ama durdu, ellerine baktı. "Önce şu ellerimi yıkayayım... Yoksa yıkamasam mı?"

Şaka yaptı gülerek, çıktı odadan. Orada bir süre kaldım, ne yaşanmıştı biraz önce diye düşünerek – halsiz halimle pek bir şey yapamamıştım, vücudum titriyordu utançtan. Yavaşça aşağı indim, Manolya mutfakta salatayı karıştırıyordu, bana göz kırptı gülümseyerek. Ceren'in yanına oturdum kanepeye – hala küloduyla duruyordu, üşümüyor muydu acaba, bacakları pürüzsüz parlıyordu ışıkta.

Beraber yemek yedik masada, sohbet ettik – ama aklım o inceleme anındaydı, sikimin büyümesi, Manolya'nın dokunuşu... Yemek bitti, akşam ödevlerimi yapmak için odama çıktım. Masaya oturup kitapları açtım, matematik problemleri çözmeye başladım, ama halsizlikten gözlerim kapanıyordu. Uyumuşum masanın üstünde, başım deftere yaslanmış halde.

BÖLÜM ON DOKUZ

Ertesi sabah, alarmım çalmadan önce uyanmıştım – öksürük nöbeti tutmuştu yine, boğazım kuru ve yanıyordu. Masada doğrulup su içtim, ama aklım dün geceki rüyadaydı hala; Manolya ve Ceren'in kara silüetleri, beni ezerken... Titredim, ama okul günüydü, hazırlanmam lazımdı. Zey mesaj atmıştı, "Oli, bugün erken çıkalım mı okuldan? Pelin'i bulalım," diye. Cevap attım, "Tamam, kahvaltı edeyim önce." Hızlıca giyindim – tişört, pantolon, ayakkabılar – ve aşağı indim. Manolya mutfakta kahvaltı hazırlıyordu, Ceren henüz uyanmamıştı.

Manolya: "Günaydın oğlum, kahvaltı hazır. Ama önce ekmek alıver marketten."

Oliver: "Tamam, giderim hemen."

Eve yakın markete doğru yürüdüm, hava serindi, sonbahar yaprakları yerlerde uçuşuyordu. Yolda insanları geçiyordum,

ama birden Pelin'i gördüm – minyon haliyle, kıvırcık turuncu saçları bere altında toplanmış, hızlı adımlarla yürüyordu. Kalbim hızlandı aniden – succubus olduğunu biliyorduk artık, boynuzlarını görmüştük, döllerimi neden istediğini... Takip etmeye başladım sessizce, ayak seslerimi bastırarak. Ara bir sokağa girdi, dar ve tenha bir yer – duvarlar eski, çöp kutuları dizili. Durdu, beresini düzeltiyordu, saçlarını topluyor gibiydi.

Sessizce yanaştım arkasından, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu. "Napıyorsun burada?" dedim fısıltıyla, ama yüksek çıkmıştı sesim. İrkildi, döndü arkasını – beni görünce gözleri büyüdü, yüzü soldu.

Pelin: "Sen... Oliver? Ne yapıyorsun burada? Takip mi ettin beni?"

Oliver: "Evet, ettim. Boynuzlarını gizlemenin manası yok artık, succubus olduğunu biliyorum."

Donakaldı, ağzı açık halde, ne diyeceğini şaşırdı – yüzü aşırı şekilde kızardı, elleri titredi. Birden üstüme atladı, minyon haliyle asılı kaldı boynuma, bacakları belime dolandı, yüzüme yakın.

Pelin: "Kimseye söyleyemezsin! Öldürürler beni, anlıyor musun? Lütfen, sus!"

Sesinde panik vardı, gözleri yaşarmıştı neredeyse. Belinden kavrayıp sarıldım, dursun diye – vücudu sıcak, küçük ama güçlüydü.

Oliver: "Tamam, kimseye söylemeyeceğim. Söz veriyorum Pelin, inan bana."

Ama inanmadı, başını salladı hızlıca, yüzü yüzüme yakındı – nefesi sıcak değiyordu dudağıma.

Pelin: "Yalan söylüyorsun! Biliyor musun? Gerçekten biliyor musun succubusları?"

Oliver: "Evet, biliyorum. Ne olduğunu, ne ihtiyacı olduğunu... Döller, enerji için."

Durdu aniden, gözleri büyüdü daha da. Bacaklarını belime doladı daha sıkı, kasıklarını kucağıma dayadı – ortam değişmişti birden, panik yerini bir arzuya bırakıyordu sanki. "O zaman neden dölünü yediğimi de anlamışsındır," dedi kısık sesle, "Üzgünüm, kendime hakim olamıyorum. Enerjim düştüğü an... Dayanamıyorum."

Oliver: "Çok saldırgansın Pelin... Neden böyle yapıyorsun?"

Üstüme atlamış haliyle, belinden sarılmışken bacaklarını iyice doladı belime – minyon vücudu güçleşmiş gibiydi, kasları gerildi. "Saldırganım da, istiyorum da," dedi fısıltıyla, sesi derinleşmişti, gözleri parlıyordu. Kasıklarını sikime iyice bastırmaya başladı, ileri geri sürtünüyordu hafifçe – ince pantolonumdan hissettim sıcaklığını, ıslaklığını. Bana sarmalandı daha da, boynumu emmeye başladı – dudakları tenime değdi, ıslak iz bıraktı. Geriye doğru tökezledim, sırtım

duvara çarptı sertçe, acı saplandı omurgama, ama Pelin aldırış etmedi, devam etti emmeye, sürtünmeye.

Oliver: "Pelin... Dur, bırak beni!"

Ama nafile, ellerimle onu itmeye çalıştım, ama küçük elleri bileklerimden tuttu, duvara yasladı sıkıca – gücü inanılmazdı, succubus enerjisi miydi bilmiyordum. Kucağımda ileri geri sürtünmeye başladı, kasıkları sikime baskı yapıyor, büyütüyordu onu. İnleyerek kaçmaya çalıştım, "Ah... Pelin, hayır!" diye, ama sikim altında büyüyüp dolgunlaştı iyice, pantolonum kabardı. O inlerken, küçük memelerini kıyafetinin üstünden yüzüme sürtmeye başladı – pamuk gibi kokuyorlardı, yumuşak, davetkar.

Pelin: "Şşş... Rahat ol Oliver, ver bana... İhtiyacım var."

Ellerimi tek eliyle bileklerimden tutup diğer eliyle sikimi açığa çıkardı – pantolonumu sıyırdı, iç çamaşırımdan kurtardı. Üstünde sürtünürken dudaklarımı yaladı – ıslak dili değdi dudağıma, turuncu kıvırcık saçları yüzümü kapattı, gözlerime girdi, göremiyordum pek. Boşalmak üzereydim, zevk dalgaları vücuduma yayılıyordu, inlemelerim artıyordu. Gözüme giren saçlardan gözlerimi kapattım, kasılarak boşalmaya başladım birden – "Ah... Pelin!" diye haykırdım.

Gözlerim kapalıyken sikimde bir sıcaklık hissettim, yumuşak bir doku kavramıştı sikimi – boşalırken akıyordu döllerim, sıcak sıvı fışkırıyordu. Gözlerimi açabildiğimde altımda Pelin'i gördüm, sikim ağzında, emzik gibi emiyordu ucunu – tüm

dölüm akıyordu boğazından aşağıya, yutuyordu iştahla. İnledim, "Bırak beni!" diye, ama o devam etti emmeye, son damlasına kadar.

Sikim boşaldı, Pelin sikimin ucunu emerek çekildi, bana baktı – gözleri parlıyordu, enerji dolmuştu sanki. "Teşekkür ederim Oliver," dedi fısıltıyla, uzanıp dudaklarımdan başlayıp yanağımı yaladı – ıslak iz bıraktı. Sonra birden ayağa kalktı, ara sokaktan koşarak uzaklaştı – minyon haliyle hızlıydı, sanki birden pat pat yok olmuştu, gözden kayboldu.

Halsiz halde sikim açıkta yere yığılmıştım, nefes nefese. Olayın şokuyla yavaşça kalktım, pantolonumu çektim yukarı, toparlandım – düşünceler beynimi doldurmuştu, neden böyle yapmıştı, succubus ihtiyacı mıydı? Yavaşça markete gittim, ekmekleri aldım – marketteki "İyi misin evladım, yüzün solgun," dedi, ama "İyiyim," diye geçiştirdim. Yavaş yavaş yürüyerek eve geçtim, her adımda sikim acıyordu hafifçe, öksürük tutuyordu arada. Eve vardım, kapıyı açtım – Manolya mutfakta, Ceren salonda. Ekmekleri verdim, odama çekildim, yatakta uzandım, ne yaşanmıştı diye düşünerek.

BÖLÜM YİRMİ

O anki yorgunlukla, yatağa attım kendimi, uyuyakalmışım. Rüyamda Pelin'i gördüm; minyon haliyle odamda, uyurken üstüme atlıyordu aniden, kahkahası yankılanıyordu duvarlarda. Beni soymaya başladı, tişörtümü yırtarcasına

çekti, pantolonumu sıyırdı – sikimi açığa çıkardı, dolgunlaşmış halde. Eğildi, ağzına aldı, emmeye başladı sıcak sıcak, ama birden gözleri parladı hırçın bir ışıkla. Dişleri battı, ısırdı sertçe – acı saplandı içime, sikimi kopartıyordu sanki, kan fışkırıyordu her yerden. Çığlık attım rüyada, ama ses çıkmadı, sadece acı ve korku sardı beni.

Ani bir korkuyla uyandım, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu, nefes nefese doğruldum yataktan. Öksürük tuttuğu için boğazım yandı, elimi göğsüme bastırdım. Sikim büyümüş biraz, pantolon altında kabarıktı – rüyanın etkisi mi, yoksa günün gerilimi mi bilmiyordum. Odanın loş ışığında kendime geldim, saat kaç olmuştu, ev sessizdi. Tam kalkacaktım ki, kapı açıldı hafifçe – Ceren'di, elinde telefon, gecelik gibi ince bir tişörtle.

Ceren: "Oli, uyan... Okula geç kalıyorsun, alarmını duymadın mı? Hadi kalk."

Yanıma yanaştı, yatağın kenarına oturdu – "Noldu, kabus mu gördün?" diye sordu endişeyle, eli omzuma değdi. Ama o sırada döl kokusunu aldı belli ki – burnu kıpırdadı, sonra gözü pantolon altındaki kabarıklığa kaydı. Güldü hafifçe, eli uzandı, kabartıya dokundu nazikçe.

Ceren: "Pekte kabus değil anlaşılan... Bak ne kadar heyecanlı."

Hafifçe okşadı, parmakları pantolon üstünden sıktı – zevk dalgası sardı beni, inledim istemsizce.

Oliver: "Ceren... Dalga geçme, lütfen."

Toparlandım hızlıca, kalktım yataktan – yüzüm kızarmıştı, sikim hala kabarıktı. Ceren güldü yine, kalktı ayağa.

Ceren: "Tamam tamam, hadi toparlan, kahvaltıya inelim."

Beraber indik aşağı, mutfakta Manolya kahvaltı hazırlamıştı – yumurta, ekmek, peynir. Oturdum masaya, ama pantolonumun altındaki kabarıklık hala belli oluyordu hafifçe. Manolya fark etti, kaşlarını çattı.

Manolya: "Oğlum, duş almadın mı dün gece?"

Yüzüm kızardı daha da, öksürdüm örtbas etmek için.

Oliver: "Duş aldım, ama okula geç kalıyorum. Hızlıca yiyeyim."

Hızlıca bir şeyler yedim, tost ısırdım, meyve suyu içtim – sonra kalktım, Ceren'i ve Manolya'yı yanağından öptüm. "Günaydın, geç kalıyorum," dedim, çıktım evden. Zey evinin kapısında bekliyordu, sarı saçları bandanasının altından sarkıyordu, mavi-yeşil gözleri parlıyordu.

Zey: "Günaydın Oli! Hazır mısın?"

Yolda yürürken, Zey burnunu kıpırdattı, döl kokusunu aldı belli ki. Yüzü merakla doldu, güldü hafifçe.

Zey: "Döl kokuyorsun Oli... Yoksa sabah boşalması mı, yoksa

yemeğimi ziyan mı ediyorsun?"

Şaka yaptı, ama ben biraz üzgün gözüktüm – rüya, kabarıklık, her şey aklımdaydı.

Oliver: "Hayır... Anlatacağım sonra. Garip şeyler oluyor."

Okula gittik, sınıfa girdik – Pelin'i gördük, sırasındaydı, turuncu kıvırcık saçları bere altında, bize baktı, bana göz kırptı sinsice. Kalbim hızlandı, sabah ara sokaktaki olay aklıma geldi. Öğle arasında Zey'le kantinde buluştuk, bir şeyler yedik. Anlatmak istedim ona sabah ki olayları.

Oliver: "Zey, sabah Pelin..."

Ama anlatamadım, çok utandım.

Zey pek aldırış etmedi. "Pelin? Evet Oli?" Dedi ama ben devam etmeyince üstelemedi.

Okul çıkışı karar verdik, Pelin'i takip edip köşeye sıkıştırdık – okul kapısından çıktı, ara sokağa girdi yine. Peşinden gittik, Zey'le sessizce – köşede yakaladık, duvarın yanında durmuştu.

Oliver: "Pelin, dur. Konuşmamız lazım."

Pelin şaşırdı, döndü – "Siz... Ne istiyorsunuz?"

Zey: "Neler olduğunu biliyoruz Pelin. Succubus olduğunu,

döller için Oliver'ı kullandığını."

Pelin'in yüzü soldu, bereye eli gitti – "Nasıl... Biliyorsunuz?"

Zey bandanasını çıkardı yavaşça, minik boynuzlarını gösterdi – "Çünkü ben de succubus'um. Gizliyorum."

Pelin şaşkınlık içinde kaldı, gözleri büyüdü – "Sen de mi? Ama... Nasıl kontrol ediyorsun?"

Zey: "Kendimi kontrol edebiliyorum, sen de başarabilirsin. Saldırgan olma, enerjiyi akıllı kullan."

Pelin: "Elimde değil... Kontrol edemiyorum. Döl yedikten sonra aldığım hayat enerjisini bırakmak istemiyorum. Oliver'ın döllerini çok sevdim, başka kimsem yok beslenmem için."

Sesinde hüzün vardı, gözleri doldu – aç ve hüzünlü bakıyordu bana. Zey ona acıdı belli ki, ama kıskandı da biraz, yüzü gerildi. Bana baktı, ne yapacağımıza dair – sessiz kaldım, durumun tuhaflığıyla ne diyeceğimi bilmiyordum.

Oliver: "Düşüneceğim Pelin..."

Pelin mutlulukla sarıldı bana, minyon vücudu yapıştı – "Teşekkürler Oliver!" dedi, Zey'e baktı çekingen. Zey "Tamam hadi bakalım, artık hırçınlık yok. Tabii Oliver'a bağlı hepsi," dedi, sesi biraz kıskançtı. Pelin evine geçti sevinçle, koşarak gitti.

Zey ve ben evlerimize yürüdük, yolda konuştuk.

Oliver: "Zey, rahatsız olur musun? Pelin'e döl verme konusunda... İstekli değilim pek."

Zey: "Ben de istemiyorum Oli, kıskanıyorum. Ama ihtiyacı var, hırçınlığını başkasından çıkartırken yakalanıp öldürülebilir. Aklım karışık."

Eve vardım, Zey'i bırakırken yanağından öptüm – "Teşekkürler Zey, seninle her şey daha kolay." Ama o kolumdan çekti, dudağımı uzunca öptü – derin, sıcak.
Ayrıldı, "Ama kim ilkti unutma, asıl bana aitsin," dedi şaka ile karışık, ama gerçek hissi vardı sesinde.

Kızarıp utandım, "Zey..." diye mırıldandım, gülümsedim. Düşüncelerle eve geçtim – Pelin, Zey, döller... Ne olacaktı şimdi?

BÖLÜM YİRMİ BİR

Eve girdiğimde, kapıyı yavaşça kapatıp ayakkabılarımı çıkardım – ev sessizdi, sanki kimse yoktu. Manolya işten dönmemişti herhalde, Ceren de üniversitede olmalıydı. İçim rahatladı biraz, çünkü günün yorgunluğu üstümdeydi; okul, Pelin'in düşündüğümüz succubus hali, Zey'le planlar... Duşa ihtiyacım vardı, sıcak suyun altında rahatlamak istiyordum.

Odama geçtim, üstümü çıkartmaya başladım – tişörtümü attım yatağa, pantolonumu sıyırdım, iç çamaşırımı da çıkardım. Tamamen çıplaktım şimdi, vücudum hafif terliydi günün koşuşturmasından, sikim sarkık halde sallanıyordu. Banyoya doğru yürüdüm koridorda, ama birden sesler duydum – Manolya'nın odasından geliyordu, hafif inlemeler gibi, endişeli bir ses. Korkuyla koştum, kapıyı açtım aniden, "Manolya! İyi misin?" diye haykırdım.

Ama donakaldım kapıda, nefesim kesildi. Manolya yatakta yatıyordu, kumral düz saçları göğsünü kapatıyordu kısmen, ama pembe dantelli iç çamaşırlarıyla – kabinde gördüğüm, benim güzel dediğim o takım. Gözüm bacakları arasına kaydı istemsizce; eli oradaydı, külodunun içinde, hafifçe hareket ediyordu. Yüzü kızarmış, gözleri yarı kapalıydı, ama beni görünce şokla açıldı.

Manolya: "Oliver!"

Çığlık attı, eli dondu olduğu yerde, doğrulmaya çalıştı ama saçları göğsünü örtmeye devam etti. Sonra daha da şaşkınlıkla bana baktı, gözleri aşağı kaydı – çıplak olduğumu o an hatırladım ben de, sikim açıkta, vücudum kasılmış halde.

Manolya: "Niye... Niye çıplaksın oğlum? Ne yapıyorsun burada?"

Nutkum tutuldu, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu – ellerimle önümü kapatmaya çalıştım, ama geç kalmıştım. Kekeyerek konuştum, sesim titrek çıktı.

Oliver: "Evde... Kimse yok sandım. Duşa gidecektim, üstümü çıkardım. Ama ses duydum, endişelendim, bir şey mi oldu diye koştum. Özür dilerim!"

Ben bunları anlatırken, Manolya sikime baktı bir an – gözleri kaydı, sonra kaçırdı, ama eli hala külodunun içindeydi, donmuş gibi duruyordu. Vücudu hafif terliydi, pembe dantel tenine yapışmıştı, memeleri dolgun ve davetkar görünüyordu. Sikim hareketlendi biraz, istemsizce – büyüyor, kabarıyordu yavaşça, utançla karışık bir heyecan sardı beni.

Manolya: "Ah çocuğum... Bak, senin seçtiğin iç çamaşırları bunlar."

Güldü hafifçe, sesi titrekti – utançtan mı, heyecandan mı bilmiyordum. Yatakta doğruldu biraz, saçları omzuna döküldü.

Manolya: "Hadi git duşunu al, ama bir daha kapıyı çal olur mu? Korkuttun beni."

Tamam diyip çıkıyordum ki, durdu, bana baktı yine – "Okulun nasıl geçti oğlum?" diye sordu, sanki normal bir sohbetmiş gibi. Döndüm, hala çıplaktım, sikim yarı sert halde sallanıyordu artık.

Oliver: "İyi geçti... Dersler yoğundu, matematik testi vardı, fena değildi. Zey'le kantinde oturduk."

Ama aklım Manolya'nın görüntüsündeydi – pembe dantel

göğüslerini sarıyordu, uçları hafif belli oluyordu kumaşın altından, bacakları aralık, külodu ıslak gibi parlıyordu. O üstünü kapatmıyordu, yatakta uzanmış haldeydi hala. Biz konuşurken sikim büyüyordu iyice, taş gibi olmaya başlamıştı, utançtan yerin dibine giriyordum ama gözüm külodunun arasındaki eline kaydı bir an – minik minik hareket ediyordu sanki, parmakları kıpırdıyordu hafifçe.

Manolya: "Matematik mi? İyi yapmışsın, çalışkansın sen. Benim günüm... İş yoğundu, patron yine toplantı yükledi."

Arada bir sikime gözü kayıyordu, fark ettim – bakışları değiyordu, sonra kaçırıyordu. Bana sorular sorup duruyordu, "Öğretmenin not verdi mi?" diye sordu, cevaplarımaysa "Mmhm" gibi sesler çıkartarak dinliyordu, sesi derinleşmişti biraz. Bir noktada uzunca "Mhmmm" dedi, ama vücudu kasılmıştı biraz sanki, omuzları gerildi, gözleri yarı kapandı bir an.

Manolya: "Hadi git duşunu al çocuğum, yemek hazır birazdan."

Yolladı beni, kapıyı kapattım arkamdan, koridorda kaldım bir an – sikim zonkluyordu artık, tam sert halde. Duşa girdim, sıcak suyu açtım, akıntı altında durdum – ama Manolya gözümün önüne geliyordu sürekli; pembe dantel, eli külodunda, bakışları sikimde... Okşamak istedim sikimi, elimi uzattım, ama sonra boşa gidecek dölleri hatırladım – Zey, Pelin, succubus ihtiyacı... Durdum, soğuk su açtım üstüme, inmesini bekledim.

Duştan çıktım, havluyla belime sarıldım, mutfağa indim – içecek bir şeyler alıp odama geçecektim, ama sikim hala aşırı sertti, havlu altında kabarıktı. Ceren gelmişti eve, salonda oturuyordu – yine gıcık gibi iç çamaşırıyla, pembe külot ve crop tişört, piercing parlıyordu. Beni gördü, gözü aşağı kaydı hemen.

Ceren: "Birileri heyecanlı galiba... Bak ne kadar kabarmış."

Güldü, ayağa kalktı, yaklaştı bana.

Ceren: "Dur, heyecanına heyecan katayım."

Tişörtünü yukarı sıyırdı aniden, dolgun göğüsleri karşımdaydı – uçları sertleşmiş, pembe ve davetkar. Donakaldım, sikim havluyu itti daha da.

Oliver: "Dur, ne yapıyorsun Ceren!"

Odama kaçtım hızlıca, kapıyı kapattım – kalp atışım hızlanmıştı, sikim ağrımaya başlamıştı artık, zonkluyordu. Yatağa oturdum, nefes aldım – ne oluyordu bu evde? Zey'e mesaj attım, parmaklarım titreyerek: "Evde misin Zey? Konuşmamız lazım." Gönderdim, cevap bekledim.

Zey'den mesaj geldi hemen, telefon titreşti cebimde – "Evdeyim Oli, annem işte. Gel, bekliyorum." Kalbim hızlandı, odadan çıktım hızlıca, merdivenlerden indim. Manolya

mutfakta yemek karıştırıyordu, bana baktı gülümseyerek.

Manolya: "Oğlum? Yemek yiyecektik, otur hadi."

Ama yüzüne bakmadan geçtim yanından, utançtan gözlerimi kaçırdım – o yataktaki anı aklımdaydı hala. "Zey'lere gidiyorum," dedim mırıldanarak, kapıyı açtım, çıktım. Arkamdan "Dikkat et kendine!" diye seslendi, ama duymazdan geldim.

Zey'lerin kapısına vardım, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu – zile bastım, kapıyı açtı hemen. Altında kısa bir şort vardı, siyah, bacaklarını saran, üstünde ise pembe spor atlet – göğüsleri hafifçe belirgindi kumaşın altında. Sarı saçları bandanasızdı evde, minik boynuz çıkıntıları saçlarının arasında gizli gibi duruyordu. Mavi-yeşil gözleri parladı beni görünce, gülümsedi.

Zey: "Oli! Gel içeri, ne oldu? Mesajın..."

İçeri girdim, kapıyı kapattım arkamdan – annesi işteydi, ev boştu, sessiz ve sıcak. Onu kanepeye çektim aniden, elinden tuttum, oturduk yan yana. Nefesim hızlanmıştı, heyecan ve utanç karışımı.

Oliver: "Zey... Evde tuhaf şeyler..."

Ama sözlerimi kestim, nasıl anlatacaktım? Pantolonumu sıyırdım birden, sikim aşırı sert haliyle duruyordu, zonkluyordu ağrıdan artık.

Oliver: "Aç mısın?"
Zey şaşırdı, gözleri büyüdü, eliyle ağzını kapattı hafifçe.

Zey: "Oli... Neden bu haldesin? Sert... Ağrıyor mu? Anlat, ne oldu evde?"

Oliver: "Tuhaf... Anlamıyorum, kaçtım sana."

Zey sözümü kesti, eli elime değdi yatıştırırcasına, gözlerimin içine baktı – mavi-yeşil derinlikte bir sakinlik vardı.

Zey: "Önemli değil şuan, burada güvendesin. Rahat ol Oli, ben yanındayım."

Gülümsedi heyecanla, sikimi kavradı nazikçe – parmakları sıcak, dolgun gövdesini sıktı hafifçe. "Evet, açım tabii," dedi gülen sesle, eğildi aniden, ucunu emmeye başladı – dudakları sardı başını, dilini döndürerek yaladı. Zonklama arttı, acı ve zevk karışımı bir his sardı beni, inledim yüksek sesle, "Ah... Zey!"

Saçlarını toplayıp yardım ettim ona, elimi saçlarına gömdüm – sarı teller parmaklarımın arasında kaydı, sikimi yalayışını izledim aşağıdan; dudakları gövdeyi sarıyor, dilinin ucu damarları takip ediyordu, salyası parlıyordu ışıkta. Zevkle inliyordum, kanepeden yavaşça kaymaya başladım yere doğru – sırtım yaslandı kanepe kenarına, bacaklarım uzandı halıya. Zey emerken sağ bacağını üstümden attı, poposunu döndü bana – göğsümde oturuyordu şimdi, poposu bana

dönük şekilde. Bacaklarının arasındaki sıcaklık göğsüme vuruyordu, içim ısınmıştı, şortunun kumaşı tenime değiyordu, hafif ıslaklık hissediyordum.

Zey sikime gömülmüştü adeta, boğazına kadar alıyor, emip çekiyor – inlemelerim artıyordu, "Zey... Evet," diye mırıldanıyordum. Daha da geri geldi, artık poposu çeneme değiyordu – yumuşak, sıcak yuvarlaklığı baskı yapıyordu, arasını hissettim hafifçe. Şortu yukarı sıyrılmıştı, iç çamaşırı giymediğini anladım – teni tenime değiyordu, pürüzsüz ve sıcak. Biraz daha geri gelip iyice burnuma oturdu, arasına girdi biraz burnum – kokladım nefes almak istedim ama gömülü olduğu için arasını koklamış oldum, mis gibi kokuyordu; pembe rengi ne kokabilirse o kokuyordu adeta, taze çiçekler, hafif tatlı, büyülüyordu insanı. Tarif edemiyordum, büyülenmiştim – arasından sızan sıcaklık, hafif nem, burnumu dolduruyordu.

Arası ıslanmıştı baya, suyuna bulanmıştı şortu – aşağıda ellerimi kavrayıp sikimi boğazına kadar aldı, aniden inledim ama ağzımı açtığımda iyice gömüldü yüzüm arasına, ağzımla açık arasını tattım şortunun üstünden. Çilekli pasta gibiydi tadı, tatlı ve kremsi, dilim ıslak kumaşa değdi. O sırada iyice bastırdı kendini bana ve kuyruğuyla başımı tutup bastırdı arasına – sıcak kuyruk saçlarımı okşar gibi sarıldı başıma, bastırdı daha da. Yüzümde sürtünmeye başladı, ileri geri, arasını burnuma, dudaklarıma ezercesine – nefessiz kaldım, ama zevk o kadar yoğundu ki, inledim boğuk sesle.

Yüzüm arasında sürtüne sürtüne git gel yapmaya başladı,

şortunun kumaşı artık daha fazla su tutmuyordu, aralardan ve üstünden ağzıma akmaya başladı – tatlı sıvısı dilime doluyordu, yutkundum istemsizce. Kasılıp kasılıp devam ediyordu, birden titreyerek poposunu sıktı ve yüzümü arasına gömüp titreyerek boşalmaya başladı – sıcak sular fışkırdı şorttan, ağzıma, burnuma doldu. Nefessiz kaldım, hepsini içime çeke çeke emmeye ve yutmaya başladım, çilekli pasta gibiydi, tatlı ve yoğun.

O an kasılırken sikimi sonuna kadar alıp diliyle gövdesini yalamaya başladı, ben de kasılmaya başladım nefessizce – boğularak, inleye inleye patladım aniden. Zey eme eme yutuyordu hepsini, boğazından aşağıya sıcacık yoğun döllerimin aktığını hissedebiliyordum, damla damla iniyordu. Son damlasına kadar emdi, ben ise inleyerek boşalırken şortunun arasından akan sularını tattım o esnada – tatlı, sıcak, boğazımı dolduruyordu.

En son üstüme yığılıp kaldı, poposu göğsümde, ben nefessizce kaldım öylece – kuyruğu hala başımı sarılı tutuyordu hafifçe. Zey'e hala nefes alamadığımı belirtircesine hımladım, döndü baygın gözlerle bakıp gülümsedi ve biraz öne çıkıp yattı yana. Poposu göğsümde sıcacık bir hisle yattık öylece bir süre, nefeslerimiz yavaşladı, farkında olmadan uyuklamışız biraz – kanepe rahat değildi, ama yorgunluk ağır basmıştı, gözlerimiz kapandı usulca.

Uyandığımda henüz hava kararmamıştı, odanın perdesinden sızan loş ışık Zey'in sarı saçlarını altın gibi parlatıyordu – oda sessizdi, sadece nefeslerimiz duyuluyordu, benimki hafif

öksürüklü, onunki mışıl mışıl, huzurlu. Üstümde yatıyordu hala, vücudu vücuduma yapışmıştı yakınlıktan, poposu göğsüme yaslanmış, ıslak arası kurumuş gibi duruyordu, ama o sıcaklık hala hissediliyordu tenimde. Onu uyandırmak istemedim, bir süre öylece kaldım izleyerek – yüzü bacağıma yaslanmıştı, kirpikleri kapalı gözlerini gölgeliyordu, dudakları hafif aralık, rüya görüyor gibi kıpırdıyordu arada. Güzelliğini hayran hayran izledim; mavi-yeşil gözleri kapalı olsa da, o derinlik aklıma geliyordu, sarı saçları vücuduma dökülmüş, bandanasız haliyle minik boynuz çıkıntıları saçlarının arasında gizli gibi duruyordu, succubus haliyle bile masum görünüyordu. Kokusu sardı burnumu – taze, hafif tatlı, parkta çimlerin üstünde uzandığımızdaki gibi, ama şimdi teninin sıcaklığıyla karışmış. Kalbim hızlandı onu izlerken, arkadaşlıktan öte bir şey vardı aramızda artık, dün lunaparktaki öpüşme, tuvaletteki bakışı, hepsi aklımdaydı.

Hafiften gözlerini araladı Zey, uyanıyordu yavaşça – kirpikleri titredi, mavi-yeşil bakışları bana odaklandı, onu izlediğimi fark etti. Gülümsedi tatlı tatlı, dudakları kıvrıldı, yüzü aydınlandı.

Zey: "Ne zaman uyandın Oli? Beni mi izliyordun?"

Sesi uykulu ama neşeliydi, gülümsemesi gözlerine yansıyordu, çok tatlı görünüyordu – succubus olsa da, o an sadece Zey'di, en iyi arkadaşım.

Oliver: "Yeni uyandım... Evet, izliyordum. Güzelsin Zey, uyurken bile."

Güldü hafifçe, doğruldu üstümde, saçlarını geriye attı – boynuz çıkıntıları ışığa vurdu bir an, ama aldırmadı. Bana sarıldı sıkıca, gözlerime baktı derin derin, mavi-yeşil okyanus gibi çekiyordu insanı.

Zey: "Uyuyakalmışız... Lunaparktaki an, sonra burada... Çok güzeldi Oli."

Oliver: "Evet, benim için de. Seninle her şey çok güzel."

Uzanıp dudaklarımı öptü yavaşça – kucağımda oturuyordu hala, ıslak ıslak öpüştük bir süre, dillerimiz değdi, tatlı bir ritimle, nefeslerimiz karıştı. Elleri saçlarımda geziyordu, benim ellerim sırtında – o yakınlık içimi ısıttı, sikim kalkmaya başladı yavaşça, kabardı altında. Bunu hisseden Zey güldü öpüşürken, ayrıldı dudaklarımdan, arkasına baktı.

Zey: "Daha yeni yedim Oli... Yine mi?"

Gülümsedim utangaçça, yüzüm kızardı – "Senin suçun," diye mırıldandım. Kalkıp toparlandık, Zey şortunu düzeltti, atletini çekti aşağı – kuyruğu gizlenmişti yine, boynuzları saçlarının arasında kayboldu. Biraz sohbet ettik kanepede otururak; lunaparktaki anı anlattı, dönme dolabın tepesinde asılı kalmamız, öpüşmemiz... "O an korkuyu unuttum, seninle her şey huzurlu" dedi gülümseyerek. Biraz önceki yakınlığımızdan bahsetti, "İlk defa böyle boşalıyorum Oli, seninle... Özel hissettiriyor," dedi utangaçça, yüzü kızardı.

Gülümsedim, geç olmaya başladı, "Eve geçeyim geç oluyor."

dedim kalkarak – Zey sarıldı bana kapıda, "Dikkat et kendine," dedi, minik bir öpücük kondurdu dudağıma. Eve vardığımda, tv karşısında oturuyorlardı; Ceren telefona bakıyordu, siyah kahküllü saçları yüzüne düşmüştü, Manolya tv izliyordu, kumral saçları topuz yapılmış, rahat ev pijamasıyla.

Manolya: "Hoş geldin oğlum, yemek hazır."

Ceren: "Yine mi geç kaldın? Zey'le miydin?"

Ama ben direkt yukarı çıktım, odama geçtim – Manolya ile olan olaydan hala kıpkırmızı oluyordum, o an aklımdaydı. Öksürüklerle üstümü çıkardım, iç çamaşırımla yattım yatağa – sikim hala sertti biraz. Rüyamda Manolya'yı gördüm; pembe dantelli iç çamaşırlarıyla, yatakta kucağında tutuyordu beni, ama ben şu anki halimleydim – yetişkin, çıplak. Bir yandan emziriyordu beni, göğsü dudağıma değiyordu, sütü akıyordu boğazımdan aşağı, hem şefkatle doyuyordum hem de eli sikimi okşuyordu aşağıda, yavaşça sıvazlayarak. Zevkle mutlu oluyordum, inliyordum rüyada, ama tuhaf bir histi - şefkat ve arzu karışımı. Çok tuhaf bir rüyaydı, sonra başka rüyalar gördüm ama en net olanı buydu, uykuya devam ettim.

BÖLÜM YİRMİ İKİ

Sabah ter içinde uyuyordum, yatak çarşafları ıslanmıştı sırtımdan sızan terden – rüyam karanlık ve boğucuydu, Manolya'nın pembe dantelli hali aklımı doldurmuştu, ama

şimdi inleme sesine karışmıştı her şey. Yatakta kıvranıyordum, gözlerim kapalı, vücudum kasılıyordu – rüyada emziriliyordum, ama zevk ve şefkat karışımı bir şey, sikim zonkluyordu iç çamaşırımda. Kapı açıldı aniden, ayak sesleri duydum, ama rüyadan çıkamıyordum. Manolya ve Ceren gelmişti, endişeli seslerini duydum.

Manolya: "Oliver? Ne oldu oğlum, inliyorsun... Kabus mu görüyorsun?"

Ceren: "Anne, bak... İç çamaşırından ucu çıkmış, vay be."

Gülüştüklerini duydum hafifçe, ama uyanamadım hemen. Manolya yaklaştı, eli alnıma değdi – sıcak, şefkatli dokunuşuyla.

Manolya: "Hadi uyan bebeğim, kabus görüyorsun. Uyan oğlum, yanındayız."

Gözlerimi açtım nihayet, doğrulmaya çalıştım – nefes nefese, ter içinde. Ama doğrulurken iç çamaşırım kaydı hafifçe, sikimin ucu daha da taştı, kırmızı başı belli oluyordu kenardan. Fark etmedim başta, kalkıp "Kahvaltı hazır mı?" diye sordum sersem halde, öksürerek.

Ceren: "Evet, hazır... Ama bak, bir şey daha hazır gibi."

Gözüyle işaret etti aşağıya, güldü sinsice. Fark ettim o an, yüzüm alev alev yandı, elimle kapattım hemen, utançtan yerin dibine girdim.

Oliver: "Özür dilerim... Giyinip geleyim."

Hızlıca giyindim – pantolon, tişört – ama aklım o bakışlarında takılı kaldı. Aşağı indim, kahvaltı masasında oturdular, tost, yumurta, meyve suyu – yedim hızlıca, ama öksürük tutuyordu arada. Manolya "Dikkat et oğlum," dedi şefkatle, Ceren güldü hala. Kapı çalındı, Zey'di – çıktım hemen, "Hoşça kalın," dedim.

Zey'le okula geçerken, yolda ellerimiz birbirine değiyordu hafifçe – ilk defa o kadar yakın yürüyorduk, omuz omuza. Zey gülümsedi, elimi tuttu aniden – parmakları parmaklarıma geçti, sıcak ve yumuşak. Kalbim hızlandı, baktım ona – "Teşekkürler Zey," dedim fısıltıyla. Okula vardık, koridorda Pelin'le karşılaştık – yüzü solmuş baya, gözaltları morarmış gibi, halsiz görünüyordu, bere başındaydı hala. Zey ise zinde, enerjik – dün yediği döller sayesinde, yüzü parlıyordu.

Pelin: "Zey... Yoksa döl mü yedin? Parlıyorsun resmen."

Şaşırdık, ama Pelin gülümsedi zayıfça, bana baktı.

Pelin: "Benim sıram, benim sıram... Lütfen Oliver, ihtiyacım var."

Hala bu konuda çekinceliydim, döllerimi paylaşmak... Ama Zey teşvik eder gibi baktı bana, şefkatli, "Yapabilirsin Oli," der gibi. "Peki, tamam," dedim iç çekerek. Boş derste söğüt altına gittik – okulun arka bahçesi, tenha, ağaç gölgesi altında.

Pelin ağacın arkasında heyecanlı şekilde diz çöktü, minyon haliyle gözleri parlıyordu, turuncu kıvırcık saçları bere altında toplanmıştı. Zey etrafa bakınıyordu, biri gelirse uyarmak için – "Dikkatli olun," dedi fısıltıyla.

Fermuarımı açtım, sikimi aradan çıkardım – sarkık dolgun haliyle Pelin'in yüzüne düştü hafifçe. Pelin içine çeker gibi kokladı, burnunu değdirdi – "Mis gibi," diye mırıldandı, sonra pantolonumun düğmesini de açıp iyice yüzüne çarptırdı sikimi. Gülümsedim ona, "Çok heyecanlısın," dedim, baş parmaklarımla sikimi tutup Pelin'in yüzünde sürtmeye başladım – yanaklarında, dudağında, sertleşsin iyice diye, damarlar şişmeye başladı.

O sırada Zey bize bakıyordu, yüzü kızarmıştı hafifçe – bandanasını düzeltti, boynuzu oynuyordu altında, çıkıntı belli oluyordu biraz. Sikim iyice sertleşince, Pelin ağzına aldı – sömürürcesine içine çeke çeke emmeye başladı, dudakları sarıldı gövdeye, dili altına değiyordu. İnlemeye başladım, "Ah... Pelin," diye, zevk dalgaları sardı beni. Turuncu kıvırcık saçlarından tuttum, ileri geri yaparak ağzına sokup çıkarmaya başladım sikimi – boğazına değiyordu başı, salyası akıyordu kenardan.

İnleyerek kasılıyordum, tam boşalmak üzereyken Zey'le göz göze geldik – o gülümsüyordu bana, teşvik eder gibi, "İyi yapıyorsun Oli," der gibi. O gülümsemeye bakarken kasıldım, boşaldım yoğun yoğun – döller fışkırdı Pelin'in boğazına. Pelin hepsini emip yuttu, ama ağzının kenarında biraz kaldı, beyaz bir damla sızdı dudağından. Enerjik halde kalktı, bana

sarıldı – "Teşekkürler, canım!" dedi, yüzü parlamaya başladı.

Tam gidecekken Zey onu durdurdu, "Şuranda biraz kalmış," dedi, dudağının kenarındaki dölü parmağıyla alıp yedi – "Yazık olmasın," diye gülüp. Pelin'le gülüştiler, bende utançla güldüm. Pelin sınıfa geçti, Zey'le ben bankta oturduk – Zey omzuma yattı, sarı saçları göğsüme döküldü.

Oliver: "Zey... Kötü mü hissettin? Pelin'e döllerimi verdiğim için..."

Zey: "Hayır Oli, Pelin için sevindim. Artık hırçınlık yapmayacak, hayat dolacak. Her şeyi düşünüyorsun."

İçim rahatladı, Zey omzuma yattı iyice, öylece kaldık orada bir süre – rüzgar yaprakları uçuşturuyordu, huzurluydu o an.

Bankta otururken, Zey omzuma yaslanmış haldeydi, sarı saçları tişörtüme dökülüyordu, mavi-yeşil gözleri yarı kapalı, huzurlu bir gülümsemeyle gökyüzüne bakıyordu, rüzgar yaprakları ayaklarımızın etrafında döndürüyordu. Zey'in eli elimdeydi, parmaklarımız birbirine geçmiş, sıcaklığı içimi ısıtıyordu – Pelin'e döllerimi vermiş olsam da, Zey'le aramızdaki bağ daha güçlüydü, onun mutluluğu her şeyi unutturuyordu.
Ama o sırada ayak sesleri duydum, başımı kaldırdım – Selin öğretmen yaklaşıyordu, atletik uzun boylu haliyle, sarışın saçları at kuyruğu yapılmış, kuzeyden fırlamış bir kadın gibiydi; kısa tayt giymişti, siyah, bacaklarının kaslı kıvrımlarını saran, üstünde ise crop tişört, göbeği açık, atletik karın

kasları belli oluyordu. Gözleri bize odaklandı, gülümsedi ama sesi otoriterdi.

Selin: "Çocuklar, derse dönün hadi, bankta kalırsanız zil çalacak."

Ayağa kalktık, Zey "Tamam öğretmenim," dedi gülümseyerek, sınıfa yöneldi. Ben yanından geçerken Selin öğretmen burnunu kıpırdattı. Beni tuttu kolumdan, gözleri kısıldı hafifçe.

Selin: "Sen odama gel bakalım Oliver. Bir şey konuşalım."

Zey derse geçti, ben Selin öğretmenin peşinden rehberlik odasına gittim – kalp atışım hızlandı, ne olacaktı şimdi? Oda küçük ve sıcakdı, duvarlarda motivasyon posterleri, masa üstünde kalemler, defterler. Selin öğretmen atletik haliyle masaya yaslandı, uzun bacakları taytın altında gerilmiş, crop tişörtü göğüslerini sarıyordu, sarışın saçları omzuna düşmüştü hafifçe. Bana yaklaştı, burnunu boynuma değdirir gibi kokladı – döl kokusu netti hala.

Selin: "Dediğim tavsiyeye uyuyorsun demek... Masturbasyon, değil mi? Nasıl hissediyorsun, daha iyi misin?"

Şaşırdım, kızardım aniden, kekeledim – "Evet... Galiba," diyebildim, gözlerimi kaçırdım. Selin öğretmen güldü hafifçe, yanaklarımı sıktı – eli sıcak, güçlüydü.

Selin: "Aferin oğlum. Sağlıklı bir şey, utanma."

Masasına döndü, elindeki kalemi aldı, ama düşürdü – masa altına yuvarlandı. Eğildi almak için, poposu bana döndü – yuvarlak, atletik, tayt gerilmiş halde, kasları belli oluyordu. Kalemi almaya çalıştı, ama kaçtı elinden, iyice masa altına girdi – poposu daha da gerildi, tayt kaydı üstten, kuyruk sokumuna doğru bir siyahlık gördüm; yuvarlak, deliğimsi bir doğum lekesi gibi, ama derin ve gizemli. Şaşırdım, gözlerim büyüdü – Manolya ve Ceren'dekine benziyordu, ama daha belirgindi.

Selin öğretmen kalemi almaya çalışırken taytı masa kenarındaki çıkıntılara takıldı, sıkıştı orada – geri çıkmaya çalıştı, ama nafile, kalçası gerilmiş, bacakları açık halde kaldı. "Oliver... Yardım et, sıkıştım," dedi sesi boğuk, ellerini arkaya atamayacağı bir konumdaydı, masa altında sıkışmıştı.

Oliver: "Ne... Ne yapmam lazım?"

Selin: "Tayt sıkıştı, çıkartmam lazım. Hadi oğlum, zor durumdayım, çek taytı aşağı."

Kızardım, kaldım öyle – ama ısrar etti, "Hadi!" dedi. Kalkıp geldim, belinden tuttum taytı, yavaşça sıyırdım – yuvarlak, atletik poposu açığa çıktı, pürüzsüz, buğday bronz teni parlıyordu. Geri çekilirken kuyruk sokumundaki o siyahlık daha net göründü; deliğimsi, doğum lekesi gibi, ama sanki bir delik gibi ve gizemli. Şaşırdım çok, gözlerim faltaşı gibi açıldı – Manolya ve Ceren' dekine benziyordu, ama biraz daha büyük. Geriye doğru çekilirken daha da şaşırdım; Selin öğretmen iç çamaşırı giymemişti, tayt sıyrıldıkça her şey

göründü – daracık deliği, pembe amı, ıslak gibi parlıyordu, kıvrımları net belli oluyordu.

Yere düştüm şoktan, popom yere çarptı – Selin öğretmen tayttan kurtuldu, çıktı masa altından, döndü bana. Pantolonumun üstündeki sertliği fark etti, güldü hafifçe.

Selin: "Afedersin, iç çamaşırı giymediğimi söylemeyi unutmuşum. Spor yaparken rahat oluyor."

Aradan pembe amı hala görünüyordu, bakışlarım kaydı istemsizce – kıvrımları, hafif tüylü hali. Selin öğretmen gülüp, "Böyle olman gayet doğal oğlum," dedi, kalkıp dolabından yedek eteğini giydi – kısa, siyah etek, taytı yerine geçti. Sertliğime baktı yine, "Eve gidince onunla ilgilenmeyi unutma, ama Selin öğretmenini düşünmek yok tamam mı?" diye göz kırpıp güldü.

Utanç içinde kafa salladım, "Tamam öğretmenim," diye mırıldandım, çıktım odadan – aklım pembe amında ve o siyah lekede takılı kaldı. Zey'in yanına gittim sınıfa, o bekliyordu – sertliğimi fark etti, gözü pantolonuma kaydı.

Zey: "Oli... Ne oldu? Sertsin... Selin öğretmen mi bir şey yaptı?"

Kızararak, "Anlatamayacağım," dedim, ama yardım istedim – "Okuldan sonra... Döl yemek ister misin?"

Zey memnuniyetle kabul etti, gözleri parladı – "Tabii Oli, bekliyorum." Okulun bitmesini bekledik, Zey meraklıydı, ben

ise sertlikten ağrı çekiyordum, öksürük tutuyordu arada.

Okuldan sonra, Zey'le yan yana yürürken hava serinlemişti – sonbahar yaprakları ayaklarımızın altında hışırdıyordu, okulun arkasındaki yol ormanlık alana doğru kıvrılıyordu, ağaçlar dallarını gökyüzüne uzatmış, gölgeleri uzatıyordu. Sertliğim yüzünden artık yürüyemiyordum; pantolonumun önü kabarmıştı, her adımda zonkluyor, acı veriyordu – Selin öğretmenin odasındaki o an, pembe amı, siyah leke... Hepsi aklımı doldurmuştu, vücudum tepki veriyordu istemsizce. Zey fark etti halimi, elimi tuttu sıkıca, mavi-yeşil gözleri endişeyle doldu.

Zey: "Oli... Sertsin yine, yürüyemiyorsun. Gel, ormanlığa girelim, yardım edeyim."

Yakınlardaki ormanlık yere girdik, ağaçların arasında gizli bir patika – yapraklar yerleri kaplamıştı, rüzgar uğulduyordu dallarda, kuş sesleri uzaklardan geliyordu. Zey beni bir ağaca yasladı, yeşil gövde sırtıma değdi soğuk soğuk. Direkt pantolonumu sıyırdı, fermuarı açtı, iç çamaşırımı indirdi – sikim aşırı sert haliyle fırladı dışarı, başı morarmış, damarlar şişmiş, zonkluyordu. Zey eğildi, eliyle bir yandan okşarken ucunu eme eme yaladı – dudakları başı sardı, dili daireler çizerek zevk sularımı emdi, şeffaf sıvı diline bulaştı, yuttu iştahla.

Zey'in saçlarını tuttum nazikçe, sarı teller parmaklarımın arasında kaydı – gözlerine baktım, o mavi-yeşil derinlik, heyecan ve arzu dolu, öyle güzel görünüyordu ki; succubus

haliyle değil, sadece Zey olarak. Ona bakarken inleyerek boşalmaya başladım – "Zey... Ah!" diye, gözlerimin içine bakması tetiklemişti bir anda, kasıldım aniden. Dolu dolu boğazından aşağı boşaldım, sıcak döller fışkırdı, Zey hepsini yuttu – boğazı hareket etti yutkunurken, son damlasına kadar emdi.

Kalktı, döllü dudaklarıyla dudaklarımı öptü – tatlı, tuzlu bir karışım değdi dilime, teşekkür gibi, arzu gibi. "Teşekkür ederim Oli," dedi fısıltıyla, gülümsedi. Pantolonumu yukarı çekerken sikimi son bir kez sıktı – son kalan dölü parmağıyla aldı, emdi parmağını – "Çok leziz," diye güldü, gözleri parladı. Sarıldı bana sıkıca, sarı saçları omzuma döküldü, kokusu sardı burnumu.

Ormanlık yerden çıktık, eve doğru yürüdük – yol yapraklarla kaplıydı, gün batımı turuncu ışıklar saçıyordu. Zey "Ne oldu, anlatacak mısın artık bana?" dedi merakla, elimi tuttu yine.

Oliver: "Anlatacaklarımı akşam bizde buluşup konuşalım, sözleşelim."

Öpüşüp ayrıldık – dudağı dudağıma değdi minik bir an, sıcak. Eve geçtim, kapıyı açtım – Ceren gelmişti, mavi minik küloduyla geziyordu salonda, dolgun poposu her adımda kıvrılıyordu, üstünde kısa bir tişört, göbeği açık. Gelip sarıldı bana, "Hoş geldin Oliver." dedi, ama sarılmayı bırakmadı, burnunu boynuma gömdü.

Ceren: "Mmhm... Döl kokusu alıyorum. Yine mi yaramazlık

yaptın?"

Kendini bana bastırdı, göğüsleri çok yumuşaktı, crop tişörtün altından değiyordu göğsüme, sıcak ve davetkar. Kalbim hızlandı, sikim kabardı hafifçe.

Oliver: "Ceren... Etkileniyorum, lütfen dur."

Fısıldadım, sesim titrek çıktı. Ceren biraz sürtünüp geri çekildi, aşağıya baktı – pantolonumdaki kabarıklığı gördü, güldü.

Ceren: "Haklısın, etkilenmişsin. Hadi, yemek hazır."

Manolya mutfaktaydı, bana baktı – yine sertliğimi gördü, gözlerini devirdi hafifçe.

Manolya: "Hadi üstünü değiş gel oğlum, yemek soğumasın."

Yukarı çıktım, pijamamı giydim – ama hala dolgundu sikim, belli oluyordu hafifçe. Gelip masaya otururken Manolya yine bakış attı aşağıya, kızardım aniden, ellerimi önüme koydum. Yemeği yiyip çaya geçtik – salonda tv izlerken Ceren bacaklarıma yattı, başını kucağıma koydu. Yanağı neredeyse değecek gibiydi sikime, biraz daha kendini itip üstüne koydu yanağını, tv'yi öyle izledi – yanağının yumuşaklığı tetikledi beni biraz, hafiften zonklamaya başladı, kıpırdandı pijama altında. Ceren sesini çıkartmadan izliyordu, ama fark etti belli ki, gülümsedi hafifçe.

Kapı çaldı, kalkıp bakmak için doğruldum – ama sikim Ceren'in yüzüne iyice sürtündü, sıcak baskı değdi yanağına. Kalktığımda kabarıklığım belli oluyordu, Ceren güldü, "Dikkat et," diye, Manolya dudağını ısırdı hafifçe, bakışlarını kaçırdı. Kapıyı açtım, Zey gelmişti – rahat şeyler giymişti, gri şort ve beyaz tişört, sarı saçları bandanayla toplanmış.

Zey: "Merhaba! Oli, geldim."

Oliver: "Gel odama çıkalım."

Selam verdi bizimkilere – Ceren "Ne yapacaksınız çifte kumrular?" diye dalga geçti, Zey güldü. Yukarı çıktık, odama girdik, oturdum yatağa – Zey kabarıklığımı gördü oturunca, gözü aşağı kaydı.

Zey: "Oli... Ne oldu? Yine sertsin."

Oliver: "Boşver..."

"Yardım edeyim mi?" Diye elini sikime attı.

Hoşuma giderdi ama, "Anlatmam gereken şeyler var Zey," dedim. Selin'in odasında kuyruk sokumundaki siyahlıktan bahsettim – deliğimsi lekeyi. Ama Ceren ve Manolya'da da olduğunu söyleyemedim, utandım. "Ne olduğunu çözmek istiyorum," dedim. Selin hoca'nın döl koktuğumu anladığından bahsettim. "Bu siyah yer neydi acaba?"

Zey düşünmeye daldı, gözleri uzaklara gitti – "Belki annem

biliyordur, sorayım ona. Ama ne olabilirdi ki? Succubus'larla ilgili bir şey mi? Ya da doğum lekesi..."

Beraber bu konuyu tartıştık – belki bir hastalık, belki genetik, belki gizli bir sır... Zey geç olunca kalktı, beni öptü dudağımdan – "Yarın konuşuruz yine bunu." dedi, evine geçti.

O siyah noktayı ve pembe sulu amı düşünerek uykuya daldım – rüyamda siyah benekli pembe amlar tarafından kovalanıyordum, ormanda koşuyordum, amlar havada uçuşuyor, siyah benekler büyüyor, beni yakalıyor, boğuyordu zevkle karışık bir korkuyla.

BÖLÜM YİRMİ ÜÇ

Hafta sonu olmuştu, cumartesi sabahı – yatakta gözlerimi açtığımda güneş perdeden sızıyordu hafifçe, ama vücudum ter içindeydi, çarşaflar yapışmıştı sırtıma. Rüyamın etkisi hala üstümdeydi; siyah benekli pembe amlar tarafından kovalanıyordum ormanda, ağaçlar arasında koşuyordum, nefes nefese, ama amlar havada uçuşuyor, siyah benekler büyüyor, beni yakalıyorlardı, sıcak sulu dokularıyla sarıyor, boğuyordu zevkle karışık bir korkuyla – uyanınca kalp atışım hızlanmıştı, öksürük tuttuğu için boğazım yandı. Kendimi kaldırdım dalgın dalgın, pijama altım ıslak terden, sikim yarı sert halde kabarıktı rüyanın kalıntısından. Tuvalete gitmem lazımdı, ayaklarım ağır ağır merdivenlerden indim, ev sessizdi, Manolya ve Ceren hala uyuyor olmalıydı.

Tuvalete girdim, kapıyı tıklatmadım bile sersemlikten – içeride su sesini duyunca durdum, duş açıktı, buhar dolmuştu her yer. "Kim o?" diye bir ses geldi kabinden, Manolya'ydı. Duşta biri olduğunu görünce afalladım, "Afedersin, görmedim," diye mırıldandım, geri çıkmak için döndüm, ama...

Manolya kabini açıp aradan baktı, bir göğsü kenardan çıktı ucuna kadar – pembe uç, buharın arasında parlıyordu. "Ne oldu oğlum, iyi misin?" dedi endişeyle, sesi yumuşak ama şefkat dolu, kumral saçları ıslak ıslak omzuna yapışmıştı.

Gözüm memesine kaydı istemsizce, nutkum tutuldu – "Şey... Kabus gördüm de," diyebildim kekeler gibi, yüzüm kızardı aniden.

Manolya kabini iyice açtı, karşımda sıcak buharların içinde çırılçıplak duruyordu – orta halli memeleri aşırı diriydi, uçları pembe ve kabarmış, beli kıvrımlı, amı çizgi gibi dar ve pürüzsüz, hafif tüylü, teni buhardan ıslak parlıyordu. Uyku sersemi haliyle gördüğüm şeyler karşısında afalladım, kalp atışım hızlandı, sikim pijama altında kıpırdandı.

Manolya: "Gel bakayım yüzüne, kabus mu?"

Eliyle gel gel yaptı, ıslak eli damlalar bırakıyordu yere. İstemsizce takip ettim, yaklaştım kabine – sıcak buhar yüzüme vurdu, Manolya eliyle yanaklarımı sevdi, kontrol eder gibi ovuşturdu, "Ateşin var mı?" diye mırıldandı, gözleri gözlerime kilitlendi, şefkat dolu. O sırada pijamam

kabarmaya başladı, sikim sertleşiyordu yavaşça, pijama önü kabardı.

Manolya fark etti, gülümsedi yumuşakça – "Halsiz görünüyorsun Oliver," dedi, o sırada öksürdüm hafifçe, boğazım yandı. "Ben çıkayım," dedim geri adım atarak, ama o tuttu kolumdan.

Manolya: "İşini gör, çık. Ben devam ederim duşa."

Oliver: "Çişimi yapacaktım da..."

Manolya: "Tamam, yap oğlum. Rahat ol."

Kabini kapatmadı, döndü yıkanmaya – poposu bana dönükken, yuvarlak ve dolgun, su akıyordu üstünden, siyah leke kuyruk sokumunda parlıyordu ıslak ıslak. Manolya'yı izlerken pijamamı sıyırdım, klozete oturdum, çişimi yaptım – su sesi kabinden gelen suyla karıştı, ama gözüm Manolya'daydı; sırtını sabunluyor, saçlarını yıkıyordu, vücudu kıvrılıyordu hareketlerle. Çişi bitip sifonu çektiğimde Manolya döndü bana, tam o sırada kalktım – ama sikim sertleşmişti.

Manolya: "Gel bakayım oğlum, yaklaş."

Yanına çağırdı, sesi şefkat dolu – istemsizce gittim, kabine yaklaştım. Manolya beni soydu yavaşça; pijama üstümü çıkardı, sikim sert ve zonkluyordu. Halsiz halimi görünce sıcak duşa soktu beni, suyun altına çekti – sıcak damlalar vücuduma vurdu, rahatlatıcıydı. Kendi yıkanırken beni de

yıkamaya başladı, şefkatle seve seve – lifi aldı, sırtımı ovuşturdu, omuzlarımı, göğsümü – "Rahatla oğlum," diye mırıldandı. Lifi hiç çekinmeden sikime de sürdü, ama sanki genel olarak sadece sikini yıkıyormuş gibi oldu, sabunlayarak ovuşturdu, eli değiyordu gövdeye.

Halsiz halimle Manolya'nın büyüsüne kapılıp kaldım, sikimi yıkadıkça inledim – "Ah..." diye, zevk dalgası sardı beni. Manolya aldırış etmedi, devam etti – sanki normal yıkıyormuş gibi sürekli yıkadı, eli sikimde kayıyor, sıvazlıyordu. Birden kasılarak boşalmaya başladım – döller fışkırdı, sıcak suyla karıştı, inledim yüksek sesle. Manolya aldırış etmedi, sanki görmemiş gibi devam etti yıkamaya, dölleri de sabunla akıttı aşağı, her yerimi yıkadı – bacaklarımı, ayaklarımı.

Sikim normal halini aldığında bıraktı, "Tamam yavrum." dedi, kendi de durulandı. "Durulan çık bebeğim." dedi, alnımdan öptü – dudakları değdi tenime, sıcak. Havlusunu giydi, odasına geçti – "Çok oyalanma, kahvaltı edeceğiz," dedi çıkarırken.
Domates gibi orada kaldım, uyku sersemi haliyle neler olduğunu anlamadım pek, ama boşalmıştım yani – rahatlamış hissediyordum, öksürük bile azalmıştı biraz. Nasıl olmuştu bu? Sadece çişimi yapıp yüzümü yıkayıp ayılacaktım, ama şimdi Manolya'yı düşünmeden duramıyordum, o şefkatli yıkama, eli sikimde...

Duştan çıktım, havluyla kurulandım, odama geçip giyindim – tişört, şort. Kahvaltıya indim, masada tost, yumurta, peynir

hazırdı. Manolya mutfakta kahve içiyordu, Ceren salonda telefonla oynuyordu. Oturdum, yedim – ama Manolya'ya bakamıyordum, utançtan gözlerimi kaçırdım.

Manolya: "İyi misin oğlum? Kahvaltı et, gücün yerine gelsin."

Yedikten sonra Ceren'le dizi izlemeye koyulduk salonda – bir komedi dizisi, gülüyorduk arada. Ceren bacağıma yattı yine, başını kucağıma koydu – yanağı şortumun üstünden sikime değiyordu hafifçe. Ara ara bana dönüp bakıyor, "Dizide şu çok komik değil mi?" diye yorum yapıyordu. Arada dönüşlerinde ters dönüş yapıp yüzünü gömüyordu sikime sanki yanlışlıkla oluyormuş gibi – ama arada o gömüşlerde içine çeke çeke sikimi kokladığı anlaşılıyordu, sıcak nefesinden. Yeni boşaldığım için çok etkilenmedim, ama yinede sikim şort altında hareketlendi hafifçe.

Kapı çaldı, kalkıp bakmak için doğruldum – ama sikim yine Ceren'in yüzüne sürtündü, sıcak baskı değdi yanağına. Aldırış etmedi.
Kapıyı açtım, gelen Pelin'di – minyon haliyle, turuncu kıvırcık saçları kapşonun altında, yüzü solgun, gözleri endişeli ve hırçın bir ifadeyle bakıyordu.

Pelin: "Oliver... Konuşabilir miyiz? Önemli."

Oliver: "Tabii, gel içeri."

Eve davet ettim, odama çıkarttım – merdivenlerden çıkarken arkasından baktım, minyon vücudu hızlı adımlarla hareket

ediyordu. Odama girdik, kapıyı kapattım, oturdu yatağın kenarına – ben sandalyeye.

Pelin: "Oliver... Korkuyorum. Sokakta arkamdan biri takip ediyordu, hızlı yürüyordum, ama beremi düşürdüm. Kapşonumu geçirip size geldim, ya beni yakalarlarsa? Boynuzlarımı görmüşse..."

Sesi titrekti, gözleri dolmuştu, ellerini ovuşturuyordu sıkıca. Yaklaştım, omzuna elimi koydum yatıştırmak için – küçük omuzları gerilmişti, sıcaklığı elime geçti.

Oliver: "Sakin ol Pelin, ya beni yakalarlarsa deme. Hava karanlık, görmemiştir kimse. Zaten sokak lambaları az, kimse dikkat etmez. Güvenlisin burada."

Yatıştı biraz, nefesi yavaşladı, ama hala endişeli bakıyordu. Kalktım dolabımdan koyu yeşil beremi getirdim – eski bir bere, okul için kullandığım, yumuşak yünden. Pelin'in kafasına yerleştirdim nazikçe, turuncu saçlarını altına topladım, boynuz çıkıntılarını gizledi tamamen.

Oliver: "Bak, oldu şimdi. Tam sana göre, koyu yeşil saçlarınla uyumlu."

Pelin içi biraz daha rahatlamış şekilde gülümsedi zayıfça, yatağa uzandı – minyon vücudu örtüye gömüldü, kollarını başının altına koydu, gözleri tavana dikildi.

Oliver: "Pelin, succubus'lar hakkında neler biliyorsun?"

Pelin: "Annem de succubus Oliver. Nesillerdir ailemizde kadınlar succubus doğuyor."

Şaşırdım, kalp atışım hızlandı – "Nasıl yani?" diye sordum, sesim titrek çıktı, yatağın kenarına oturdum.

Pelin: "Evet, annem gizliyor. Evimizde eski antik bir kitap var, succubus'lar hakkında – tarih, lanet, beslenme... Çok bilgi bilmiyorum, ilgilenmedim pek, ama kitapta detaylar var. Neden merak ediyorsun?"

Oliver: "Siyah lekelerin ne olduğuna dair bir şüphem var... Belki kitapta bilgiler vardır."

Pelin pek anlamadı olaydan, kaşlarını çattı – "Siyah lekeler mi? Bilmiyorum, ama kitabı gizlice evden getirirsem beraber bakarız."

Oliver: "Teşekkürler Pelin, gerçekten."

Pelin içi rahatlamış şekilde kalktı, "Eve geçeyim," dedi, ama kapıya gidince durdu – "Ama eşlik et bana Oliver, korkuyorum yalnız gitmeye."

Oliver: "Peki, tabii."

Evden çıktık beraber, sokaklar karanlıktı, lambalar sarı ışıklar saçıyordu, rüzgar hafif esiyordu. Pelin'in kapısına kadar eşlik ettim, minyon haliyle yanımda yürüyordu, bere başındaydı

hala. Kapı eşiğinde durdu, çekinerek bana baktı, yüzü kızardı hafifçe.

Pelin: "Şey... Acaba beni besleyebilir misin Oliver?"

Oliver: "Şimdi mi?"

Pelin: "Evet, evde şuan kimse yok, çok çabucak hallederiz. Lütfen..."

Biraz endişeliydim, Zey aklıma geldi, ama peki dedim – girdim eve. Evleri daha doğal bitkilerle doluydu; girişte saksılar, yeşil yapraklar duvarları sarıyordu, antik bir hava vardı – eski ahşap mobilyalar, raflarda tozlu kitaplar, hafif tütsü kokusu havada asılı. Odasına geçtik, karakterinin aksine aşırı sakin güzel bir havası vardı – pencere kenarında çiçekler, duvarlarda pastel renkli resimler, hafif çiçek kokusu odada yayılıyordu.

Yatağa oturdu Pelin, üstünü çıkarttı yavaşça – tişörtünü attı yere, küçük memeleri açığa çıktı, pembe uçları kabarmış, minyon vücuduna uyumlu. Gözlerim hemen oraya doğru kaydı – dolgun değil, ama sevimli, davetkar. "Şey... Sana biraz yardımcı olsunlar istedim," dedi utangaçça, elleriyle sıktı onları hafifçe, uçları sertleşti.

Pelin: "Beğendin mi?"

Şaşkınlıkla başımı salladım, nutkum tutulmuştu – "Evet..." diye mırıldandım.

Pelin yanaştı bana, pantolonumu sıyırdı aşağı – dolgun şişkin sikim açığa çıktı, yarı sert halde sallandı. Tutup ucunu yaladı diliyle – ıslak, sıcak dil değdi ucuna, emzik gibi ucunu emmeye başladı, dudakları sardı, dili döndü. İnleyerek Pelin'in yanaklarından tuttum – küçük yüzü avuçlarımda, turuncu saçları parmaklarımın arasında kaydı. Pelin emdikçe küçük meme uçları sertleşti daha da, pembe uçlar kabardı. Bir elimi ucuna götürüp okşattı – parmağım değdi uca, sıktım hafifçe, yumuşak ama sertleşmiş hali zevk veriyordu.

Küçük memesini okşayıp sıkarken inledim – "Ah... Pelin," diye, ama bir anda öksürük kriziyle yatağa düştüm, boğazım yandı, nefesim kesildi. Pelin durdu, kalktı hemen, "İyi misin?" dedi endişeyle, koşup su getirdi mutfaktan – küçük bir bardak, içtim yavaşça, biraz iyiydim.

Oliver: "İyiyim, seni doyuralım minik havuç."

Gülümsedim, Pelin'in ağzını araladım elimle, sikimi soktum – yanaklarından tuttum, ileri geri iterek ağzının içinde sikimi okşadım, sıcak minik dudakları sardı gövdeyi. Pelin heyecanla içine çeke çeke emerken inleyip kasılarak boşalmaya başladım – döller fışkırdı boğazına, sıcak sıcak aktı. Pelin hepsini emip yuttu, son damlasına kadar.

Doğruldu, yanağımdan öptü – "Teşekkürler Oliver," dedi gülümseyerek. Gülümsedim, "Ben artık gideyim," dedim, pantolonumu giyecekken durdu, "Bir saniye," dedi koşup bir şey getirdi – elinde biberon vardı, küçük, bebeklik biberonu

gibi, pembe desenli.

Pelin: "Şey... Biraz da depolayabilir miyim? Biberonla..."

Oliver: "Neden biberon? Şişe yok mu?"

Pelin: "Bu bebeklik biberonum, evdeyken odamda onunla bir şeyler içmek beni rahatlatıyor. Çocukluğuma dönüyorum sanki, yalnızlığımı unutuyorum."

Yüzü kızardı utançtan, minyon haliyle biberonu tutuyordu sıkıca. "Peki," dedim – eğildi Pelin, sikimi okşamaya başladı eliyle, yumuşak halini sıvazladı, ağzına aldı emmeye başladı – sıcak dudaklar sardı, dili döndü, yeniden sertleşmeye başladım. Pelin bir yandan ucunu yalıyor, eliyle taşaklarımı okşuyordu dölleri sağar gibi – parmakları nazikçe sıkıyor, masaj yapıyordu. Yatağa geri düştüm, gözlerim kapandı, inlerken gözümün önüne Zey'in şefkat dolu gülümsemesi geldi – mavi-yeşil gözleri, sarı saçları.

Aniden kasılmaya başladım, "Geliyorum Pelin!" diye aceleyle söyledim. Pelin ağzından çıkardı, okşayarak kapağı açık biberonu sikimin ucuna tuttu – kasılarak boşalmaya başladım, sıcak döller fışkırdı, biberon yavaşça dolmaya başladı, yarısına kadar doldu, beyaz sıvı köpürerek yükseldi. Pelin sikimi sıktı kalanları çıkartmak için, parmağıyla bastırdı – yarısı dolunca üzüldü, yüzü düştü.

Pelin: "Bir kez daha sağayım mı Oliver? Tam dolsun."

Güldüm ama çok halsizdim, öksürük tuttuğu için boğazım yandı – "Eve gidip dinlenmem lazım. Biterse getir, tekrar doldururuz."

Kalkıp giyindim, kapıya gittim – Pelin boynuma sarıldı minyon haliyle, teşekkür etti, yanağımdan öptü. Gülümsedim, eve geçtim – yorulmuştum, ayaklarım ağırlaşıyordu, öksürük nöbeti tutuyordu yolda. Eve vardım, kapıyı açtım, dinlenmeye ihtiyacım vardı.

BÖLÜM YİRMİ DÖRT

Halsizdim, öksürük nöbeti tutuyordu arada, boğazım yanıyordu sanki. Kapıyı açtım, ev karanlıktı, ama salondan tv'nin mavi ışığı sızıyordu. Ayakkabılarımı çıkardım, sessizce salona girdim – Ceren tv karşısında uyumuş, kanepede uzanmış haldeydi, mavi küloduyla, üstünde kısa bir tişört, göbeği açık, piercing parlıyordu loş ışıkta. Bacakları kıvrılmış, saçları yüzüne düşmüştü, uyurken masum görünüyordu, ama o mavi külot dikkatimi çekti – dün geceki olaylar aklıma geldi, siyah nokta...

Yanaştım yavaşça, merak sardı beni – külodunu hafifçe sıyırdım kenardan, parmaklarım tenine değdi sıcak sıcak, kuyruk sokumundaki siyah noktayı inceliyordum; sanki dövme gibi işaretlenmiş bir karartı, yuvarlak ve derin, leke gibi ama sanki bir delik, gizemli ve tanıdık. Anlam veremiyordum, Manolya' nınkine, Selin öğretmeninkine benziyordu, ama

neden? Kalbim hızlandı, geri çektim elimi, külodunu düzelttim. Gidip battaniye getirdim dolaptan, yumuşak yünden, örtüm üstüne nazikçe – Ceren mırıldandı uykusunda, ama uyanmadı. Çıktım salondan, yatağıma gittim – odam loş ve serindi, yattım yorganın altına. Siyah noktayı, Zey'in gülüşünü ve poposunun arasının kokusunu düşünerek uykuya daldım – o tatlı, pembe kokusu burnumda gibiydi, gülümsemesi gözümün önünde, ama siyah nokta gizemli bir gölge gibi aklımı kurcalıyordu.

Ertesi gün sabahı, yataktan kalktım, öksürerek, halsizdim biraz. Manolya mutfakta kahvaltı hazırlıyordu, bana baktı gülümsedi.

Manolya: "Oğlum, Ceren'i kaldırır mısın? Kahvaltı hazır, geç kalmasın."

Oliver: "Tamam."

Salona indim, Ceren kanepede hala yatıyordu, battaniye kaymıştı biraz, mavi külodu belli oluyordu. Yaklaştım, omzunu salladım hafifçe – "Ceren, uyan, kahvaltı hazır."

Ceren hafif uykulu halde uyandı, gözlerini ovuşturdu, saçları dağılmış, tişörtü yukarı sıyrılmıştı. Külodunu yokladı eliyle, hafif aşağı sıyrılmıştı – "Uyurken oldu herhalde," diye mırıldandı, ama bana baktı gülümseyerek.

Ceren: "Sen mi yaptın yaramaz azgın? Külodumu sıyırmışsın."

Güldü sinsice, gözleri parladı – kızardım aniden, "Hayır, ne alakası var!" diye itiraz ettim, sesim titredi utançtan.

Ceren: "Şaka yapıyorum Oliver, hadi kalkayım."

Kahvaltıya geçtik, masada tost, yumurta, peynir – yedim hızlıca, okul için çıkacaktım. Kalkarken Ceren arkadan sarıldı bana, göğüslerini sırtıma dayadı, yumuşak ve sıcak baskı, boynumdan öptü hafifçe – "Kızma bana şeker," dedi fısıltıyla, sesi alaycı ama tatlı.

Dönüp gülümsedim, "Tamam, kızmıyorum," dedim, çıktım evden. Zey'in evinin kapısına gittim, zile bastım – Zey çıktı, sarı saçları bandanayla toplanmış, mavi-yeşil gözleri parlıyordu, boynuma sarıldı, öptü dudağımdan – "Günaydın Oli!" dedi neşeli.

Oliver: "Günaydın Zey."

Beraber okula yürüdük, ellerimiz değiyordu arada, gülümsüyorduk – Pelin'le karşılaştık okul kapısında, turuncu saçları bere altında, ama yüzü zinde, gözleri parlıyordu. Zey de öyle, enerjik ve mutlu.
İkisini öyle görünce sevindim, döllerim işe yaramıştı, ama öksürük tuttuğu için boğazım yandı, sanki daha halsiz gibiydim.

Okulda öğle arasında buluştuk kantinde – Pelin sandiviçini ısırdı.

Pelin: "Tadı ne kadar güzel, Oliver sayesinde," dedi gülümseyerek, yüzü kızardı hafifçe.

Oliver: "Pelin'ler nesillerdir succubusmış."

Zey şaşkınlıkla dinledi, gözleri büyüdü – "Nasıl yani? Nesillerdir mi?"

Pelin yemek yerken onaylarcasına kafa salladı – "Evet, antik bir kitap var bizde. Succubuslar hakkında bilgiler vardır kesin. Kitap kilitli bir yerde saklı evde. Anahtar nerede bilmiyorum, ama onu almak için plan yapmamız lazım."

Derse geçtik, ama çişim gelince izin istedim, çıktım sınıftan – koridorda Selin öğretmeni gördüm, bir şeyler gizlemeye çalışarak odasının kapısını açmaya çalışıyordu, elinde bir şey vardı. Benim oradan geçtiğimi fark edince afalladı, yüzü kızardı hafifçe.

Selin: "Ah Oliver, yardım eder misin? Kapı takıldı."

Kapıyı açtım, Selin öğretmen içeri girerken elindekini gördüm – cam bir şişe, beyaz bir şeyle dolu, süte benziyordu. Selin öğretmen odasına çağırdı, "Gelsene," dedi, girdim – oda loş, masa üstünde defterler, duvarlarda posterler.

Selin: "Madem gördün, saklamanın manası yok."

Şişeyi açtı, içmeye başladı – beyaz sıvı dudaklarından aktı yavaşça. Anlam veremedim, "Süt mü öğretmenim?" diye

sordum.

Selin öğretmen içerken "Mhmm," diyerek başıyla onayladı, hepsini içip bitirdi, ama ağzının kenarında biraz kaldı – süt çok yavaş bir şekilde aşağı akıyordu, hiç doğal olmayan şekilde, göğsüne damladı, crop tişörtün üstünden sızdı. "Ah," dedi, eliyle silmeye çalıştı göğsündeki sütü – fit göğsü sallandı hareketle, ama süt bulaştı iyice, kumaşa yapıştı. "Neyse, kurur illa," dedi, Selin öğretmenin göğüslerine kitlenmişken – sallanan kıvrımlar, süt damlaları parlıyordu üstünde.

Selin öğretmen güldü, bana bakarken gözleri daha bir parlak bakıyordu sanki artık – "Bu yaşta hala süt içtiğimi gizliyorum, biraz utanıyorum sanki büyümemişim gibi."

Gülüyordu, "Bak bu aramızda, aynı şuan öğretmeninin göğüslerine bakarken minik sikine söz geçiremeyişinin aramızda olacağı gibi" dedi.
Nutkum tutuldu, kızardım, içimden "Hiç de küçük değil," diye itiraz etmek istedim, ama kelimeler çıkmadı. O sırada odayı bir koku sardı, biraz tanıdık bir koku gibi geliyordu – süt şişesini açtığından beri olan bir koku, ama ne olduğunu tam çözemiyordum, çok tanıdık... O ara Selin öğretmen "Dediğim gibi masturbasyonunu yapıyor musun bakalım?" dedi.
Sadece kafa sallayabildim, utançtan boğazım düğümlendi.

Selin: "Sağlığına önem verdiğinden emin olmam lazım. Hadi bakalım, o minikle ilgilen şimdi."

Ne olduğuna anlam veremedim, "Ne yani, şuan mı?" dedim, nefesim kesildi, kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu.

Evet dercesine gözlerini kırptı Selin öğretmen, o parlak sarışın bakışları bana kilitlenmişti, odanın loş ışığında daha da yoğunlaşıyordu sanki. "Hadi evladım, emin olmam lazım doğru yaptığından," dedi, sesi şefkatli ama otoriter, atletik vücudu masaya yaslanmış halde, crop tişörtü göğüslerini sarıyordu, süt lekesinin ıslak izi hala belli oluyordu kumaşta. "Yardıma mı ihtiyacın var yoksa?" diye ekledi gülümsedi, eli crop atletinin kenarına gitti, yukarı sıyırdı aniden – pamuk gibi göğüsleri karşımdaydı, yuvarlak ve diri, pembe uçları kabarmış, davetkar bakıyordu bana, hafifçe sallandı hareketle, süt damlaları hala teninde parlıyordu.

Bu odadan çıkmalıyım diyordu beynim, kapıya doğru bir adım atmak istedim, ama ayaklarım yere mıhlanmış gibiydi, gözlerimi alamadım göğüslerinden – kalp atışım kulaklarımda zonkluyordu, nefesim hızlandı. Sikim iyice sertleşti pantolonumda, kabardı, acı veriyordu baskıdan. Bunu gören öğretmen güldü hafifçe, "Evet, aferin," dedi, eli göğüslerine gitti, iki eliyle okşamaya başladı – parmakları uçlarını sıktı, daireler çizdi, göğüsleri sallandı nazikçe, uçları daha da kabardı.

"Şey... Öğretmenim," diye kekeledim, sesim titrek çıktı, çıkmak istiyordum ama bir yandan da büyülenmiştim, sikim zonkluyordu artık, pantolonumun önünde kabarmıştı.

Selin öğretmen: "Hadi okşa onu pantolonun üstünden,

çekiniyorsan çıkarmak zorunda değilsin."

İstemiyordum ama sikim acımaya başlamıştı artık.
"Yoksa geçen gördüklerini mi görmek yardım eder sana." dedi ve kısa taytını sıyırdı aşağı – yine iç çamaşırı giymiyordu, çizgi gibi pembe amı karşımdaydı, dudakları hafif aralık, ıslak parlıyordu, bacaklarını aralayıp masaya oturdu, am dudakları iyice aralandı, içindeki pembe derinlik belli oluyordu loş ışıkta.

"Öğretmenim..." diyebildim, nefesim kesildi, gözlerim amına kitlenmişti, sikim pantolonumu delecek gibi zonkluyordu.

Selin: "Evet çocuğum, söyle."

Bunu derken parmak ucuyla am dudaklarını çekiştirdi, araladı hafifçe – klitorisi kabardı, pembe nokta parladı. Kekeleyerek "Öğretmenim," dedim tekrar, ama bu sefer sikimin ucundan zevk suyumun aktığını hissettim, pantolonumda ıslak leke oluştu, inledim biraz.

Selin: "Efendim?"

Hoşuna gitmişti sanki, gülümsedi, parmaklarıyla am dudaklarını çekiştirip çekiştirip bırakıyordu, dudaklar sallanıyordu hafifçe, ıslak sesler çıkıyordu. Tekrar "Öğretmenim," dedim, "Çok güzelmiş klitorisinizin görüntüsü." diye ekledim istemsizce, yüzüm alev alev yanıyordu.

Bunu duyunca inledi, "Ah... Oliver," dedi, bir bacağını omzuma attı – kaslı bacağı değdi omzuma, sıcak ve güçlü. Artık bir

karış kalmıştı amı ile aramda, hafiften o pamuksu kokusu geliyordu burnuma – tatlı, davetkar, süt gibi ama daha yoğun. "Madem bu kadar sevdin, tadına bakmak ister misin?" dedi, sesi derinleşmişti.

Kalbim duracaktı adeta, başımı salladım – "Evet," diye fısıldadım. Saçımdan tutup beni ittirdi amına, ona yaklaşan her santimde içim eriyordu. Parmağıyla dudaklarını aralayıp klitorisini açığa çıkardı – "Şimdi çok nazik ol ve bir emzik emiyormuş gibi em onu, tamam mı?" dedi, gözlerimin içine bakarak.

"Peki öğretmenim," dedim, iyice yanaşınca dudaklarım am dudaklarıyla buluştu – sıcacık, yumuşacıktı, Zey'den sonra tattığım ilk amdı. Kendimi biraz kötü hissettim o an, ama Selin öğretmenin amından akan suyun tadı beni çiçek bahçesine götürdü bir an adeta – tatlı, bağımlılık yapıcı. Klitorisini nazikçe dudaklarım arasına aldım, jelibon gibi yumuşacıktı. Hafifçe içime çekerek emzik gibi emmeye başladım – hafif hafif içime çekiyor, sonra geriye bırakıyordum.

Selin: "Aferin... Doğuştan yeteneklisin."

Gülerek inledi, saçlarımı kavrayıp iyice bastırdı yüzümü amına – sikim artık cidden pantolonumu delecekti sanırım çünkü çok acıtmaya başlamıştı. Acı ile inledim. Yüzüme ileri geri sürtünmeye başladı, göz ucuyla Selin öğretmen' e bakmaya çalıştım ama yukarı sıyrılmış crop tişörtü ve sallanan göğüsleri dışında bir şey göremedim – bir eli saçımda, diğer

eli bir göğüs ucunu tutup tutup çekerek bırakıyordu.

Selin: "Devam et!"

Diye inledi. "Neyinim ben senin?" dedi. Ağzımda klitorisi "Öğretmenimsin," diye mırıldandım ama anlaşılmıyordu dediğim. Amı ağzımda klitorisini dudaklarımın arasında eze eze dilimin ucuyla yalarken ses titreşimlerimin etkisiyle tekrardan inledi, "Geliyorum Oliver yavrum!" dedi. Ve ben ne olduğunu kavrayamadan ağzıma sular fışkırmaya başladı. Başta işiyor sandım ama kokusu çiş gibi değildi. "İç hepsini, sağlıklı bu, çiş değil merak etme," dedi inlemeleri arasında. Tadı fena değildi, dediğini yapmaya çalıştım ama o kadar fışkırıyordu ki yüzüme taşıyordu. Üstüm başım su oldu ben emerken. Bacaklarıyla kasılıp başımı sıkıştırdı – kaslı bacakları eziyordu kafamı ve yüzüme fışkırıyordu. Nefessiz kaldım, elimle bacaklarına vurdum hafifçe beni bıraksın diye ama son damlasına kadar boşaldıktan sonra bıraktı kafamı.

"Özür dilerim yavrum, bu kadar güzel emeceğini bilemezdim. Sana öğretirim diyordum ama sen bana öğrettin resmen," dedi, güldü hafifçe, nefes nefese. Geri çekildim, nefessiz kalmıştım, öksürüklere boğuldum bir an. Yere oturdum, sırtımı sıvazladı – eli sırtımda gezdirdi, masaj yaptı hafiften. Gözlerimi kapattım, biraz daha iyiydim. Tam o an sikimin üstünde elini hissettim, "Ama böyle olmaz, ne gösterecektin bana," dedi ve pantolonumun düğmesini çözdü.

"Öğretmenim..." diye kekeledim, ama "Şşş," diyerek diğer eliyle ağzımı kapattı. Göğsü sırtıma dayandı, uzanıp eliyle

sikimi açığa çıkardı – aniden gözleri büyüdü.

"Vay be, hiç de minik değilmiş ha," diyerek güldü. Uzanıp kavradı sikimi, aniden inledim. "Öğretmenim," dedim kekeleyerek, şşşleyerek beni sağdı resmen. Boşalmaya başladığımda uzanıp şişesini aldı. Son damlasına kadar akıttı içine. Sonra şişeyle beraber masasının koltuğuna geçip oturdu. Hala göğüsleri açıktı. "Etrafı batırmanı istemedim bebeğim," dedi. Bunu ben atarım çöpe diyip güldü. "Aferin, sağlıklı şekilde boşalıyorsun ama ara ara boşalmayı unutma, öyle dolgun dölle dolu gezmen iyi değil," dedi.

"Şimdi çıkabilirsin, dersi kaçıracaksın." diyip güldü. Pantolonumu yukarı çekip kızardım, "Peki öğretmenim, teşekkür ederim," diyebildim. Çıkarken ona baktım, şişenin ağzını kapatıyordu bana bakıp göz kırptı ve öpücük yolladı. Kapıyı ardıma kaparken o şişeyi cidden çöpe atıp atmayacağını düşündüm. Koridorda kaldım bir an, nefes aldım – ne olmuştu şimdi? Masturbasyon, süt, döller, öğretmenimin fışkırması... Kafam allak bullaktı, çişim gelmişti ama tuvalete gidemedim ders bitmek üzereydi, sınıfa döndüm utanç içinde.

BÖLÜM YİRMİ BEŞ

Sınıfa döndüğümde hala üstüm başım biraz ıslaktı, ter ve başka şeylerin karışımıyla sırılsıklam olmuştum. Öğretmenim hemen fark etti, kaşlarını çatarak "Ne oldu oğlum?" diye

sordu, sesinde hafif bir endişe vardı. Ben de çabucak uydurdum, "Tuvalette musluktan oldu," dedim, yüzüm kızararak. Ama Zey ve Pelin, sınıftaki sıralarından gözlerimin içine bakıyorlardı, merakla dolu bakışları üzerimdeydi.

Tenefüs zili çalınca hemen yanıma geldiler, ikisi de heyecanla "Ne oldu?" diye sordular. Yaklaşıp kokladılar beni, burunlarını boynuma, omzuma dayayarak. "Tuhaf kokuyorsun ama," dedi Pelin, sonra gözleri kısıldı, "Sanki dölde kokuyorsun." Yüzüm ateş gibi yandı, kızardım. Pelin devam etti, "Yoksa tuvalette masturbasyon yapıp yiyeceğimizi mi ziyan ettin?" diye çıkıştı, elini pantolonumun üstünden uzatıp sikimi kavradı, sıkıca tuttu. Üzgün halimi görünce durdu, yumuşadı biraz. "Anlatamam," dedim, "Ama biraz kötüyüm." Zey hemen boynuma sarıldı, sıcak kolları beni sardı, "Ne oldu?" diye fısıldadı kulağıma. Pelin de sarıldı, ama eli hala aşağıda, sikimin üstünde duruyordu. İkisinin vücutları bedenime yapışınca, Pelin'in elinin altında hafifçe sertleştim, kaçınılmazdı.

Pelin gülüp yanağımı öptü, bunu gören Zey de dudağıma yapıştı, yumuşak dudakları benimkileri emdi. Sonra Pelin ayrıldı, "Şu kitabı almanın yolunu bulmalıyız," dedi. "Annem işte olduğu için gidip bakabiliriz. Hem Oliver'ın da canının sıkıntısını çözeriz," diye ekledi, kıkırdayarak. Zey ve ben bakıştık, gözlerimizde bir anlaşma vardı, "Tamam," dedik.

Okuldan sonra Pelin'lere geçtik. Zey ilk defa görüyordu evlerini, gözleri etrafta dolaşıyordu, meraklı. Ben halsizdim, modum düşüktü, adımlarım ağırlaşıyordu. Pelin bizi odasına

çıkardı, kapıyı kapatınca "Oliver'a bakalım bir önce," dedi. Zey'le beraber girdik odaya, yatağının kenarında biberonu duruyordu, içi boştu. Hızlıca uzanıp onu çekmecesine koydu Pelin, Zey görsün istemiyordu belli ki, yüzünde hafif bir utanç vardı.

Yatağa oturdum, yorgunlukla, "Ne yapıyoruz burada? Gidip kitabı arayalım," dedim. Ama Pelin diz çöküp pantolonumu açmaya başladı, düğmeleri çözerek. Zey ve ben şokla "Ne yapıyorsun?" dedik, ama Pelin duymazdan gelip sıyırdı pantolonumu aşağı. Dolgun sikim açığa çıktı. Zey Pelin'i durdurmak için uzanırken sikimi görünce kalakaldı, donup baktı. Ona "Zey," diye bakış attım, yardım ister gibi, ama kıpırdamadı. Pelin, "Oliver üzgün, modu düşük. Onu mutlu etmenin yolu bizi dölüyle besleyip bize enerji verdiğinde çözülecek. Ne zaman bizi doyursa, bize iyi geliyor oluşu onu hep mutlu ediyor, sende fark ettin mi?" dedi Zey'e. Zey bana bakıp, "Evet, sanırım," dedi, sesi titrek. "Zey," diye baktım, "Dursak mı?" diyecek oldum, ama Zey devam et dercesine Pelin'e bakış attı.

Pelin heyecanla sikimi kavradı, eliyle okşamaya başladı, yumuşak ama kararlı hareketlerle. Şaşkınlıkla Zey'e baktım, ama o gülümsüyordu, gelip dudaklarımı öpmeye başladı, tişörtümü sıyırarak yukarı. O beni öpünce kendimi saldım hemen, direncim kırıldı. Biz öpüşürken Pelin sömürür gibi sikimin ucunu emiyordu, sanki biberonunu emer gibi, dudakları etrafında sıkıca kapanmış. İnledim Zey'in dudakları arasına, sesim boğuk çıktı. Zey külotlu çorabını sıyırıp külodunu çıkarttı biz öpüşürken, sadece eteği vardı altında.

Yatağa çıkıp yüzüme yaslandı, "Birazcık boğucam seni Oli, üzgünüm," dedi, ama sesi hiç üzgün çıkmıyordu, aksine heyecanlı. Hafif kızardı bunu derken, ben de kızardım. Göğsüme oturdu, sıcak amının dokusu göğsümü ısıttı, yumuşak ve ıslak.

Yavaşça kaya kaya ağzıma geldi, amını çekiştirip oturdu dudaklarıma. Tam oturacakken göz ucuyla gördüm, aşırı pembe, pamuk şekeri gibiydi, pürüzsüz ve davetkar. O görüntüyle Pelin'in ağzına zevk suyum aktı, sıcak ve yapışkan. Pelin inleyerek yutkundu, boğazından kaydı gitti. Ben de inledim Zey ağzıma oturunca, nefesim kesildi. Am dudaklarını öpmeye başladım, dilimle nazikçe, öyle tatlıydı ki amı, keşke her gün ağzıma böyle otursa diye düşündüm içimden. Yüzümde sürtünmeye başladı, ben nefessiz kalmıştım, boğuluyormuş gibi. Pelin sikimi ağzından çıkartıp eteğini sıyırdı ve incecik külotlu çorabı üstünden sikime oturup gövdesinde sürtünmeye başladı. Minicik poposunun arasında sikim taşıyordu adeta, ilk defa kucağıma oturup sürtünüyordu biri, deliye dönmüştüm.

Pelin sikimi arasında hissedince inleyip karnıma tutundu, tırnakları hafifçe battı. Kuyruğu uzamıştı, kuyruğuyla uzanıp alta taşaklarımı kavradı ve okşamaya başladı, yumuşak kıvrımlarıyla. Zey'in amının içine doğru inledim, sesim titreşti. Zey kendinden geçmiş şekilde oturup kalkıyor yüzüme, dilimin üstünde am dudaklarını yalatıp nefessiz bırakıyordu beni. Onun da kuyruğu uzamıştı, boynuma doluyordu inlerken, yavaşça sıkmaya başlamıştı, boğazımı. İnleyerek "Boşalıcam," demeye çalıştım, ama ele geçirmişlerdi beni

resmen, sesim çıkmıyordu. Kafamı sağa sola salladım, bacaklarımı kapatıp kıstım anlasınlar diye. Zey iniltileri arasında dönüp baktı bana sonunda, "Oli" dedi, hafif kaldırdı amını yüzümden. Anlık boşlukla nefes alıp "Pelin dur, geliyorum," dedim.

Pelin hemen kalkıp "Yaşasın yemek!" diye ağzına alacaktı ki, durdurdum onu. "Önce Zey," dedim. Zey bakıp gülümsedi, gözleri parladı. Pelin somurttu biraz, dudaklarını büktü. Zey yüzümde ters dönüp ağzına aldı aniden, boğazına kadar girdi sikim, hala boynumu sıkıyordu kuyruğuyla. Pelin ise taşaklarımı sıkıyordu hala kuyruğuyla, acıtıcı ama zevkli. Aniden kasılarak boşalmaya başladım, Zey döllerimi yutarken gerileyip yüzüme oturdu yine. Bu sefer poposunun deliği tam burnuma denk geliyordu, oturdukça burnum zorlamaya başladı poposunu, lavanta kokuyordu anlamsızca, nasıl olabilirdi ki? Dilimi çıkarttım, am dudaklarının arasını yalamaya başladım, hala minik akıyordu Zey'in ağzına döllerim.

Hafiften küsen Pelin'in elinden tuttum o ara, kendime çektim. Külodunu sıyırdım, bacağını yüzümden atıp onu da alnıma doğru oturttum. Heyecanlandı ve güldü, gözleri ışıldadı. Zey'in yumuşacık, pamuk gibi poposunun yanında onun ki daha sert ve minik kalıyordu, ama çilli poposu çok tatlıydı. Bir yandan Zey'in amını yalarken, bir yandan Pelin minik amını gözlerimin üstünde alnımda gezdiriyordu. Zey'in ağzının içindeki sikim tekrar zonklamaya başladı, Zey tüm dölü içip enerjik şekilde ağzından çıkartırken yavaşça poposuyla aşağı kaydı. Yüzümden kayınca nefes alabildim, oh çektim.

Göğsüme doğru kaya kaya aşağı indi, amının ıslaklığını sürte sürte tüm göğsüm suyuyla kaplanmıştı, yapış yapış.

Zey kayınca Pelin hemen geri çekildi ve direkt ağzıma oturdu, minik amı çok suluydu, hemen emip yutmaya çalıştım, tatlı bir akıntı. Zey'inkinin aksine tadı daha jelibon şekeri gibiydi, Zey'inki ise daha çilekli süt gibi, kremsi. Zey aşağı kayınca göğsümde bana döndü, geri geri gitti, ne yapıyordu? Kalbim hızlanmıştı, göğsüm inip kalkıyordu. Pelin'in am dudaklarının arasından dilimi soktum, içini yalamaya başladım, çok dardı, dilimin sadece ucu girip girip çıkıyordu. Aniden korkuyla kalktı, "Oliver dilini sokma, bakireyim!" dedi. Özür diledim, "Öyle aniden gelişen bir durumdu," diye mırıldandım. Geri oturdu gülerek, rahatlamış halde.

O sırada sikimin gövdesinde sıcak, ıslak bir yumuşaklık hissettim. Ne olduğunu anladığımda bir anda patlayıp boşalacaktım, zor tuttum kendimi. Zey am dudaklarının arasına sikimin gövdesini almış, üstünde oturup ileri geri sürtünüyordu, kaygan ve sıcak. Kalbim duracak sandım, Pelin'in poposundan kavrayıp hafifçe kaldırdım ve "Zey," dedim, "Dikkat et lütfen, girebilir." Zey inleyerek "Merak etme Oli," dedi, "Kontrol bende." Kontrol hep ondaydı zaten, hakimiyet ondandı. O ileri geri sürttükçe sikimin ucundan zevk suları akıyordu, Zey akanları eliyle alıp alıp ağzına getirip parmaklarını emerek yutuyordu, dudakları parlıyordu.

Kuyruğu hala boğazımda, o inledikçe sıkıyordu beni. Pelin otururken ağzımın üstünde ters döndü, tüm yüzüme sürüdü amı. "Bana bak Oliver" diyip hafifçe kaldırdı poposunu.

Amının arasında inleyerek sürtünen Zey'e baktım, Pelin Zey'in çenesinden tutup yanaştı ve öpüşmeye başladılar, dudakları birbirine yapıştı. Şok olmuştum, sikimden aniden zevk suyum aktı, bu seferki baya çoktu, sanki boşalmışım gibi. Zey öpüşürken sikimin ucunu sıkıp çıkarttı hepsini ve kendisiyle Pelin'in dudakları arasına sürttü tüm zevk suyumu, dudakları iyice parladı. Zevk suyumu eme eme öpüştüler, taşaklarımı sıktı Pelin'in kuyruğu, Zey'inki ise boynumu.

Pelin gözünün kenarından bana baktı ve "Demek ilk Zey içecek ha," dedi, kıskanmış gibi, sesi biraz buruk. Tam o anda taşaklarımdaki kuyruğunu saldı, bir oh çektim, taşaklarım morarmıştı resmen. Derken popomda kıvrak bir şey hissettim ve aniden bir şey girdi. Pelin'in kuyruğuydu bu, kasıklarıma akan zevk sularımızın ıslattığı popo deliğime hiç uyarı yapmaksızın o minik, ince, kaygan kuyruğunu sokmuştu. Çığlık atarak inledim, "Pelinn!" diye bağırdım. Sinsice gülerek Zey'i öpüyordu. Zey göz ucuyla baktı ve ne olduğunu anladı, "Ben yapacaktım ilk onu," diyip Pelin'in alt dudağını ısırdı. Pelin acıyla inlerken popomdaki kuyruğunu içimde gezdirip sokup çıkartmaya başladı, ritmik hareketlerle.

Sikimin üstünde sürtünen Zey iyice oturdu sikimin gövdesine, artık kıvranıyordum, bedenim titriyordu. İnleyerek "Geliyorum" dedim. Kasılmaya başlarken Zey kalktı, gelip Pelin'in amını ağzımdan itip benimle öpüşmeye başladı, dilini ağzıma soktu. Pelin ise direkt ağzına aldı sikimi, dudakları etrafında kapandı. Kasıla kasıla boşalmaya başladım, Pelin'in kuyruğunu popomda sıkıp sıkıp bırakıyordum, o da inleye inleye sikimi emiyordu. Ben boşalırken Zey dilimi emmeye

başladı, kuyruğuyla boğazımı iyice sıktı. Boğularak, dilim ağzında mırıldanarak inleye inleye boşaldım. Pelin hepsini afiyetle yuttu, boğazından kaydı gitti.

Yavaşça ağzından çıkarttı, Zey de durup ona bakıyordu. İkisi de kaldılar öyle bir an ve bakıştılar, gözlerinde bir zafer vardı. Ne olmuştu biraz önce? Resmen ikisi beni sömürmüştü, bedenimi ele geçirmişlerdi. Gülüştüler birbirleriyle, Zey'e boğazımı gösterdim, korkuyla bıraktı kuyruğunu. Nefes aldım sonunda, öyle sıkmıştı ki kıpkırmızı olmuştu, "Özür dilerim, fark etmedim," diyip boynumu öptü, yumuşak dudaklarıyla. "Önemli değil," dedim. Pelin'e bakıp "Sıra senin kuyruğunda," dedim popomu gösterip. İkisi de güldü, ben de güldüm, "Yavaş ol," dedim. Pelin yavaşça çıkartırken kuyruğunun ucunu hızla çıkarttı, inledim aniden, bir acı dalgası geçti. Önce bana bakıp sonra birbirlerine bakarak güldüler.

Kalkıp yanaştılar bana, "Teşekkür ederiz," dediler. Zey dudağımdan öptü, Pelin ise yanağıma öpücük kondurdu, sonra Zey'e baktı. Zey gözleriyle tamam der gibi yapınca o da dudağımı öptü, Pelin'in dudakları daha inceydi, tatlı. Zey aniden "Çok çişim geldi," diyip tuvalete koştu, Pelin'le göz göze geldik. Çekmecesini çekip biberonunu çıkarttım, Pelin'le bakıştık, "İlk Zey'e yedirdiğim için kendimi affettirmem lazım," dedim ve saçlarından tutup sikimi ağzına soktum. İştahla emip yalamaya başladı, boğazına kadar sokup sokup çıkarttım, biraz önceki zevkten hala tam inmiş değildi zaten. İyice hızlanıp ağzına sikimi vura vura sürtündüm damağına. Gözlerinin içine baktım, bana bakmaya çalıştı ama göz yaşları akıyordu, yanaklarından süzülüyordu.

İnleye inleye kasılmaya başladım, boşalacaktım. Ağzından aniden çıkartıp biberonu aldım, Pelin korkuyla kapağını açtı çünkü diğer elim sikimde sıkıyordu döllerim çıkmasın diye. Kapak açılınca direkt sikimi biberona soktum ve inleyerek boşalmaya başladım. Yoğun yoğun akan döllerim neredeyse biberonu doldurmuştu, beyaz ve yoğun. Çıkarttım sikimi, biberonun kapağını kaparken Pelin sikimin ucunu ağzına alıp emip son damlaları yuttu, diliyle temizledi. Biberonu çekmeceye koyup kapattım. "Artık beni affetmişsindir herhalde," dedim. Pelin sikimi ağzından çıkartıp zıplayarak "Evet evet, binlerce kez evet!" diyip kucağıma atladı ve dudaklarımı öptü. Dölümün tadı dudağından geçti, tuzlu tatlı karışımı bir şeydi, ama onlar çok seviyordu işte.

Pelin kucağımda otururken Zey geldi, "Hey hey, bensiz noluyor? Pelin o kadar da değil," dedi. Pelin korkuyla kalkıp kekeledi, ben araya girdim, "Sadece sarılıyordu." dedim. "Ben de sarılacağım." diyip koştu ve atladı kucağıma, ikisi de kucağımdaydı, üçümüz sarıldık öylece yatakta, sıcak bedenlerimiz birbirine değiyordu. Zey bana bakıp "Daha iyi misin?" dedi, gözleri endişeli. "Sizi doyurdum ya, artık hayat dolusunuz, o bana yeter," dedim. İkisi de gülüp biri sağ, diğeri sol yanağımdan öptüler. Gülümsedim, içim ısındı. Bu anı asla unutmayacaktım, sonsuza dek aklımda kalacaktı.

Sonra Pelin, "Şey, saat kaç? Annem gelmeden şu kitaba mı bakınsak bir?" dedi, sesi biraz aceleci.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Giyinip aşağıya indik, etrafta biraz dolaşmaya başladık. Ev oldukça eskiydi, antika eşyalarla dolu; tozlu raflarda eski vazolar, duvarlarda soluk portreler, her köşe bir tarih parçası gibiydi. Bakınırken birden dış kapı açıldı, gıcırtılı bir sesle. İçeri bir kadın girdi, böyle asil, viktoryen dönemi tipli biri; saçları düz kumral, omuzlarına dökülüyor, üstten bakan bir tavrı vardı, gözleri keskin ve sorgulayıcı. "Kızım, ne oluyor burada?" dedi, sesi sert ama kontrollü.

Pelin korkuyla irkildi, "Arkadaşlarım gelmişti de..." diye kekeledi, sonra bizi tanıttı, eli titreyerek. "Bu annem, Sare," dedi. Sare bize döndü, "Ne yapıyorsunuz burada?" diye sordu, sonra bana yanaştı, gözleri üzerimde tarıyordu. "Bu yakışıklı kim? Sevgilin mi?" diye çıkıştı Pelin'e. Yüzüm kızardı, Pelin de öyle, yanakları al al oldu. Sare çeneme dokundu, parmakları soğuk ve kararlı, sonra yanaşıp kokladı beni, burnunu boynuma dayayarak. Sonra Pelin'e baktı, "Neden sevgilin döl kokuyor? Yoksa evimde sevişiyor musunuz?" diye kızdı, sesi yükselerek. Hepimiz kıpkırmızı olduk, Zey'in bandanasına şüpheyle baktı, kaşlarını çatarak, sonra "Ben odamdayım," diyip çekildi, arkasına bakmadan.

Hepimiz derin bir nefes aldık, rahatlama dalgası geçti üzerimizden. Annesi de succubus olduğu için hemen anlamıştı, kokuyu, enerjiyi. Pelin'e sordum, "Annene sorsak kitabı?" diye, ama Pelin başını salladı, "Çok gizli bir bilgi, aslında sizin bile bilmemeniz gerekiyor," dedi, sesi fısıltılı.

"Ben soracağım ya, çözülsün şu sır," dedim, kararlılıkla. Kapısına doğru gittim, Pelin sırtıma atladı durdurmak için, kollarını boynuma dolayarak, ama kapısını çalıp açtığım gibi kaçtı, korkuyla. İçeri doğru giriyordum ki, aşırı güzel bir popo karşıladı beni; Sare eğilmiş, kıyafetlerini çıkartıyordu, yuvarlak hatları kusursuz, cildi pürüzsüz. Altında jartiyer ve seksi iç çamaşırı vardı, siyah dantelli, külodunun üst kısmında kısa kuyruğu görülüyordu, kıvrık halde.

Göz ucuyla dönüp bana baktı ve "Gel buraya," dedi, sesi emredici. Yanaştım, kalp atışlarım hızlandı. Beni göğsümden kavrayıp yatağa fırlattı, güçle, yatağın yayları gıcırdadı. "Kuyruğumu gördün dimi?" dedi, gözleri parlayarak. Başımı evet anlamında salladım, korkuyla. Kuyruğu uzanıp boynumu sıktı birden, nefessiz kaldım, boğazım daraldı. "Sırrımı bildiğine göre artık seni öldürmem gerekecek," dedi, soğuk bir gülümsemeyle. Pantolonumu sıyırdı, döl kokan, sarkık ama dolgun sikim açığa çıkmıştı, havada sallanarak. "Vay vay, burada ne varmış? Bu güzel bir yemek olacak," dedi, eliyle kavrayıp yumuşak sikimi direkt ağzına alıp hızla emmeye başladı. Öyle bir emişti ki zevkten hemen sertleştim, damarlarım şişti. Hiç böyle emilmemiştim, vakum gibi, içimi çekiyordu.

Boğazım sıkılırken nefessizce yardım çağırmaya çalıştım, ama sesim çıkmadı, sadece hırıltı. Birden aşırı halsizleşmeye başladım, kanım çekildi resmen, böyle içim akıyordu sikime doğru, sanki canım çıkıyordu, bedenim ağırlaşıyordu. Kapı birden açıldı, gürültüyle; göz ucuyla bakabildim, gelen Pelin'di, arkasında ise Zey vardı, yüzleri endişeli. "Anne dur! Sırrımızı

biliyor, kimseye söylemeyecek, arkadaşım o benim, lütfen öldürme onu!" dedi Pelin, yalvarır gibi. Sare ağzında sikimi emerken durdu, çıkartıp "Biliyor mu?" dedi, şaşkınlıkla. "Evet, lütfen bırak arkadaşımı, o benim için çok değerli, beni besliyor kendi isteğiyle," dedi Pelin, sesi titreyerek. Sare bana baktı, sertleşmiş koca sikime baktı, "İyi arkadaş bulmuşsun, oldukça büyük ve dolgun," diyip göz kırptı bana. Aşırı kızarmıştım, utançla.

Boynumu sıkmayı bıraktı ve eliyle elimi tutup kaldırdı beni, nazikçe. Sonra dönüp Zey'e baktı, "Peki o?" dedi Pelin'e, kim bu dercesine. "O da biliyor mu?" diye ekledi. Pelin başıyla onayladı, evet der gibi. Zey bir an bandanasını çıkartıp kendisini göstermek istedi, ama tuttu kendini, bana baktı onay bekler gibi. "Oliver" diye fısıldadı, ben başımı onaylar gibi salladım. Zey bandanasını çıkarttı, boynuzları ortaya çıktı, parlak ve kıvrık. Sare şaşkınlık içinde koşup boynuzlarını kontrol etti, parmaklarıyla dokunarak, kuyruğuna baktı, "Ama bu nasıl olur?" dedi, gözleri faltaşı gibi açıldı. "Benim bildiğim succubus'lar arasında ergen yeni biri yok ve ben bu kasabadaki tüm succubus'ları tanırım," dedi. "Kimsin sen?" diye ekledi, merakla.

"Ben Zey, öyle özel bir halim yok, normal succubus'um işte. Benden başkası olduğunu bile bilmiyordum Pelin ile tanışana kadar. Şimdi de siz üç olduk," diyip güldü, gergin bir gülümsemeyle. Sare "Hayır hayır," diye başını salladı, "Sen farklısın kızım, ama ne olduğunu henüz bilmiyorum. Bunu araştırmalıyım." dedi, düşünceli. Yanıma gelip nazikçe beni kaldırdı, yanağımdan öpüp "Özür dilerim çocuğum," dedi, sesi

yumuşak. Sonra açıkta olan sertleşmiş sikime baktı, "Çok güzel." diyip kavradı, eli sıcak ve deneyimli, Pelin'e bakıp "Gel kızım, hazır boşalmaya hazırken yemeğini ye." dedi. Dönüp bana bakıp "Sakıncası yok ya Oliver?" dedi. Kızarıp kaldım, bir şey diyemedim, dilim tutulmuştu.

"Pekala, gel kızım," dedi, Pelin utana sıkıla geldi, adımları yavaş. Zey'i de çağırdı, "Sen yiyor musun?" dedi. "Gel sende." Zey de kızardı, ama otoriter Sare karşısında itaat etti, yanaştı. Pelin "Şey anne, aslında biz biraz önce yemiştik," dedi kızararak. "Bak bak kızıma, eve yemek getirip afiyetle yemeye de başlamış. Büyüdün güzel kızım." diyip öptü onu, yanağından. Sonra bana baktı, "Ee bu yemek ne olacak, ziyan mı olsun?" diyip tuttu sikimi, sıkıca. Bana bakıp, "İzin verirsen ben yiyeyim," dedi nazikçe. Zey ve Pelin'e baktım, kaçalım dercesine, ama ikisi de korku ile sessiz kalmışlardı, gözleri yere inik.

İkisini de cesaretlendirmek adına, "Sare abla, istediğin gibi yiyebilirsin." dedim, sesim titrek. Zey ve Pelin şaşkınlık içinde kaldılar, ama içleri rahatlamıştı beni zor durumda bırakmadıklarını hissettiklerinde, gözlerinde minnet vardı. Sare heyecanla doldu gözleri, Pelin'e dönüp "Direkt ben boşaltmayayım kızım, alışkın değilim, ayarını tutturamayıp öldürebilirim Oliver'ı." dedi. Korkuyla gözlerim açıldı, "Ne?" dedim, Pelin "Anlatırım sonra." dedi, aceleyle. Sare "Korkma çocuğum," diyip saçımı okşadı, yumuşakça. "O yüzden Pelin, Zey, arkadaşınızı hazır hale siz getirin bakalım, en son ben yerim." dedi. "Hem sizin yemeğinize nasıl davrandığınızı da incelerim." diye ekledi, gözlemci bir tavırla.

Pelin ve Zey birbirlerine bakıp bana baktılar ve memnun şekilde gelip bacaklarım arasına diz çöktüler, dizleri yatağın kenarına değerek. Zey sikimi kavrayıp okşamaya başladı yukarı aşağı, eli ritmik, Pelin ise taşaklarımı okşuyordu, nazik parmaklarıyla. İnledim direkt, zaten Sare nasıl yaptıysa beni aşırı hazır hale getirmişti, bedenim yanıyordu. Sare yanımda ayakta duruyordu, bir yandan kızları izlerken bir yandan saçımı okşayıp seviyordu, "Ben inledikçe aferin Oliver, aferin çocuğum, işte böyle." diyordu, teşvik edici. Zey ağzına aldı bir anda, Zey'in pembe dudakları değer değmez inleyerek kasılmaya başladım, titredim. Çıkartıp ağzından Pelin'i yanaştırdı, şimdi o aldı ağzına, sikim minik ağzını zorluyordu, dudakları gerildi.

Artık boşalmak üzereydim, kaslarım gerildi. Sare hemen bunu anlayıp "Çekilin kızlar," dedi, emrederek. Bacağını başımın üstünden geçirip bir anda oturdu yüzüme ve sikimi kavrayıp ucunu ağzına dayadı. Kızlar ağızlarından zevk sularım akarken iştahla çekildiler, ama sanki artık onlar yemek istiyordu, gözleri aç. Ben yüzümde Sare'nin arasını hissettiğim an titremeye başladım, Sare'nin arası ıslaktı, jartiyeri yanaklarıma değdi, dantelli külodu ağzımı zorluyordu. Nefes almaya çalıştım ama boşluk bırakmamıştı, amı ipeksi kokuyordu, baş döndürücü. Ağzı sikimin ucunda, gövdesini okşayarak beni sağarken, kasılıp inleyerek boşalmaya başladım. Öyle güzel okşuyordu ki tüm dölümü verebilirmişim gibi geldi, sikim zonkluyordu.

Sikimin ucunu eme eme içti tüm dölümü, kendini kaptırıp

daha da emdi. Sanki yine halsizleşiyordum ki Pelin "Anne dur!" diyip durdurdu Sare'yi. Ağzını çekti sikimden, sikimin ucundan dölüm dudaklarının kenarına doğru uzanıyordu bir ağ gibi, yapışkan. Eliyle uzanıp koparttı onu ve ağzına getirip emdi. "Mmmhmm, aşırı lezzetli bir arkadaş bulmuşsun kendine kızım." diyip güldü. Pelin kızardı, utançla. Sare bana dönüp bakış attı, "Uzun zamandır yediğim en lezzetli döldü." dedi. "Teşekkür ederim Oliver." diye ekledi. O sırada hala sikimi okşuyordu, farkında değildi galiba, ama öyle güzel okşuyordu ki tekrar geleceğimi hissettim, damarlarım şişti yine.

Sare bana bakarken inleyip kasılmaya başladım. Sare ne olduğunu şaşırdı, dönüp kendi eline baktı, hala okşuyordu sikimi. "Ah, farkında değilim, alışkanlık işte." diyip güldü. "Koşun kızlar, koşun!" dedi, hala okşuyordu. Pelin'le Zey aceleyle geldiler, Sare Pelin'in başını tutup sikimi ağzına verdi. "Ye kızım, ye." dedi. Pelin sikim ağzında emerken alttan Sare sikimi okşamaya devam ediyordu. İnleyerek boşalmaya başladım. Pelin hepsini emerek yuttu, boğazından kaydı. Sare sikimi sıvazlarken Pelin doymuş şekilde ağzından çıkarttı sikimi. Sare devam ediyordu, "Biraz daha, biraz daha var, hissedebiliyorum." dedi. Cidden hala boşalabilirim gibi geliyordu, öyle güzel okşuyordu ki sikimi.

Zey'e baktı Sare, "Hadi em." dedi. Zey utana sıkıla ağzına aldı sikimi, emmeye başladı, dudakları yumuşak. Altta Sare sikimi okşuyordu hala. Zey'in dudakları bir başkaydı, onunkileri hissettiğim an tekrar kasılarak boşalmaya başladım. Zey'e dayanamıyordum asla. İnleye inleye boşaldım, Zey hepsini

yuttu, gözleri kapalı. Ağzından çıkarttı. Sare gülerek "Kızlarımı yedirdim." dedi. Sikimi en dibten son bir kez sıkıp son kalan dölümü çıkarttı ucuna ve eliyle alıp diline koydu. "Son damla benim." diyip gülerek yuttu. Yüzümden kalktı, ama yüzüm artık tamamen Sare'nin am suyuyla kaplanmıştı, yapış yapış ve kokulu.

Yanaşıp dudağımdan öptü, "Teşekkür ederim çocuğum." dedi. Zey ve Pelin utanç içinde izliyordu, ama ikisi de heyecan doluydular, yeni yedikleri döllerden sonra tekrar yemişlerdi, gözleri parlıyordu. İkisini öyle görünce mutlu olmuştum, içim ısındı. Sonunda konuşabildim, "Sare hanım, o kadar dölümü yediniz, bize yardım edersiniz artık." diyip güldüm, şakayla. Sare kahkaha attı, "Ederim tabii evladım." dedi. "Ben şu Zey'in halini bir araştırayım, size haber vereceğim." diye ekledi, söz vererek. Kalktım, pantolonumu çekiyordum ki Sare, "Dur, şu güzelliğe bir kere daha bakayım." diyip eğildi ve bakarken gövdesini öptü, öperken yüzünü gömdü iyice kasıklarıma. Minik inledim, zevkle, bana bakıp güldü, kurnazca.

Pantolonumu çektim, Zey'e baktım, çıkalım artık dercesine. Zey bandanasını geri taktı, "Şey, biz gidelim artık." dedi, ilk defa konuşabilmişti Sare'nin yanında, sesi çekingen. Sare ona bakıp sevecenlikle "Olur." dedi. Zey ve ben toparlandık, kapıya geldik. Pelin boynuma sarıldı, "Bu tanışma olayı biraz tuhaf geçti, ama yanımda olduğun için çok mutluyum." diyip öptü dudağımdan, sıcak ve minnettar. Sevindim, içim eridi. Pelin kapıyı kapattı. Zey ile beraber baş başa kaldık, dışarıda. Zey bana sarıldı aniden, ağlamaya başladı, gözyaşları omzuma aktı, "Çok korktum." dedi, hıçkırarak. "O kadın seni

öldürecek diye çok korktum."

Saçlarını okşayıp sevdim, yumuşak teller parmaklarımın arasında, "Merak etme, sen yanımdayken bana hiçbir şey olmaz." dedim, teselli ederek. Gözlerine baktım, gülümsedi, yaşlı gözlerle. Dudaklarını öptüm usulca, "Seni seviyorum Zey." dedim, kalbimden gelerek. Şaşırıp kaldı öylece, gözleri büyüdü. "Senin için yapmayacağım şey yok, buna arkadaşımızın annesini döllerimle doyurmak dahi dahil." dedim, gülerek. "Bu senin olayını ve şu siyah benlerin sırrını çözeceğiz, az kaldı. Korkma, ben yanındayım ve seni çok seviyorum." diye ekledim. Uzanıp tekrar öptüm dudaklarını, biz öpüşürken Zey dudaklarıma doğru kısık sesle "Ben de seni seviyorum." dedi.

Kalbim duracak gibi hissettim, mutluluk patlaması yaşadım. Öpüştük, sarılıp kaldık öylece, zaman durmuş gibi. Bir süre öyle kaldık, sonra Zey "Eve gitmem lazım, annem gelebilir." dedi, ayrılmak istemeyerek. El ele yavaşça yürüye yürüye evine gittik, parmaklarımız iç içe. Kapısında onu uğurlarken tekrar öptüm dudaklarını, uzun uzun. Ardından eve doğru yürümeye başladım. Bugün onca maceraya, onca boşalmaya rağmen hala çok enerjik hissediyordum, bedenim canlıydı. Çünkü bugün Zey'e onu sevdiğimi söylemiştim ve o da beni sevdiğini söylemişti. Bugün dünyanın en güzel günü olmalıydı, gökyüzü bile daha parlak görünüyordu. Aşırı mutlu bir şekilde evin yolunu tuttum, adımlarım hafif.

BÖLÜM YİRMİ YEDİ

Kapıyı çaldım, kalp atışlarım biraz hızlanmıştı, günün yorgunluğu üstümdeydi ama içimdeki mutluluk hala canlıydı. Ceren açtı kapıyı, yüzü biraz düşüktü sanki, göz altları hafif şişmiş gibi, ama hemen sarıldı bana, kollarını boynuma dolayarak. Sanki son kez sarılıyormuş gibi sıkı sıkıya tutundu, bedenini bedenime bastırarak, öyle ki nefesim kesildi bir an. Kalakaldım böyle kapı eşiğinde, ellerim havada, şaşkınlıkla. "Hoş geldin," diye fısıldadı kulağıma, ama sesi biraz titrekti. Beraber sarılarak içeri geçtik, adımlarımız senkronize, evin tanıdık kokusu burnuma doldu – yemek, çiçekler ve o ev sıcaklığı.

"N'oldu Ceren?" dedim, endişeyle, ama bozuntuya vermedi, gülümsemeye çalıştı, "Hiçbir şey, yorgunum sadece," diye geçiştirdi. Sonra birden burnunu yaklaştırıp kokladı beni, "Sen döl mü kokuyorsun bakayım?" diyip sikimi avuçladı pantolon üstünden, eliyle sıkıca kavrayarak. Modu eskiye dönmüş gibiydi, o yaramaz gülümsemesi yüzünde, ama bir şeyler tersti, gözlerinde bir gölge vardı. "Ya Ceren abla, alay etme benimle," diyip geri çekildim, yüzüm kızararak, ama içimde bir huzursuzluk başladı. "Hadi üstünü değiş, yemek yiyeceğiz," dedi, sonra mutfağa döndü.

Yukarı çıktım odama, adımlarım merdivenlerde yankılandı, aşağıda Manolya ve Ceren yemek hazırlıyordu, tencere sesleri, kaşık çınlamaları. Konuşuyorlardı, kulak kabarttım merdivenin başında durup, sessizce. Ceren, Manolya'ya "Oliver'a nasıl söyleyeceğiz bunu?" diyordu, sesi kısık ama

endişeli. Manolya ise "Sesini kıs, yoksa duyacak," diyordu, "Yemekten sonra." Giyinip aşağı indim, neşeli bir halde, çünkü Zey'le olan anım hala içimi ısıtıyordu, "Eee, neymiş bana söyleyeceğiniz şey?" diyip Manolya'nın yanağından öptüm, yumuşak cildine dudaklarım değdi. Hiçbir şey keyfimi kaçıramazdı, öyle düşünüyordum.

Ama o an sanki etraf buz kesmiş gibi, ikisi de dondular, hareket etmediler. Bana bakmıyorlardı bile, öylece kaldılar, gözleri yere inik. Manolya boğazını temizledi, "Şey çocuğum, yemekten sonra konuşalım mı?" dedi, sesi zoraki. Yemeği yedik, ama aşırı yavan gelmişti şimdi, tabağımdaki pilav, sebzeler tatsız, boğazımdan zor geçti. İkisi de somurtuyordu, kaşıkları tabağa vururken sesler bile ağırlaşıyordu. Kalkarken öksürük krizim tuttu yine, boğazım yandı, nefesim kesildi, öksüre öksüre iki büklüm oldum. Manolya hemen su getirdi, elinde bardak titreyerek, koltuğa geçtim, sırtımı yasladım, derin nefesler alarak.

Biraz toparladıktan sonra, sağıma Manolya soluma Ceren oturdu, bedenleri yakın, sıcaklıkları üzerime yayıldı. Neler oluyordu, kalp atışlarım hızlandı. İkisi de ellerimi tuttu, parmakları parmaklarıma kenetlendi, bana şefkatle bakıyorlardı, gözlerinde bir hüzün. "N'oluyor size?" dedim, sesim biraz çatallı. Manolya üzüntülü bir halde, "Hani öksürüğün için gitmiştik ve test sonuçlarını bekliyorduk ya," dedi, sonra bir anda hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı, sarıldı bana, kolları bedenimi sardı. Göz yaşları omzuma düşüyordu, sıcak ve ıslak, tişörtümü ıslattı. Neler oluyordu, panik başladı içimde.

Ceren'e baktım, o biraz daha soğukkanlı şekilde, yine de gözünden yaşlar düşerek bakıyordu bana, yanaklarından süzülüyordu. "Ceren n'oldu, söyleyin artık," dedim, sesim yalvarır gibi. "Test sonuçlarında son aşama akciğer kanseri olduğun ortaya çıkmış," dedi, kelimeleri zorla çıkararak. Bir anda başımdan kaynar sular indi sanki, bedenim uyuştu, kulaklarım uğuldu. "Ne?" diyebildim sadece, boğuk bir fısıltı. Ceren şimdi ağlayarak sarıldı bana ve devam etti, "Doktorun dediğine göre çok az vaktin kalmış, belki bir belki iki ay." Bir anda gözümden hayatım geçti, trafik kazası anı – çarpışma sesi, cam kırıkları; anne babamın yüzleri, gülümsemeleri; Manolya'nın şefkati, Ceren'in yaramazlığı; Zey'in dudakları, Pelin'in gülümsemesi... Ölecektim demek, her şey bitecekti. Hem de tam Zey'e onu sevdiğimi söylediğim gün öğrendim öleceğimi. Bunu Zey'e nasıl söyleyecektim, kalbim parçalandı o düşünceyle.

BÖLÜM YİRMİ SEKİZ

O gün yatağa hiç duymadığım hislerle gittim, içimde bir boşluk, bir kabul ediş ve derin bir hüzün karışımı; sanki bedenim zaten veda etmeye başlamıştı. Yatağın yumuşak çarşafları tenime değdiğinde, gözlerimi kapadım ve uykuya daldım, ama rüyamda tüm sevdiklerim başımda toplanmıştı, beni seviyorlardı, kollarıyla sarılıyorlardı. Manolya ve Ceren, yumuşak elleriyle yüzümü okşuyor, dudaklarını boynuma, yanaklarıma konduruyorlardı; Zey ve Pelin ise gülümsüyor,

bedenlerini bedenime yaslıyor, öpücüklerini saçıyorlardı. Hepimiz çıplaktık, tenlerimiz birbirine değiyordu, doğanın ortasında – yeşil çimenler ayaklarımızın altında, rüzgar yaprakları hışırdatıyor, kuş sesleri kulaklarımızı dolduruyordu. Aşırı yorgun uyandım, sanki bedenim çöküyordu, kemiklerim ağırlaşmış, nefesim daralmış gibi; ter içindeydim.

Bir an önce Zey'in bu özel halinin ve şu siyah benlerin sırrını çözmeliydim, çok az vaktim kalmıştı, saatler tik tak atıyordu içimde. Okula gitmedim, yataktan kalktım ama adımlarım yavaş, vücudum isyan ediyordu. Sabah kahvaltıda herkes suskundu, masada çatal kaşık sesleri bile boğuk çıkıyordu; Manolya kahveyi karıştırıyor, Ceren ekmeğe tereyağı sürüyor, ama gözler birbirine değmiyordu. Giyinip çıkıyordum ki, Ceren ve Manolya tuttu beni, elleri kollarımda, sımsıkı. "Nereye gidiyorsun bakalım?" dediler, sesleri endişeli, gözleri dolu dolu. "Azıcık işim var, hemen döneceğim, merak etmeyin." diye sarıldım onlara, kollarımı bedenlerine dolayarak, kokularını içime çekerek. Ağlayarak sarıldılar yine bana, "Çok oyalanma olur mu?" dedi Manolya, dudağımdan öptü usulca; aşırı şefkatli, duygu dolu bir öpücüktü, dudakları titriyordu. Gözümden yaş geldi, sıcak bir damla yanaklarımdan süzüldü.

Ceren de yanaşıp öptü dudağımdan, "Endişelendirme bizi." dedi, sarıldı, dudaklarında hüzün vardı, bir burukluk. Bir yaş daha aktı gözümden, boğazım düğümlendi. Sarıldım ikisine de, "Geleceğim, özleyin beni." diye şaka yaptım, neşelensinler diye, gülümsemeye çalıştım. Buruk birer gülümsemeyle baktılar, gözleri nemli. Çıkıp hemen Pelin'lerin evinin kapısına yöneldim, çok uzakta değildi, bir kaç sokak ötedeydi,

adımlarım aceleci ama yorgun. Pelin'le Zey'in okulda olduğunu biliyordum, niye gelmediğimi sorarlarsa "Hastalandım birazcık." derdim, basitçe. Kapıyı çaldım, bütün endamıyla Sare açtı kapıyı, yeni uyanmış gibiydi; üstünde koyu kırmızı bir gecelik vardı, ipeksi kumaşı vücuduna yapışmış, dantelinden meme uçları belli oluyordu, hafifçe belirgin.

Gözleri parladı, "Aa Oliver, hoş geldin canım, gelsene içeri." dedi, sesi sıcak ve davetkar. Girdim, saçlarımı severek sarıldı bana, kolları güçlü, kokusu baş döndürücü – lavanta ve bir tutam şehvet. Sonra yüzü düştü biraz, benim üzgün halimi görünce, kaşlarını çattı. "N'oldu sana yavrum?" dedi, eli yanağımda. "Anlatacağım ama önce şu Zey'in olayını araştırabildiniz mi?" dedim, sesim aceleci. "Evet evet, gel otur." dedi, beni salondaki koltuğa yönlendirerek. Çay koydu birer tane bize, suyun kaynama sesi mutfaktan geldi, sonra içeri gitti, bir kaç çıngırtı sesinden sonra geldi, elinde çok eski, antik bir kitap tutuyordu; kapak deri, kenarları aşınmış, sayfaları sararmış.

"Bu bizim geçmişimizi elinde tutan nadide succubus kitabımız." dedi, kitabı masaya koyarak. "Derler ki Pan tanrısının yaşadığı dönemden bu zamana kadar üstüne eklenerek not tutulmuş. Ama Zey'in olayıyla ilgili çok bir bilgi barındırmıyor. Çok eski bir dostuma danıştım bu yüzden. Kendisi de bir succubus. Biz succubus'lar beslendiğimiz sürece herhangi bir kaza geçirmezsek uzun yıllar yaşayabiliriz. Arkadaşım ise beş bin yaşında, antik, kadim bir succubus." "Beş bin mi?" dedim şaşkınlıkla, gözlerim faltaşı

gibi açıldı. "Evet." diyerek güldü, dişleri parladı. "Ondan öğrendim Zey'in durumunu. Kitaba aktarılmamış. Çok ender yaşanan bir durum. Arkadaşım sadece bir kere şahit olmuş bu duruma. Succubus'lar normal şartlarda insanlar gibi üreyerek çoğalırlar. Avlarının dölleriyle hamile kalıp beş ay içinde yeni succubus'lar doğurabilirler ve sadece kız dünyaya getirebilirler. Pan kendi isteğine bağlı olarak bazen sadece insan olan çiftlere çocuk bahşedebilir. Bu normal bir çocukta olabilir veya bizler gibi succubusda. Ama bu çok bilinmediği için çok yaşanmaz. Pan'a bir erkek adak adanmalı ve bu ritüelden sonra Pan' a dualar ederek beklemek gerekir. Her zaman gerçekleşmez. Arkadaşımın dediğine göre hayatında sadece bir başarılı ritüel görmüş, dediğim gibi. Belki başkaları da olmuştur ama bizim bildiğimiz sadece bir tane. Zey ise ikincisi. Zey'in annesi muhtemelen babasını adak olarak sunup dua etti. Normalde babanın rızasıyla kendini feda etmesi normal bir çocuk olmasına neden olabilme ihtimali varken, baba istemeden adak olarak kullanılırsa Pan, anneye çocuğunu succubus olarak doğurtarak ve bu doğumda annenin canını alarak cezalandırıyor. Zey'in anne babasının olmayışı buradan geliyor. Muhtemelen şu anki annesi onu hastanede kimsesiz bebeklerden biri olarak aldı ve yetiştirdi. Zey'in kendisinin bile bildiğini sanmıyorum. Bunu kendisine ve şu anki annesine sormak lazım."

Tüm bu bilgilerden beynim yanmıştı, başım dönüyordu, kulaklarım uğulduyordu. Biraz çay içtim, sıcak sıvı boğazımdan aktı, rahatlatmaya çalıştı. "Zey'le konuşmam gerektiğini söyledim." "Peki bu kuyruk sokumunun oradaki siyah büyük noktaların anlamı var mı succubus kitabında?"

diye sordum, merakla. Sare şaşkınlıkla "Bunu nereden bildiğimi?" sordu, gözleri kısıldı. "Gördüm." dedim. "Kimde?" diye sordu ama cevabı beklemeden anlatmaya başladı, sesi heyecanlı. "Siyah noktalar kendilerini succubus lanetinden kurtarmış eski succubus'lardır. Ama tamamen kurtulma diye bir şey yok. Kuyrukları ve boynuzları düşer ama izleri kalır. Yemeklerden tat alabilirler ama yine de dölü arzularlar. Döl yemek zorunda olmasalar da succubus geçmişleri onları döle doğru çeker. O gördüğün siyah nokta kuyruklarının olması gereken yerde kalan iz. Bu hale gelmelerinin nedeni kendi avlarını içlerine boşaltırken amları ile adeta siklerini sömürerek öldürmeleridir. Bu geriye kalan izler ve döl arzusu da Pan' ın onları cezalandırma şeklidir. Asla tamamen kurtulamazlar. Avlarının kendi rızalarıyla kendilerini feda ettikleri bir durum olsa dahi ki bu durum neredeyse sıfırdır. O hale rağmen izleri kalır çünkü doğuştan nesilden nesile succubus oldukları için geçmişin laneti bırakmaz peşlerini. Ben de nesilden nesile bir succubus'um tıpkı Pelin'in olduğu gibi ve onun kızının olacağı gibi. Bu durumdan kaçış yok. Sadece efsanelerde geçen ve arkadaşımın da vakıf olduğu o tek olay var. O olayda Pan tıpkı Zey gibi bir succubus bahşediyor kadına. O succubus sonrasında ise avının rızası ile kendini feda etmesiyle tamamen kurtuluyor succubus halinden. Ne iz kalıyor ne döl arzusu. Ama tabii bu bir efsane. Ve tanık olan arkadaşım da bu fedakarlıktan sonra succubus'u görmüyor hiç. Yani izi kaldı mı yoksa tamamen lanetten kurtuldu mu bilmiyoruz. Nesilden nesile geçen bir succubus olmadığı için kurtulma ihtimali olduğunu düşünüyoruz ama emin değiliz. Bu arada kimin kuyruk izini gördün, benim bildiğim sadece sizin okulda olan Selin

öğretmen geçmişte bir succubus'tu."

Birden tüm taşlar yerine oturdu kafamda, her şey netleşti; Ceren'in beni yıkaması, Manolya'nın döl kokumu alması hemen, onlar da bir zamanlar succubus'tu demek. Bana bakmışlardı bunca sene, onları ele vermek istemedim. Sonuçta Sare ne kadar iyi olursa olsun, onu daha yeni tanıyordum, güvenebileceğim kadar değil. Selin öğretmeninkini gördüğümü söyledim. Çayımı bitirip teşekkür ettim yanağından öpüp, dudaklarım yumuşak cildine değdi. Sare bana gülüp, "Bir ara tekrar dölünü yemek isterim, müsaade edersen." diyip güldü, gözleri parlayarak. "Belki bir gün." diyip güldüm ve evin yolunu tuttum, adımlarım düşünceli. Eve giderken Manolya ve Ceren'i düşündüm, demek onlar da succubus'tu, geçmişte. Vay be, ne hayatım varmış, dedim içten içe, ama şimdi bitiyor o hayat yavaşça, her adımda hissediyordum.

BÖLÜM YİRMİ DOKUZ

Eve doğru yürürken Zey'i düşünüyordum, onun özel durumunu, o ender succubus halini; belki de bu durumdan bir çözüm bulabilirdik, belki de onun için bir umut olabilirdi, ama henüz tam olarak şekillenmemişti zihnimde. Aklıma bir fikir geldi, çılgınca, tehlikeli belki de olabilecek bir fikir, ama henüz dile getirmeye cesaret edemiyordum, kalbim çarpıyordu o düşünceyle. Bu düşüncelerle eve vardım, kapıyı açtım, anahtarın kilide girme sesi yankılandı, ve birden Ceren

üstüme atladı, yere düştüm, sırtım halıya çarptı, nefesim kesildi bir an.

"Neredesin sen, çok özledik seni!" dedi, sesi heyecanlı ama biraz titrek, halbuki maksimum bir saat yoktum. Manolya da koştu geldi, koridordan ayak sesleri duyuldu, "Ne oluyor?" diye sordu endişeyle. Ceren kucağıma yerleşmişti, bacakları bacaklarımın arasına girmiş, külodunun arasından sıcaklığını kasıklarımda hissediyordum, ince kumaşın altındaki ısısı tenime yayılıyordu. Hemen de buluşturmuştu onları resmen, sikimle amını, baskı artıyordu. Hafiften sertleşmeye başladım, damarlarım şişmeye başladı, bana bakıp güldü, gözleri parlayarak, yanaşıp dudağımı öptü, dudakları yumuşak ve nemli. Artık hiç çekinmeden öpüyordu, eskiden utangaçtı ama şimdi özgürce.

Manolya "Kalk Ceren, eziyorsun çocuğu." dedi, eliyle Ceren'i kaldırmaya çalışarak. Kaldırırken bana bakış attı, sertliğimi görmüştü, pantolonumun önündeki kabartıyı, kaşlarını kaldırdı. "Oliver yavrum, Ceren ablan mı heyecanlandırdı seni yoksa, bu ne hal?" dedi, sesi şakacı ama meraklı. Hafif kızardım ve ben de şakaya vurdum artık, nasılsa ölüyordum, ne kaybedecektim ki? "Evet Manolya, direkt sikimin üstüne amını yerleştirdiği için üstüme atladığında, biraz heyecanlandım." dedim, gülümsemeye çalışarak. İkisi de şaşıp kalmıştı, ağızları açık, yüzleri kızardı, yanakları al al oldu. "N'oldu?" diyip Manolya'nın elini tutup kalktım, ayağa doğrulurken.

Manolya'ya sarılıp sertleşmiş sikimi amına dayadım,

sarmalanırken, pantolonumun üzerinden baskı yaratarak. "Manolya." diyip öptüm dudaklarını, dudaklarım onun yumuşak dudaklarına yapıştı. Manolya bir an şaşırdı ama karşılık verdi, öptü beni geri, dili hafifçe dilime değdi. Ceren şaşmış bakıyordu, gözleri faltaşı gibi açılmış, "N'oluyor?" dedi, sesi titrek. Dönüp sertliğimi Manolya'ya dayarken "İstediğiniz bu değil mi?" dedim, sesim biraz kırgın. Şaşkınlıkla baktılar bana, kaşları çatıldı. "Succubus olduğunuzu biliyorum. O arkanızdaki lekeler ise avlarınızı öldürüp saklanmanızdan kalan kalıntılar. Hepsini biliyorum." dedim, kelimeleri ağır ağır çıkartarak.

İkisi de donakaldılar, hareket etmediler, yüzleri soldu. Devam ettim, "Neden kimsesiz bir çocuğu aldınız yanınıza? İki succubus büyütüp inek gibi döllerimi sağmak için mi beslediniz beni?" dedim, sesim yükselerek. İkisi şaşkınlıkla bakakaldılar, gözleri dolu dolu. "Alın, istediğiniz burada." dedim, pantolonumu indirip sikimi çıkarttım ikisinin karşısında, elimle kavrayıp okşamaya başladım, yukarı aşağı ritmik hareketlerle. "Biraz bekleticem sizi, yemeğiniz hazır olacak. Nasıl olsa besin kaynağınızım sizin. Onun için baktınız bana, belli ki." dedim, sesim kırık. İkisi de kırılmış bir şekilde dondular, gözlerinde hüzün belirdi. Ben ağlayarak okşamaya devam ettim, "Demek her şey yalandı, beni hiç sevmediniz." dedim, gözyaşları yanaklarımdan süzülürken.

Manolya şaşkınlık ve üzüntüyle ağlayarak yanıma geldi, elimi tutup beni durdurdu, "Dur artık yavrum, dur." dedi, sesi titreyerek. Beni sarmaladı, kolları bedenimi sardı. Ceren de koşup sarıldı, üçümüz sarılmıştık. Sikim ikisinin bacaklarına

değiyordu, sıcak tenlerine. Üçümüz sarılmış ağlıyorduk, hıçkırıklar odayı doldurdu. "Tabii ki seni seviyoruz ve seni bizi besle diye büyütmedik. Biz sadece normal bir hayat sürmek istedik. Senin gibi tatlı bir çocuğumuz olsun istedik." dedi Manolya, gözyaşları saçlarıma damlayarak. Ceren de ona katıldı, "Evet, seni sevdik Oliver." diye fısıldadı.

Bir süre öyle sarıldık, gözyaşları birbirine karıştı, sonra koltuğa geçtik oturduk. Pantolonumu çekmeye halim bile yoktu, öylece oturdum karşılarında, dolgun sikim onlara bakıyordu. Anlatmaya başladılar, "Her şeyi bildiğine göre bizim normal yaşlarda olmadığımızı da biliyorsundur." dedi Manolya, sesi sakinleşerek. "Ben yüz otuz yaşındayım, Ceren ise yüz on bir. Biz aslında zamanında cadı avları hala olurken yakalanıp öldürülmek üzere bekletilen succubus'lardık. Orada arkadaş olup kaçtık ve bizi avlayanlardan ikisini kullanıp kendimizi kuyruk ve boynuzlarımızdan kurtardık. Tabii hala döl arzumuz duruyor ama yaşayabiliyoruz. Yıllar sonra artık normal bir hayat yaşamak istediğimizden buraya taşındık ve seni evlat edindik. Ben anne, Ceren ise abla rolünü üstlendi. Durum bundan ibaret. Seni sadece sevdiğimizden isteyip büyüttük. Döl arzumuza karşı koymaya çalıştık hep. Sen ergenliğe girene kadar da iyi idare ediyorduk ama şansımıza ki dolgun, güzel sikli bir çocuk seçmişiz kendimize." diyip sikimi gözüyle gösterdi, Ceren de ben de baktık hep birlikte, hüzünlü bir tebessüm ettik, dudaklarımız kıvrıldı hafifçe.

"Biraz zorladın bizi bu konuda ama seni gönlümüzden sevdik evladım. Sen bizim biriciğimizsin." diyip yanıma oturdu, ben ağlıyordum, gözyaşları durmuyordu. Manolya da sarılıp

ağlamaya başladı, Ceren de geldi sarıldı. Hep beraber ağlıyorduk, sikim açıkta aşağıda, çok garip bir andı, hüzün ve çıplaklık karışımı. Biraz toparlandıktan sonra "Ne yani, siz şimdi döl arzunuza rağmen beni istediniz ve karşı mı koydunuz?" dedim, çok duygulanmıştım, kalbim eriyordu. "Sizi çok seviyorum, özür dilerim, siz benim ailemsiniz." diyip sarıldım, kollarımı bedenlerine dolayarak.

Bir süre öyle kaldık, sıcak sarılmada, sonra Manolya "Hadi yemek yiyelim, bu ağlamaklı halden çıkalım." dedi, kalkmaya çalışarak. Kalkacağı zamanda sikimi gösterip "Yavrum, sende şunu kapat, kendimi tutmam yapışırım bak." diye güldü, gözleri parlayarak. Ceren kahkaha patlattı, gülümsemesi odayı aydınlattı. Normalde Manolya böyle açık seçik olmazdı hiç. Ceren de katıldı, "Cidden Oliver." dedi, "Şu dolgun, lezzetli sikini ham diye yutarız bak." diye ekledi, kıkırdayarak. Güldüm, içim ısındı. Cidden yemek istiyorlar mıydı yoksa şaka mı yapıyorlardı, içimden geçirdim, merakla. "Tamam tamam." diyip kalktım, pantolonumu çektim, fermuarı kapatarak.

Sofraya oturduk, yemeğimizi yedik, sıcak çorba, pilav, salata; tatlar daha canlı geliyordu şimdi, konuşmalar akıcı. Sonra kanepeye oturup "Film gecesi yapalım." dedik, televizyonu açtık. Manolya mısır patlattı, patlama sesleri mutfaktan geldi, kokusu yayıldı odaya. Ceren yine gelip kucağıma başını koydu, sonra bana baktı, gözleri yaramaz; n'apacağını biliyordum ama ses etmedim, gönlünce yapsın dedim içimden. Manolya da geldi yanıma, başımı göğsüne yaslattı, yumuşacık memeleri pamuk gibi kokuyordu, vanilya ve çiçek karışımı. Ceren başını yeriye doğru getirip yine sikimin üstüne

yatmıştı, yumuşacık yanağı pantolonumun üzerinden baskı yaratıyordu. Bir yandan Ceren'in yumuşacık yanağı sikimde, bir yandan Manolya' nın pamuk gibi memeleri yanağımda film izledik, ekran ışığı yüzlerimizi aydınlatıyordu. Sıcacık bir ortamdı, aile sıcaklığı sarıyordu beni. Bu ortamı özleyecektim, her anını, her kokusunu.

BÖLÜM OTUZ

Ceren uyuyakalmıştı, kucağımda kıvrılmış, başı sikimin üstünde, yumuşak nefesleri pantolonumun kumaşını ısıtıyordu. Manolya ise bana sarmalanmıştı iyice, kolları bedenimi sarıyor, başım göğsüne yaslanmış, kalp atışlarını hissedebiliyordum. Orada uyuyakaldık hep beraber, koltukta birbirimize dolanmış halde; çok güzel bir andı, sıcak, huzurlu, aile gibi hissettiren bir an. Rüyamda Manolya ve Ceren beni çırılçıplak sarmalayıp çiçek oluyorduk, bedenlerimiz yapraklara dönüşüyor, rüzgarda salınıyorduk, renkli çiçek yaprakları etrafımızda uçuşuyordu.

Sabah Manolya'nın mutfaktaki seslerine uyandım, tencere şıngırtıları, kahve makinesinin homurtusu odaya doluyordu. Ceren hala kucağımdaydı, vücudu sıcak, rahatça yayılmış. Onu uyandırmak istemedim, öyle huzurlu görünüyordu ki, kahküllerini yüzünden çektim nazikçe, parmaklarım yumuşak saçlarında gezdi, sevdim onları. Gözleri açıldı, bana baktı, uykulu ama parlak gözlerle; o an içimden onu öpmek geldi, karşı koyamadım. Uzanıp dudaklarını usulca öptüm, yumuşak

ve tatlı, "Günaydın Ceren." dedim, sesim fısıltılı. Gülümseyip uyandı iyice, doğrulup "Günaydın." dedi, sesi neşeli.

"Hadi kahvaltı edelim." dedim, gülümsemeyle. Çok tatlı güldü, gözleri kısıldı mutlulukla. Kalktık, mutfağa gittik; Manolya'ya "Günaydın." dedim ve uzanıp dudağını öptüm, dudaklarım onun dolgun dudaklarına değdi. Manolya önce bir şaşırdı, kaşları kalktı, ama mutlu oldu, yanakları kızardı hafifçe. "Son son sizi doyasıya seveyim." diye şaka yaptım, gülerek. İkisinin de yüzü düştü, gözleri hüzünlendi aniden. "Tamam tamam, yersiz bir şakaydı, hadi güzelce kahvaltı edelim." dedim, sesimi yumuşatarak.

Oturduk, sohbet ede ede kahvaltı ettik, hayattan, anılardan. "Ben okula geçeyim." dedim, kalkarken. Şaşırdılar, "Ne okulu? Kal evde, biz de gitmeyelim, vakit geçirelim." dediler, sesleri yalvarır gibi. "Bir kaç işim var, halledeyim, akşam biz bizeyiz." dedim, gülümsemeyle. Biraz hüzünlü kabul ettiler, gözleri yere indi. İkisini de öptüm, dudaklarından uzun uzun; çıkarken Ceren'in poposuna sürttüm pantolonumun kasık kısmını birazcık, yuvarlak hatlarına baskı yaparak. Bana sinsi sinsi bakıp güldü, gözleri parladı. Gülüşünü görmek için yapmıştım, mutlu oldum görünce, içim ısındı.

Çıktım, okula gidecektim ama önce aklımda bir soru vardı, onu çözmem gerekiyordu, zihnimde dönüp duruyordu. Telefonuma baktım, Zey'den de Pelin'den de mesaj vardı, dün gelmediğimi soruyorlardı. Dün gelemediğimi, hasta olduğumu yazdım, bugün okula geleceğimin mesajını attım, parmaklarım ekranda hızlıca gezdi. Direkt Pelin'lerin evine

gittim, adımlarım kararlı, sokaklar sabah güneşiyle aydınlanmıştı. Pelin okulda olmalıydı, ev boştu muhtemelen. Kapıyı Sare açtı, geceliği üstündeydi yine, demek bu saatlerde hala uyuyor oluyordu, saçları dağınık, gözleri uykulu.

"Oliver." diye neşe doldu, sesi canlandı aniden. "Beni beslemeye mi geldin?" dedi gülerek, dudakları kıvrıldı kurnazca. Gülümsedim, "Biraz konuşabilir miyiz?" dedim, sesim ciddi. Oturduk karşılıklı, salondaki koltuklara, o bacak bacak üstüne attı. Direkt konuya girdim, "Ben ölüyorum." dedim, kelimeler boğazımdan zor çıktı. "Çok az vaktim kaldı. Kanserim." Sare şaşkınlıkla yanıma geldi hemen, elimi tuttu, parmakları sıcaktı. "Yapabileceğim bir şey var mı?" dedi, gözleri dolu dolu.

"Aslında var." dedim. "Bu Zey'in özel olayına ilişkin durumda onu kurtarmanın yolu kendi rızasıyla kendini feda eden biri demiştiniz." dedim. Sare şaşkın halde "Evet." dedi ama nereye varmak istediğimi anlamıştı sanırım, yüzü soldu. "Eğer tamamen bu lanetten kurtulacaksa kendimi feda etmek istiyorum onun için." dedim, sesim kararlı. Gözleri doldu, "Oliver bu kesin değil, sadece bir efsane." dedi. "Olmayabilir, bilmiyoruz." "Olsun." dedim, "Bir ihtimal var, bu yeterli benim için." "Ne yapmamız lazım?"

Sare iyice sokuldu bana, elini elimin üstüne koydu. "Pekala." dedi. "Bize beş succubus lazım. Pentagram şekilde rün işaretleri ile yere çember oluşturmamız gerekiyor. Doğaya yakın bir yerde olmalı. Kasabanın dışındaki orman bunun için uygun. Her bir succubus pentagramın bir noktasında çıplak

bir şekilde duracak. Ortasında ise sen ve Zey olmalısınız. Zey seninle birlikte olacak, amı ile sikini sömürürcesine ruhunu, canını döllerin aracılığı ile emecek. Sen onu sevdiğini ve isteyerek yaptığını içinden geçirmelisin o an. Gerçekten bunu içten içe isteyerek yapmalısın. Söylemen yetmez. Siz Zey ile birlikte olurken, o an pentagramdaki succubuslarda kendilerini okşayarak bu ritüele katılmalılar ve siz boşalırken onlarda sizinle birlikte boşalıp Pan' a dua etmeliler. Bu şekilde tüm boşalmalar bittiğinde ve sen döllerini Zey'in içine doldurup kalbin durduğunda ritüel bitecek. Sonrasında ise efsaneye göre Zey'in boynuzları ve kuyruğu yok olacak ve insana dönüşecek tamamen. Tabii bu sadece bir efsane. Ben olacağım zaten, dört succubus daha bulmamız lazım ama. Arkadaşlarıma sorarım." dedi.

"Şey..." dedim, "Benim tanıdığım succubuslar var." Şaşırdı, "Kim onlar?" dedi. "Tanıştıracağım sizleri." dedim, "Tabii eğer kuyrukları ve boynuzları yok olmuş yarı succubus'lar da ritüel için uygunsa." Sare gidip kitaba bakındı, raftan aldı o eski kitabı, sayfaları çevirdi; arkadaşını aradı sonra, telefonla konuştu, sesi fısıltılı. Yanıma geldi, "Herhangi bir ayrıntı yok, olamaz diye." dedi. "Peki süper." dedim, "Pelin de katılabilir mi bize?" diye sordum. Biraz düşündü ve kabul etti, başını salladı.

Gülümsedim, pantolonumu sıyırdım yanımda otururken, düğmeleri açarak. "Çok yardımınız dokundu ve dokunmaya da devam edecek. Şimdi bana dokunmak ister misiniz? Sizi beslemek istiyorum teşekkür mahiyetinde." dedim. Şaşkınlık içinde güldü, "Tabii seve seve." dedi. Sikimi kavrayıp okşamaya başladı, eli yumuşak ama deneyimli, yukarı aşağı

hareketlerle; yavaşça ağzına aldı, dudaklarıyla ucunu emmeye başladı, dili etrafında döndü. "Dilerseniz ben de sizi yiyeyim." dedim. Dönüp gülümsedi ve geceliğini sıyırdı, kumaş yukarı kalktı. Altında iç çamaşırı yoktu, pürüzsüz cildi ortaya çıktı. Bacağını başımın üstünden atıp oturdu direkt yüzüme, sıcak amı dudaklarıma değdi.

Amının ipeksi kokusu burnumu sardı, baş döndürücü, tatlı bir aroma. İyice sertleştim ağzında, damarlarım zonkluyordu. İleri geri eme eme yalıyordu, Sare hanımın yalaması gerçekten bir başkaydı, vakum gibi içimi çekiyordu. Emdikçe boşalasım geliyordu aniden ama kendimi tutmak için zorluyordum, kaslarımı sıktım. Dilimi çıkartıp amının dudakları arasını yalamaya başladım, suyu akıyordu ağzıma, tatlı ve yapışkan. Çok lezizdi gerçekten, dilimle her yerini keşfediyordum. İkimizde inleyerek yalıyorduk birbirimizi, seslerimiz odayı dolduruyordu.

Ama birden halsizleştim, sanki sikimden canım çıkıyor gibiydi, bedenim ağırlaşıyordu. Amının dudakları arasında "Sare hanım." diyebildim, sesim boğuk. Duraksadı biraz, "Afedersin." dedi. "Çok lezzetlisin, kendimi kaptırıyorum." "Önemli değil, dikkat edin yeter." dedim ve amına gömüldüm tekrar, dilimle derinlere. Am dudaklarını içime çeke çeke emiyor, klitorisini dilimle okşuyordum, daireler çizerek. Akan suyunu içip klitorisini dudaklarım arasında eze eze emmeye başladım, hafifçe ısırarak. Sare hanım ise sikimi sömürür gibi emiyordu, boğazına kadar alıp çıkarıyordu.

Boşalacaktım, kaslarım gerildi. Hızla dilimle arasını yalayıp

dilimin ucunu arasından içine sokup sokup çıkartmaya başladım, ritmik. Kasılıp bacaklarıyla başımı ezerek titremeye başladı ve sikimi gırtlağına kadar alarak emmeye başladı, daha sert. Ben de şimdi kasılarak boşalmaya başladım aniden, Sare hanım da titreyerek boşalıyordu sanırım çünkü dilimi her içinden çekişimde ağzım suyuyla doluyordu, akıntısı artıyordu. Hepsini yutmaya çalışırken yoğun yoğun boğazından aşağıya boşaldım. Hepsini içti, boğazından kaydı gitti. Ben de onun suyunu içtim zevkle, yutkundum.

İkimizde son damlalarımızı bitirdiğimizde kucağıma yığıldı, bedenlerimiz terli. Bir müddet kaldı öylece, nefeslerimiz karışıyordu. Dönüp bana baktı, "Seni özleyeceğim." dedi, sesi yumuşak. Çok olmamıştı Sare hanım ile tanışalı ama bu dediği içime işledi, boğazım düğümlendi. Hüzünlendim bir an. "Ben de sizi." diyebildim. Doğruldu, geceliğini düzeltti, kumaşı aşağı indirdi. Dudaklarımdan öptü usulca, tatlı bir öpücük. "Ben sana haber vereceğim gelişmelere dair." dedi, "Senden diğer succubusleri benimle tanıştırmanı bekliyorum." diye de ekledi.

Tekrar teşekkür ettim dudaklarından öperek, dudaklarından döllerimin tadı geliyordu, tuzlu tatlı; muhtemelen o da kendi ipeksi amının suyunu almıştı dudaklarımda. Gülümsedi ve çıktım evden, kapı arkamdan kapandı. Öğlen olmuştu bile, güneş tepedeydi, sokaklar hareketlenmişti. Okula doğru yöneldim, adımlarım aceleci. Halletmem gereken çok şey vardı ve sanki zamanım gittikçe daralıyordu, her saniye akıp gidiyordu.

BÖLÜM OTUZ BİR

Okula geldim, öğle arasıydı, kantin kalabalıktı; öğrenciler masalarda sohbet ediyor, kahkahalar havada uçuşuyordu. Zey ve Pelin beraber kantinde oturuyorlardı, bir masanın köşesinde, önlerinde sandviçler ve meyve suları, baş başa fısıldaşıyorlardı. Yanlarına gittim, adımlarım aceleci ama içimde bir heyecanla; beni görünce ikisi de fırlayıp atladılar üstüme, kolları boynuma dolandı, bedenleri bedenime yapıştı. Az daha düşüyordum, dengemi zor tuttum, ikisine bir sarıldım, kollarımı sımsıkı dolayarak. "Nerelerdesin sen?" dedi Zey, sesi endişeli ama sevinçli, gözleri parlayarak. Pelin ise omzuma vurup "Aç kaldık!" diye bağırdı, dudakları büzülmüş, şakacı bir öfkeyle.

Gülüp sarmaladım ikisini de, sıcak bedenlerini hissederek; Zey'i dudaklarından öptüm, yumuşak dudakları benimkileri emdi, gözlerine baktım onu sevdiğimi söylercesine, derin ve anlamlı bir bakışla. Sonra Pelin baktı bana özlemle, gözleri nemli gibi; onu da öptüm dudaklarından, ince dudakları titredi, Zey aldırış etmedi, niyetimi biliyordu, gülümsedi sadece. "Sizi doyurayım mı?" dedim heyecanla, sesim fısıltılı. Pelin hemen atladı, "Evet evet, lütfen!" diye, gözleri parladı. "Söğüdün oraya gidelim." dedim, "Kimse olmaz şimdi orada." Zey'le Pelin koluma girdiler, parmakları kolumda sımsıkı, söğüde gittik, okulun arkasındaki o gölgeli alana, yapraklar yerlerde hışırdıyordu.

Pelin "Önce sen." dedi Zey'e, Zey güldü, gözleri kıvrıldı mutlulukla. Pantolonumu hafif sıyırdım, biri gelirse hemen çekebilmek için, belimi hafifçe açığa çıkararak. "Pelin'e gözcülük yap." dedim. Zey yanaşıp dudaklarımı öperken açığa çıkan sikimi kavrayıp okşamaya başladı, eli yumuşak ama kararlı, yukarı aşağı hareketlerle. "Döl kokuyorsun, yoksa sabah masturbasyonu mu Oli?" dedi, sesi yaramaz. Kızardım, söyleyemedim, "Hıhım." diyip geçiştirdim, yüzüm ateş gibi yandı. Zey'in eli altında kendimden geçtim, dudaklarına inliyordum, sesim boğuk çıkıyordu. Onun eli bir başkaydı, parmakları damarlarımı okşuyor, zevk dalgaları bedenimi sarıyordu; Zey dilimi emerken inleye inleye kasılmaya başladım, kaslarım gerildi.

"Zey geliyorum." diye inledim ağzına, birden aşağı eğilip ağzına aldı hepsini, dudakları etrafında kapandı. Gözlerimin içine bakarken sevgiyle, gözlerimi gözlerinden ayırmadan boşalmaya başladım ama gözlerim kayıyordu hep, zevkten bulanıklaşıyordu. İnleye inleye doldurdum ağzını dölümle, sıcak ve yoğun akıntı boğazına aktı. Hepsini ağzında toplayıp birden yuttu, boğazı hareket etti, gözleri parlamaya başladı, kuyruğu uzadı, kıvrık ve parlak. Pelin koşup geldi, "Sıra bende, sıra bende!" diye, heyecanla zıplayarak. Zey kalkıp dudaklarımı öptü, "Özledim seni." dedi, sesi yumuşak. "Ben de seni özledim." dedim.

Pelin için gözcülük yapmaya gitti ama kuyruğunu arkasında gizlemeye çalışıyordu, eliyle bastırarak. Pelin gelip direkt ağzına aldı sikimi, yeni boşalmıştım ama Pelin'in minik ağzı sikimin ucunu zorlayınca yeniden hareketlendi sikim,

damarlarım şişti. Ucunu ağzına alıp alıp çıkartıyordu, gözlerinden döl yiyeceğinin heyecanı anlaşılıyordu, parlak ve aç. Turuncu saçlarından tutup sikimi sonuna kadar kökledim boğazına, derinlere. Aniden donakaldı, gözleri parladı, şaşkınlıkla. Ağzında sikimin gövdesini diliyle okşuyordu, ıslak ve kıvrak.

Kontrolü ona bıraktım bu sefer, şimdi boğazına kadar sokup sokup çıkartıyordu ama ağzı o kadar minikti ki zevkten çıldırıyordum, her hareketi içimi titretiyordu. Pelin'e bakıp inleyerek "Geliyorum." dedim. Birden taşaklarıma kadar boğazına soktu, sanki imkanı olsa taşaklarımı bile alacaktı ağzına. İnleye inleye boşalmaya başladım, ağzı dölle doldu, dudaklarının kenarından döllerim akmaya başladı, beyaz ve yapışkan; eliyle hepsini avucunda toplayıp biriktirdi, parmakları ıslanmıştı.

Tamamen boşaldığımda sikimi sıkıp akıttı son kalanı da ağzına, ucundan son damla süzüldü. Hiç birini yutmamıştı, ağzını açıp bana gösterdi, uzanıp iki elimle iyice açtım ağzını, yanlardan çekerek. İçi dölle doluydu, bembeyaz, sıcacık, yoğun halde, köpüklü gibi. Avcundaki dölleri de ağzına döktü, eli titreyerek. Elimle kapattım ağzını ve burnunu sıkıp bekledim, gözleri büyüdü. Yuttu zar zor hepsini, boğazı hareket etti birkaç kez. "Aferin güzel havucuma." diyip uzanıp öptüm onu, dudaklarım döl tadına bulandı.

Heyecanla fırladı kucağıma, sarıldı hemen, "Teşekkürler Oliver." diyip öptü dudaklarımı, minik dili dilime değdi. Zey'e baktım, "Benim de sizi yemem lazım ama, böyle haksızlık."

dedim. Gülüştük, kahkahalarımız söğüdün altında yankılandı; tam o an zil çaldı, derse girmeliydik, uzun ve ısrarcı bir ses. Kalktık, toparlandık, pantolonumu çektim aceleyle. Derse giderken Zey' in elini tuttum, parmaklarımız iç içe; Pelin görüp koluma girdi, üçümüz yan yana. Birlikte derse geçtik, koridorlarda öğrenciler akıyordu.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Ders sıkıcıydı, öğretmenin monoton sesi sınıfta yankılanıyor, tahtadaki formüller gözlerimi yoruyordu; amacım zaten Zey ve Pelin'i görmekti ama başka bir amacım daha vardı. Tuvalete gitmek için izin istedim, elimi kaldırıp "Öğretmenim, tuvalete gidebilir miyim?" diye sordum, sesim sıradan. Çıkıp Selin öğretmenin odasının yolunu tuttum, koridorlar boşalmıştı öğle arasından sonra, ayak seslerim fayanslarda yankılandı. Kapıyı çaldım, hafifçe vurarak; "Gel." dedi içeriden.

İçeri girdim, Selin öğretmen yine endamıyla oturuyordu, masasının arkasında; sarı saçları at kuyruğu yapılmış, atletik yapısı kısa taytıyla belirgin, crop üstü göbeğini açıkta bırakıyor, kaslı kolları masaya yaslanmış. Beni görünce yüzü güldü, gözleri parladı, "Oliver'cığım, gel hoş geldin, dün yoktun okulda, gözlerim seni aradı." diyip göz kırptı, cilveli bir bakışla. Karşısına geçip oturdum, sandalyeye yerleşirken kalbim hızlandı. "Succubus olduğunuzu biliyorum." dedim, direkt gözlerine bakarak. Dondu kaldı öylece, sesi çıkmadı; biraz önceki cilveli, üstün bakan bakışları yoktu şimdi yüzünde,

yerine şaşkınlık ve korku karışımı bir ifade yerleşti.

"Ne, ne?" diye kekeledi, eli masaya sımsıkı yapıştı. "Evet biliyorum." dedim, "Succubussunuz ya da en azından artık yarı succubus." Şaşkınlıkla bana bakakaldı, ağzı hafif açık, rengi attı. "Merak etmeyin, kimseye söylemeyeceğim, hatta sizden bir iyilik isteyeceğim." dedim, sesimi yumuşatarak. Şaşkınlığı daha da arttı, kaşları kalktı. "Ne isteyeceksin?" diyebildi sonunda, sesi titrek. "Anlatacağım yakında." dedim, "Ama sizin succubus olmanızla ilgili. Size ihtiyacım var bir konuda. Detayları daha sonra anlatacağım." Şaşkın halde "Demek biliyorsun." dedi, boğazı kurumuştu sanki. "Evet." dedim, "Döle olan açlığınızı da biliyorum."

"Bana karşı hep nazik oldunuz, şu son anımız dışında hep naziktiniz ama o an belli ki açlığınıza yenik düşmüştünüz." dedim, o günü hatırlatarak. Hafif kızararak yere bakıp "Evet, üzgünüm Oliver." dedi, sesi pişman. "Öğrencime bunu yapmamalıydım ama o dolgun sikin pantolonunun altından bile belli oluyordu. Her gün onu görmek beni deli ediyordu ki, yanılmıyormuşum. Hala tadı damağımda o döllerin."
"Şişedeki dölleri içtiniz değil mi?" dedim. "Evet." diye başını salladı, utançla. "Bana yardım ederseniz eğer size direkt sikimden döllerimi vermek isterim." dedim, gözlerinin içine bakarak.

Gözleri heyecanla kaplandı, parladı birden. "Beni tuzağa çekmiyorsun dimi yavrum?" dedi, şüpheyle. "Yapamayacağım bir istekte bulunmayacaksın umarım." diye ekledi.
Pantolonumu sıyırdım, düğmeleri açarak, "Hayır, merak

etmeyin." derken sikimi tutup salladım. Dolgun sikim elimin altında salınıyordu, havada hafifçe titreyerek. "Lütfen döllerimi yiyin öğretmenim." dedim, sesim davetkar. Heyecanla kalkıp yanıma geldi ve diz çöktü, gözleri sikimde kilitlenmişti. Sikimi kavradı, eli sıcak ve sıkı, gözlerimin içine baktı; gözlerimle onayladım ve ağzına aldı, dolgun dudakları sikimi kavradı, etrafında kapandı.

İleri geri emip yalarken uzanıp cropunu sıyırdım, yukarı kaldırarak; gözleri parladı cesaretimden. "Şey, memelerinizi çok seviyorum da öğretmenim." dedim inlerken, sesim titrek. Sikim ağzındayken güldü, titreşimler sikimi sardı, ve daha da iştahla emmeye başladı, dili etrafında döndü. Sarı at kuyruğu yapmış saçını lastik tokasının oradan tutup bastırdım, kafasını aşağı doğru. Zevkle taşaklarıma kadar aldı ağzına, gözlerime bakarken inliyordum, boğuk sesler çıkarıyordum. Zar zor cümle kurabildim o zevk dalgasının arasında, "Öğretmenim, ben de sizi yiyebilir miyim?" dedim.

Sanki bunu bekliyormuş gibi eğilip sıyırdı birden taytını, aşağı indirerek; sikim ağzında bacaklarımı omzuna alıp kaldırdı beni, kuvvetle. Çok kuvvetliydi, bedenimi kolayca kaldırdı. Ayağa kalktı, ayaktayken sikim ağzında ileri geri yaladı biraz daha, iyice boğazına kadar soktu sonra. Bu pozisyon beni kendimden geçirmişti. Beni masasına getirdi, masanın üstündekileri eliyle itip yatırdı beni masaya, kalemler, kağıtlar yere saçıldı. Sonra beni yatırdı masaya, sikim ağzında dönüp oturdu yüzüme, kaslı bacakları yanaklarımı sardı.

Atletik, kaslı kasıkları sardı yüzümü, sıcak ve güçlü; pembe

amı karşıladı beni, pürüzsüz ve ıslak. Ağzımı açtım, dudaklarım am dudaklarıyla buluştu, yumuşak bir öpücük gibi. Biraz öptüm amını, dudaklarımı değdirerek, sonra dilimi çıkarttım arasını yukarı aşağı yalamaya başladım, tatlı suyunu tadarak. İyice gömdü kasıklarını yüzüme, amında boğuluyordum, nefesim kesiliyordu. Kafamın arkası masanın sertliğiyle acıyordu artık, tahta baskı yapıyordu. Sikimi gırtlaklayıp hızla sokup çıkartmaya başladı ağzına, boğazına kadar. Dolgun sikim oyun hamuru gibi ağzının içini dolduruyordu, her hareketi içimi titretiyordu.

Amını yüzümde sürtmeye başladı birden, ileri geri kayarak; dilimi iyice çıkarttım dışarı, dilimin üstünde sürtünsün diye ama Selin öğretmenim kendinden geçmiş gibi amını yüzümün her yerine sürtüyordu, ağzım, dilim, burnum, gözlerim, alnım, her yerimdeydi amı. Sıcacık suyu yüzümü yıkıyordu, yapış yapış, cilt kremi gibi iyi geldiğini hissediyordum yüzüme, yumuşatıyordu. Taşaklarımı okşayıp sikimin ucunu emmeye başladı, parmakları taşaklarımda gezdi; kasılmaya başladım, belinden sarılıp poposunu sıkarak yüzümü iyice gömdüm amına, dilimi denk getirip amının içine sokup içini yalamaya başladım, dar ve sıcak.

Nefes alamıyordum ama umrumda değildi, zevk her şeyi bastırıyordu. Öğretmenim titreyerek boşalmaya başladı, iniltileri odayı doldurdu; ağzıma akıyordu suyu, tatlı bir akıntı. Daha da hızlandım, dilimi derinlere sokarak; birden fışkırmaya başladı, yüzümü sıkıştırdı bacaklarıyla, ağzım suyuyla doldu, yutmaya çalışıyordum ama ben yutamadan yine doluyordu ağzım. Boğula boğula suyu ağzımdan boynuma taşarak

yutabildiğim kadarını yuttum, boğazım yandı. Masa sırılsıklam olmuştu, yere damlıyordu, damla sesleri duyuluyordu.

Boşalırken sikim ağzında kalmıştı, sikimin ucuna inleye inleye boşalması beni bitirdi. Birden ben de boşalmaya başladım, öğretmenim şaşkınlık içinde sikimi kavrayıp iyice soktu ağzına ve akan döllerimi yutmaya başladı, boğazından kaydı gitti. Boğuk boğuk inleyerek öğretmenimin ağzına boşaldım, kasılmalar bedenimi sardı. Hepsini yuttuktan sonra ağzından çıkartıp bana dönüp baktı, dudakları parlıyordu. Güldü, "İlk defa bir erkekten önce boşalıyorum." dedi, sesi nefes nefese. Yere akan sulara baktı, "Aferin yavrum, çoğunu içmişsin. Ben de içtim afiyetle." dedi.

Doğruldu, doğrulurken poposuyla iyice oturdu yüzüme, yuvarlak hatları burnumu ezdi. Bana dönüp "Böyle kalayım mı ha bir süre?" diyip poposunu salladı yüzümde, sallanışını hissettim. Ama ben bir şey göremiyordum, tek gördüğüm poposunun yanaklarıydı, yumuşak ve kaslı. "Hıhım." dedim, boğukça. Güldü, "Biraz daha oturayım bari." dedi; nefesim bitene kadar bekledim öylece, artık dayanamayacak gibi olunca poposuna şaplak attım iki kere, sesi odaya yayıldı. Gülerek kalktı, "İyi çocuk." diyip öptü dudaklarımı, dudakları hala ıslaktı.

"Şu meşhur şişenizi verin de masadan damlayan suları depolayayım, ben de sonra içerim." diye şaka yaptım. Kahkaha attı, "Sen var ya sen, az değilsin." dedi. Taytı ile cropunu geçirdi üstüne, kumaşlar vücuduna yapıştı. "Şurada

ki peçeteyi ver bakayım." dedi. Okul süveterimi çıkarttım hemen, "Bununla silin masanın üstünü." dedim. "Bana hatıra kalsın." Kaşları yükseldi, pek bir şey anlamamıştı ama "Peki." diyip güldü. Süveterimle akan am sularını sildi, kumaş ıslanmıştı; bana verdi. Geri giydim, artık üstüm Selin öğretmenimin tatlı amı kokuyordu, baş döndürücü bir koku. "Delisin sen." diyip güldü tekrar, "Peki yardım isteğini seve seve yerine getireceğim." dedi. "Hele ki o lezzetli dölleri kaynağından içtim ya."

"Teşekkür ederim öğretmenim." dedim, "Size mesaj atacağım zamanı gelince." Uzanıp dudaklarımı öptü, "Asıl ben teşekkür ederim yavrum." dedi. Gülümsedim. Pantolonumu çekip odadan çıkarken baktım tekrar, bana göz kırptı, tatlı halde. Selin öğretmenimi seviyordum, içimde bir sıcaklık vardı. Sınıfa doğru yola koyuldum, ders bitmek üzereydi muhtemelen, zil her an çalabilirdi.

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

Hızlıca derse koştum, koridorlarda adımlarım yankılanıyordu, nefes nefese sınıfa girdim; üstüm yine ıslanmıştı, ter ve başka şeylerin karışımıyla sırılsıklam. Geçenki öğretmen yine ders veriyordu, üstümü ıslak görünce kaşlarını kaldırıp "Düzgün yıkayamıyor musun ellerini?" diye şaka yaptı, sınıftakiler hafifçe güldü, ben de gülümsedim ama içimden geçeni söylemedim. Dersten sonra okuldan çıktık, eve doğru yürüyorduk; Pelin ve Zey neşeliydiler, kol kola gülüşerek

sohbet ediyorlardı, Pelin bir şaka yapıyor, Zey kahkaha atıyordu. Bense biraz halsizdim, adımlarım ağırlaşıyordu, bedenim yorgun düşmüştü.

Pelin' i evine bıraktık, kapısında sarılıp öptük onu, sonra Zey' le yürüdük eve doğru, el ele, parmaklarımız iç içe. "Yarın müsait misin?" dedim, "Bir şeyler yapalım." Hafta sonu olacaktı. Hevesle "Olur!" dedi, gözleri parlayarak. Kapısına geldik, dudaklarından öptüm, yumuşak ve uzun bir öpücük, evine uğurladım, arkasından bakarak gülümsedim. Eve doğru geçecektim ki, dönüp Pelin' lere gittim, adımlarım kararlı, içimde bir ağırlıkla. Kapıyı çaldım, hafifçe vurarak; Pelin açtı, henüz daha üstünü değiştiriyordu, gömleği yarı açık, pembe sütyeni görünüyordu, bana baktı şaşkınlıkla.

"Oliver." diye sevindi, "N'oldu, bir şey mi unuttun?" dedi, sesi neşeli. Gülümsedim, "Yok hayır Pelin, konuşabilir miyiz biraz?" dedim. Sesim ciddiydi, yüzümde bir gölge vardı. Pelin endişeyle beni içeri aldı, kapıyı kapatıp elimi tuttu. Odasına çıktık, merdivenleri tırmanırken kalp atışlarım hızlandı; yatağına oturdum, çarşaflar hafif buruşuk. Önce siyah noktaların sırrını anlattım, detaylıca, Pan' ın laneti, kurtulma çabaları; heyecanla dinledi, gözleri büyüdü. "Demek bu yüzdenmiş." dedi, elini kalçasına götürerek. Selin öğretmen succubus diye şaşırdı, "Olamaz!" diye fısıldadı. Ceren ile Manolya' yı söylemedim.

Sonra Zey' in özel durumunu ve kurtulma ihtimalini anlattım, ritüeli, fedakarlığı; Pelin şaşkınlıkla dinledi, "Kokusu da farklıydı." dedi, "Annem gibi kokmuyordu. Demek kurtulabilme

ihtimali var ha, ne şanslı; benim öyle bir hakkım yok maalesef." diye üzüldü, dudakları büzüldü. Onu yanıma oturtup sarıldım, minik bedenini kollarıma alarak, saçlarını okşadım. "Ama nereden bulacak kendini feda edecek birini?" dedi. Ortam sessizleşti, hava ağırlaştı; "Ben yapacağım." dedim, sesim kararlı. Birden fırladı ayağa, "Nasıl olur, yapamazsın! Daha genceciksin, önünde uzun bir ömür var!" diye kızdı bana, elleri titreyerek.

"Sorun da şu ki uzun bir ömür yok." dedim, gözlerine bakarak. Şaşkınlıkla "Şaka yapma, saçma sapan." dedi, sesi çatallı. Sesim ciddileşti iyice, "Şaka yapmıyorum, kanserim." dedim. "Akciğer kanseri, son aşamasında. Bir iki ay ömrüm kalmış." Odayı soğuk bir hava aldı, sessizlik çöktü, zaman durmuş gibi. Sonra hıçkırıklarla dolu bir ağlama; Pelin yere düştü, ağlayarak, dizleri üzerine çöktü. "Nasıl olur, daha çok gençsin! Seni seviyorum Oliver, ölemezsin, sana çok ısınmıştım." diye ağladı hıçkırıklarla, gözyaşları yanaklarından süzülüyor, elleri yumruk olmuştu.

Gülümsedim, "Ben de seni seviyorum Pelin." dedim. Pelin' i seviyordum ama kalbim Zey' e aitti. Kaldırdım onu, yatağa oturtup sarıldım, kollarım sımsıkı. "Nasıl olabilir?" diyerek söylenerek ağladı omzumda, gözyaşları tişörtümü ıslattı. Beni de ağlattı, beraber ağladık, hıçkırıklarımız odayı doldurdu. Bir süre sonra durulduk, gözyaşları yavaşladı; gözlerine bakıp "Ölüyorum Pelin." dedim, güldüm hafifçe. Ağlıyordu, göz yaşlarını sildim parmaklarımla, dudaklarını öptüm, yumuşak ve tuzlu. "Ölmeden önce Zey' e bu iyiliği yapmak istiyorum." dedim. "Belki onu kurtarabilirim. Bana

yardım eder misin?"

Pelin üzüntüyle bana bakıp gülümsemeye çalıştı, dudakları titredi. "Şapşal çocuk." dedi, "Ölürken bile Zey' i düşünüyor. Aşık mısın sen?" diye omzuma vurdu nazikçe. Gülümsedim, galiba aşıktım; Zey' i düşünüyordum sürekli, her anımda. Omuz silktim. "Yardım edeceksin dimi?" dedim. Başıyla evet anlamında salladı, gözleri nemli. Ona ritüeli ve annesinin de katılacağını anlattım, detaylıca, pentagramı, duaları. Pelin şaşkınlıkla dinledi, "Ne ara ayarladın bunları?" dercesine baktı. Güldüm, "Peki o zaman." dedim. "Sana mesaj atacağım, yarın benim evde buluşup detayları konuşuruz." Başını salladı.

Kalktım gidecek gibi ama pencereyi açacaktım, Pelin' in bu hali beni üzmüştü çok, biraz hava almalıydım, oda boğucu geliyordu. Pelin elimden tutup gideceğimi sanarak "Biraz daha kal lütfen." dedi, sesi yalvarır gibi. Güldüm, "Gitmiyorum." dedim, "Pencereyi açacağım." Pencereyi açıp döndüm Pelin' e, taze hava içeri doldu. Gözlerime bakıyordu, derin bir bakışla. Pantolonumu çözdüm, dolgun sikimi çıkarttım dışarı, havada sallanarak. Gözleri açıldı birden, "N'apıyorsun Oliver?" dedi, şaşkınlıkla. "Pelin biliyorum üzgünüz ikimizde ama sana dölümü yedirebilir miyim? Biraz iyi gelir sana belki, ben de seni öyle iyi görünce mutlu olurum." dedim.

Gülümsedi, "Tabii ki Oliver." dedi. Sesinde şefkat vardı, o hırçın kızdan eser yoktu sanki, yumuşamıştı. Elimden tutup çekti beni kendine ve ağzını araladı, dudakları hafifçe ayrıldı. Yumuşak sikimi ağzına usulca aldı ve emmeye başladı,

nazikçe, dili etrafında gezerek. Gözlerime bakıyordu, o tatlı bakışıyla sertleşmeye başladım ağzının içinde, damarlarım şişti. Minicik ağzı sikimi zorluyordu, dudakları gerildi. Emerken inledim biraz, gözlerine bakındım tekrar. Gözünden yaş akıyordu, halbuki çok zorlamamıştım sikimi boğazında, yumuşakça emiyordu.

Durup çıkarttım sikimi ağzından, "İyi misin Pelin?" dedim, endişeyle. Başını hayır anlamında salladı, gözyaşları süzülüyordu. "Duralım istersen." dedim ama "Hayır." dedi, "Devam edelim lütfen." Göz yaşlarını sildi ve tekrar ağzına aldı, iştahlı değil sanki sikimi ağzıyla seviyordu usulca, nazik hareketlerle. İnledim, "Pelin ben de seni yiyeceğim." diyip güldüm. Pelin' in gözleri büyüdü bir an, şaşkınlıkla. Tutup kaldırdım onu kucağıma aldım, sikim okul eteğinin altından külodunu zorluyordu, baskı yaratıyordu. Öpüşmeye başladık, dudaklarımız yapıştı, yine ağlamaya başladı biz öpüşürken, bir yandan öpüp bir yandan göz yaşlarını sildim parmaklarımla.

"Ah Pelin, benim güzel havucum." diyip sevdim, saçlarını okşayarak. Gülümsedi ağzıma, alttan sikim arasını zorluyordu, inledi dudaklarıma, sesi titrek. Tutup kaldırdım yüzüme doğru oturttum Pelin' i; zaten minyon, minicik bir şeydi, hiç ağır değildi, kolayca kaldırdım. Eteğini üstten çıkarttı, külodunu sıyırdım ben de, ince kumaşı kenara çekerek. Direkt ağzımı dayadım amına, sıcak ve ıslak. Bacakları ile boynumu sardı, elleriyle saçlarımı tutarak bastırdı. Dilim ile hafifçe içine sokup çıkartıyordum ki bakire olduğunu hatırlayıp durdum, am dudaklarının arasını

yalamaya başladım ben de yukarı aşağı, nazikçe.

İnleyerek bana tutundu, tırnakları omzuma battı. Ben de istiyorum Oliver." dedi ve yüzümde döndürdüm onu, dikkatle çevirerek. Artık ters duruyordu, ayaktaydık; baş aşağı dururken poposuna burnum baskı uyguluyordu, altta dilimle yalayıp emiyordum suyunu, tatlı akıntıyı. O ise baş aşağı dururken aldı sikimi ağzına, boğazına kadar sokup sokup çıkartıyordu, ritmik ve derin. İnleyip kasılmaya başladım, bu şekilde hiç emilmemiştim, zevk dalgaları bedenimi sarıyordu. Pelin'in poposundan tutup bastırdım yüzüme, yüzümün her yeriyle yalayıp emmeye başladım, burnum, dudaklarım, dilim.

Titremeye başladı, beni iyice boğazına alıp yutkunmaya çalıştı, titreşimler sikimi sardı. Bu beni etkilemişti çok, ben de titreyerek kasılmaya başladım. "Geliyorum Pelin." dedim. Boğazına iyice soktu, o da titreyerek yüzüme boşalmaya başladı, suyu akıyordu. Ben de o boşalınca kasılıp boşalmaya başladım, direkt boğazından aşağı akıyordu döllerim ama baş aşağı olduğu için boğulacak gibi oldu, hırıltılı sesler çıkardı. Endişeyle ona bakayım derken bir yandan boşalırken ayağım kaydı ve beraber yatağa düştük, yumuşak çarşaflara çarptık. İkimizde iki büklüm halde boşalmaya devam ettik, iniltilerimiz karıştı; Pelin nefessizce tüm döllerimi yuttu, ben de onun akan suyunu.

Yatağa yığıldık, sikim çıktı ağzından ama ucu hala dudağındaydı, hafifçe değiyordu. Gülmeye başladı, ben de güldüm, kahkahalarımız odayı doldurdu. "Bu unutulmaz bir deneyimdi." dedi. Güldü, sonra biraz durulup somurttu.

Sikimin ucunu emmeye başladı, emzik gibi, dudakları etrafında kapandı. Stresten emiyordu resmen, ağzının kenarıyla "Neden ölmek zorundasın ki?" diyip kızdı. İyice emiyordu artık ucunu, sertleşmeye başladım yine, inledim. Bir yandan söylenip bir yandan emiyordu ama farkında bile değildi, transa girmiş gibi. İnleyerek kasılmaya başladım, tekrar gelecektim. "Pelin." diye seslendim, bir an durup transtan çıktı ve sikimi emdiğini gördü.

"Boşalacağım." dedim şakayla ama ciddiydim. Çekmecesine uzanıp biberonu çıkarttım hemen, Pelin aceleyle doğruldu. Biberonu ona verdim, sikimi biberona sokup okşamaya başladı, eli ritmik. İnleyerek biberonun içine boşaldım, beyaz ve yoğun akıntı doldu içine. Tamamı dolmuştu, taşacak gibi. Pelin şaşırdı, "Oha, hepsi doldu!" dedi, gözleri faltaşı gibi. Gülümsedim. "Bunu benim için sakla olur mu?" dedim. Şaşırdı, anlam veremedi. "Tabii ki, hemen içmeyeceğim Oliver, daha yeni yedim şapşal." diyip uzanıp öptü dudaklarımı. Öpüştük uzunca, sanki son kez öpüşüyormuş gibi, dudaklarımız birbirine yapıştı.

Pelin şaşırdı ama hoşuna gitti, inledi hafifçe. Gömleğini sıyırdım, minik memeleri karşımdaydı, pembe uçları dikleşmiş; uzanıp uçlarını emip okşamaya başladım, dilimi uçlarında gezdirerek. Pelin inledi biraz, memelerini emerken alttan elimi uzatıp amını okşamaya başladım, parmaklarım ıslak am dudaklarında gezdi. "N'apıyorsun Oliver?" diyerek inledi ama çok hoşuna gidiyordu, bedeni kıvrıldı. Onu kucağıma alıp yan şekilde oturttum ve minik memelerini emerken alttan amını okşamaya başladım, klitorisini parmak

ucumla ovuşturarak. Kucağımda inleyerek bana sarıldı, titremeye başladı, dilimi meme uçlarında gezdirip dişlerimin arasında hafifçe ezerek emiyordum.

Kasılıp aniden elime boşalmaya başladı, suyu akıyordu; sesi kısık kısık inliyordu, nefesi hızlandı. Elim suyuyla doldu, boşalırken uzanıp dudaklarını öptüm, biz öpüşürken dudaklarıma inleye inleye boşaldı, titreşimleri hissettim. En son elimi çektim, sırılsıklamdı; parmaklarımı emdim, tatlı tadını aldım. Bir tanesini de ona emdirdim, gözlerinin içine bakarken, dili parmağımı sardı. Uzanıp öptüm, "Çok tatlısın Pelin." dedim. "Seni asla unutmayacağım." Öpüşürken ağladı yine, gözyaşları dudaklarımıza karıştı. Sarmaladım onu, öylece kaldık bir müddet, sarılı halde.

En sonunda "Ben gideyim artık, geç oldu." dedim. Toparlanıp kalktık, dış kapıya kadar geldi, ben çıkarken son kez tutup beni döndürdü, kucağıma atladı, öptü dudaklarımı, bacakları belime dolandı. "Seni seviyorum Oliver." dedi, "Biliyorum kalbin Zey' e ait ama seni sevmeme engel değil." "Ben de seni seviyorum Pelin." dedim, güldüm. Neyi kast ettiğimi ikimiz de biliyorduk, dostça bir sevgiydi. Kucağımdan indirdim minik havucumu, ellerini tutup bir kez daha baktım gözlerine ve dönüp eve doğru yola koyuldum. Arkama bakıp el salladım, o da salladı, sonra hüzünle kapattı kapıyı. Düşünceli şekilde eve doğru yürüdüm, adımlarım yavaş, aklımda düşünceler dönüyordu.

BÖLÜM OTUZ DÖRT

Eve doğru vardım, hava kararmak üzereydi; gökyüzü mor ve turuncu tonlarla boyanmış, sokak lambaları yavaş yavaş yanıyordu, adımlarım yorgun ama kararlı. Kapıyı çaldım, hafifçe vurarak; Ceren açtı, yüzü endişeli, gözleri dolu dolu. Direkt üstüme atladı yine, kollarını boynuma dolayarak, bedenini bedenime bastırarak. "Nerelerdesin sen, kaç saat oldu?" diye çıkıştı, sesi titrek, elleri sırtımda sıkıca kenetlenmiş. Galiba artık hep böyle olacaktı diye geçirdim içimden, benim için endişelenip duracaklardı ölüm anıma kadar, her anımı kontrol altında tutmaya çalışacaklardı. Çok stresli bir halleri vardı ama ben sakindim nedense, içimde bir kabul ediş vardı, belki de son günlerimin huzuru.

Ceren' e sarıldım sıkıca, özlemiştim onu, yumuşak saçlarını koklayarak; Ceren de sarmaladı beni, o ara koşup geldi Manolya, ayak sesleri koridorda yankılandı, sarıldı bize, üçümüz birbirimize dolandık. Önce Manolya öptü dudaklarımı, yumuşak ve şefkatli, sonra ise Ceren, dudakları titreyerek. Seviyordum onları, benim ailem gibiydiler; ailemdiler de aynı zamanda, kan bağımız olmasa da kalplerimiz bağlıydı. "Yemek hazır mı?" dedim heyecanla, sesim neşeli olsun diye. Manolya telaşa kapıldı, "Hayır, daha yeni geldik eve." diye hüzünlendi, gözleri yere indi. Dedim "Tamam, bende bugün yemekler." Şaşırdılar, kaşları kalktı; "Hayır, sana çalışmak yok, yasak, okula da gitmeni istemiyoruz artık zaten" dediler, sesleri yalvarır gibi.

Gülümsedim, "Tamam, konuşuruz bunu ama bari bugün size

yemek yapmama izin verin." dedim. Çok bir şey bildiğimden değil gerçi zaten ama yapmak istiyordum, onlara son bir hediye gibi. "Siz geçin oturun." dedim içeride. Biraz kırgın şekilde geçtiler, çalışmamı istemiyorlardı, kanepede oturdular, fısıldaşarak. Mutfağa geçtim, önlüğümü geçirdim, beyaz kumaşı belime bağlayarak; ne yapsam diye düşünürken aklıma tatlı bir şey yapmak geldi. Tam yemek sayılmazdı ama pankek yapmaya karar verdim, basit ve sevecekleri bir şey. Kolları sıvadım, unu, sütü, yumurtayı hazır ettim, o sırada kahve de koydum, makinenin homurtusu mutfağı doldurdu.

Hafif bir yemek olacaktı ama bolca yapacağım için doyururdu bizi, tatlı bir akşam yemeği gibi. Pankekleri yapmaya koyuldum, tavaya hamuru döküp pişirirken içeriden sesler geldi, "Bu güzel koku da ne?" diye. "Sürpriz!" dedim, gülerek. Pankekleri pişirdim tek tek, altın sarısı ve kabarık; üç tabak çıkarttım, sırayla dizdim. Her tabağa yaklaşık beş altı tane düşüyordu, büyüklerdi, yığdım üst üste. Hepsi bitince kahveleri hazırlamaya koyuldum, fincanlara dökerek; o sırada aklıma bir fikir geldi, seveceklerini umduğum bir şey, belki de son bir jest. Kahveleri hazırlarken pantolonumu çözüp dolgun sikimi çıkarttım dışarı, havada sallanarak.

Bir yandan sikimi okşarken bir yandan kahveleri koyuyordum, parmaklarım gövdesinde gezerek; iyice okşayıp sertleşirken Ceren ile Manolya' nın tatlı, sevecen yüzleri gözümün önünden geçti, gülümsemeleri, sarılmaları. Sessizce hırıltılarla kasılmaya başladım, bedenim gerildi; hemen dönüp Ceren ile Manolya' nın tabaklarını yan yana getirdim, tezgaha.

İnleyerek önce Manolya' nın tabağındaki pankeklerin üstüne boşaldım, beyaz ve yoğun döller akarak sıcak hamura yayıldı. Sonra okşamaya devam ettim, biliyordum içimde hala bolca döl olduğunu, tekrardan kasılıp boşalmaya başladım, bu sefer Ceren' in tabağındaki pankeklerin üstüne, döller eriyerek hamura karıştı.

Pankeklerin sıcaklığıyla döllerimin yoğun, kıvamlı, sıcacık halleri buluştu, üstüne doğru eridiler resmen; birazı hamuruna geçti, birazı üstünde beyaz beyaz kaldı. Çok güzel görünüyordu, sanki pudra şekerini sütle eritip üstlerine dökmüşüm gibi, parlak. Pantolonumu giydim ama hala yarı kalkık sikim pantolonumu kabartıyordu, önümde hafif bir şişlik. Kahveleri aldım ve içeri götürdüm, fincanları masaya koyarak. Manolya ve Ceren "Aa kahve mi yaptın bize?" diye sevindiler, gözleri parladı. Gülümsedim, "Yemekte var." dedim. "Gözlerinizi kapatın." Heyecanla kapatıp beklemeye koyuldular, elleri dizlerinde.

İçeri gidip önce kendi tabağımı getirdim, sonra onlarınkini getirip önlerine koydum, kokusu odayı sardı. "Hadi açın bakalım." dedim. Manolya da Ceren de "Aa pankek, çok severim!" diye sevindiler. Sonra bir sessizleşti ikisi de, çatalları havada kaldı. Pankek kokusunun arasında sanki aşina oldukları bir koku aldılar, burunları havayı kokladı. Pankeklerin üstü beyaz, döl kokususunu tanıdılar hemen, tuzlu tatlı bir aroma. İkisi de kızardı ve birbirine bakındı, yanakları al al oldu. Şimdi ben de kızarmıştım, acaba yapmamalı mıydım ki diye, kalbim hızlandı.

Sonra Manolya da Ceren de gülmeye başladılar, kahkahaları odayı doldurdu. Ceren "Sen yoksa bunların üstüne mi boşaldın?" dedi. Alaycı bir tavır gibi duyuldu başta ama bakışları çok duygulanmış haldeydi, gözleri nemli. "Şey evet, biliyorum kendinizi tutuyorsunuz ama size böyle bir hediye vermek istedim. Bilmiyorum dölümü yemek ister misiniz, onca sene bana baktıktan sonra pek normal gelmez belki ama en azından bunu başarabilmek istedim. Sizi memnun edip mutlu etmek, sizi doyurmak. Yanlış mı yaptım acaba?" diye tabaklara yöneldim almak için ama Manolya elimden tuttu, sımsıkı.

"Hayır tabii ki bebeğim, çok düşüncelisin." diyip yanına oturttu. "Seve seve yeriz." dedi, "Bizim bebeğimizin dölü bu, en değerli döl bizim için." Ceren de başını salladı, "Ah Oliver." dedi, "Şey sanırım ben de merak ediyordum." diye itiraf etti. Yüzü kıpkırmızı oldu, ben de çok utandım, kulaklarım yandı. Ceren de biraz kızarmıştı, elleri titredi. Ceren "Hadi soğutmayalım o zaman Oliver'ımızın güzel taze sıcak yoğun pankekini." dedi güldü. Manolya da güldü, ben de. "Hadi o zaman." dedi Manolya; ikisi de birer parça kestiler, çatala batırarak. Dölün en yoğun olduğu noktaları kesmişlerdi, beyaz kısımları.

İkisi de birbirlerine bakarak ağızlarına attılar, yavaşça çiğneyerek; tadı aldıkları gibi gözleri döndü, parladı. İkisi de çiğnerken bana bakıyordu artık, gözlerinde bir açlık. Afiyetle yediler, sonra birer tane daha derken hepsini bitirdiler, tabaklar temizlendi. Bir bana bakıyor bir kasığıma bakıyorlardı, bakışları değişmişti. Beş dakika olmadan

hepsini yemişlerdi, ikisinin de gözleri parladı birden, enerjikleştiler. "Hayatımda yediğim en güzel pankek ve en tatlı döl." dedi Manolya. Ceren de "Katılıyorum, daha başka var mı mutfakta?" diye takıldı, gülerek. "Şey..." dedim, "Eğer isterseniz biraz daha boşalabilirim benimkilerin üstüne, ben yemesem de olur."

İkisi de sessizce kaldılar, birbirlerine baktılar; sonra "Yok yok." dedi Manolya ama sanki baya bir düşünmüşlerdi, gözleri sikime kaydı. Oturdum yanlarına, bana sarıldılar, kolları bedenimi sardı. "Vay be." dedi Ceren, "Bu kadar lezzetli olacağın aklımın ucundan geçmezdi. Pankekin tadı da güzeldi ama saf dölünün tadı kim bilir nasıldır." ve güldü, takılarak. Gülüp sarmaladım ikisini de. Seviyordum çok bu güzellikleri, içim ısındı. Sesim biraz ciddileşti, "Sizinle bir şey konuşmalıyım." dedim. İkisi de doğruldu, kaşları çatıldı; onlara siyah benlerini nasıl öğrendiğimden, Sare hanımdan ve Zey' in kurtulma ihtimalinden bahsettim, detaylıca, ritüeli anlatarak.

Bunları dinlerken merakla bakıyorlardı, gözleri büyüdü. Zey' den bahsedince Manolya hemen nereye varacağımı anladı ve gözünden yaşlarla bana sarıldı, "Hayır olmaz, izin vermem." diyordu, hıçkırarak. Ceren başta anlamadı ama sonra dank etti, şimdi o da ağlamaya başlamıştı, "Hayır!" dedi, "Olmaz." Ben de ağlamaklı oldum ama kararlılığımı belli etmek adına tuttum kendimi, boğazım düğümlendi. "Manolya, Ceren." dedim, "Ne zaman öleceğim belli değil. Gününü kendim seçmek istiyorum. Zamanla benim içeriden ölüşüme tanıklık etmenizi istemiyorum. Hala sağlıklı ve sizin hep bildiğiniz

Oliver' ken gitmek istiyorum bu dünyadan. Zey' e de yardımım dokunacaksa bu en mükemmel şekilde gitmek olur."

İkisi de ağlıyordu, bir şey diyemediler, sadece sarıldılar. Bir süre öyle ağladılar bana sarılıp, öpüyorlardı boynumu, yüzümü, dudaklarımı ağlayarak, gözyaşları tenime damlıyordu. Ben de sarılıyordum onlara, saçlarını okşayarak. Bir süre sonra Manolya "Nasıl olacak peki?" dedi, sesi titrek. Onlara ritüeli ve succubus gerekliliğini anlattım, pentagramı, ormanı. Mümkünse yarın sabahtan hepsini bu evde toplayıp son planı yapmak istediğimden bahsettim. İkisi de gönülsüzce de olsa böyle gitmeme saygı gösterdiler, "Peki." dediler. "Ama sakın Zey' e çaktırmayın, ona ben söyleyeceğim." dedim. Pelin' e de Sare hanıma da tembih etmiştim bunu.

Üçümüz öylece sessizce kaldık baya bir süre, koltukta birbirimize yaslanmış. En sonunda ben "Peki ikinci tur döllü pankekleri kim ister?" dedim şakayla. İkisi de güldü, kahkahaları odayı doldurdu. Sarıldılar bana. "Yok ciddiyim." dedim, "Madem gideceğim, yiyebildiğiniz kadar yemelisiniz." dedim hüzünle. İkisi de hüzünlendi ama o an pantolonumu sıyırdım yanlarında, düğmeleri açarak. "Açık büfe." dedim şakayla. İkisi de yanımda oturuyordu, gözleri sikime kaydı. Elimle dolgun sikimi kavradım, "Direkt kaynağından yemekten bahsetmiştin sanırım Ceren." dedim. Ceren' le göz göze geldik, sonra Manolya' ya baktım. İkisi de şaşkındı ama bir şey demediler, bakışları yumuşadı.

Uzanıp Manolya' nın dudaklarını öpmeye başladım, yumuşak

ve derin; bir elimle de Ceren' in elini tutup sikime götürüp kavrattım. Elinin üstünden elimle okşamaya başladım sikimi, ritmik hareketlerle. Bir müddet sonra kendi okşamaya başlamıştı beni, parmakları gövdesinde gezerek. Manolya' nın dudaklarını öpüyordum, dili dilime karışıyordu. Manolya da uzandı sikime, şimdi ikisi birden okşuyordu sikimi, elleri karışıyor, damarlarımı sıkıyordu. Dönüp Ceren' e dudaklarına yapıştım, öpüşmeye başladık, tutkulu. Biz öpüşürken Manolya üstümü çıkarttı, tişörtümü yukarı sıyırarak. Sonra da kendi üstünü, atletini çıkardı; şimdi spor sütyeni karşımdaydı, memelerinin ucu belli oluyordu, dikleşmiş.

Dönüp Manolya' nın spor sütyeninin üstünden meme uçlarını emmeye başladım, kumaş üzerinden dilimle okşayarak. Manolya inleyerek saçlarıma dokundu, parmakları tellerimde gezdi. Ceren sikimi okşuyordu, ritmik. Kendiside üstünü çıkarttı, tişörtünü sıyırarak; altında bir şey yoktu, dolgun memeleri açığa çıktı, kahverengi uçları dik. Elimi uzatıp okşayarak sevmeye başladım, yumuşak tenini hissederek. Ceren' in uçlarını okşayıp severken bir yandan Manolya' nın uçlarını emiyordum, ikisini de sırayla. Ceren uzanıp sikimin yanına eğildi ve kasıklarımı öpmeye başladı, dudakları tenime değdi.

Sikim iyice sertleşmişti, zonkluyordu. Ceren gövdesini öpüp kenarına sürtmeye başladı dudağını, nazikçe. Manolya da memesinden başımı kaldırıp eğildi ve o da Ceren gibi gövdesini öptü, dudakları sikimin gövdesini aşıp buluşuyordu, sanki öpüşüyorlardı ama arada sikim vardı. İkisi birden yukarı aşağı sikimin gövdesini dudaklarıyla sararak yalamaya

başladı, ıslak ve sıcak. Birden gözlerim geriye gitti, zevkten başım döndü. Öyle güzeldi ki hemen o an boşalabilirdim, bedenim titredi. İkisi birden yukarı aşağı yalarken uzanıp bir elimle Manolya' nın pijamasının arasından elimi soktum ve yumuşacık amını okşamaya başladım, am dudaklarında gezdirerek.

Diğer elimse Ceren' in külodunu aralayıp am dudaklarıyla buluştu, ıslak ve sıcak. İkisini birden okşamaya başladım dairesel hareketlerle ve ikisi birden sikime doğru inleyerek daha da iştahlı yalamaya başladılar, dudakları gövdemde kayıyordu. Dudaklarıyla taşaklarıma kadar inip sonra ucuna kadar çıkıyorlardı, kafamı tutup emiyorlardı. Eğilip baktım hallerine, ikisini birden öyle görünce dayanamadım, kasılarak boşalmaya başladım, iniltilerim odayı doldurdu. Tam ikisi ucuna doğru geldikleri sırada döllerim akmaya başladı, dudaklarının kenarından yüzlerine bulaştı hep, beyaz ve yapışkan.

Elleriyle hepsini dudaklarına topladılar ama hala sikimin ucundaydılar. Tamamen boşaldığımda Manolya ucunu emip son dölümü aldı. Ceren de sonra ucunu emdi, temizledi, diliyle yalayarak. İkisinin de ağzı dölümle doluydu, Manolya da daha fazla vardı ama sanki. İkisi birden öpüşmeye başladı, hala sikimi okşuyorlardı altta, dudakları birbirine yapıştı, dölümü paylaşarak. Öpüşürken Manolya Ceren' e biraz dölümden aktardı ve ikisi bana bakarken birden yuttular hepsini, boğazları hareket etti, gözleri döndü.

"Uf Oliver." dedi Manolya, sonra yüzünü sikime gömüp

koklayıp öptü; Ceren de "Oha." diyip taşaklarıma yumuldu, diliyle yalayarak. Sanki yetmemişti, sanki ilk defa çikolata yemiş gibi iştahlıydılar. İkisinin de saçlarından tutup sevmeye başladım saçlarını, tellerini parmaklarımın arasında gezdirerek. Sikime yumulmuşlardı, inlemeler arasında "Ben de sizi yemek istiyorum." dedim. İkisi de doğrulup birden bana baktılar ve gülerek yanaştılar bana. "Tabii bebeğim, tabii." diyerek öptüler dudaklarımı, dudakları hala döl tadı taşıyordu. Şimdi üçümüz aynı anda öpüşüyorduk, iştahla, diller karışıyordu.

Sonra Manolya da Ceren de altındakileri çıkarttı, pijamaları sıyırarak; artık üçümüz de çıplaktık, tenlerimiz birbirine değiyordu. Beni yatırdılar yere, halıya, yumuşakça; sonra vücudumun her yerini usul usul öpmeye başladılar, dudakları tenimde gezerek. Ben uzanıp onları okşamaya çalıştım ama durdurdular beni, ellerimi tutarak. Kontrol onlardaydı. Manolya bacağını atıp yüzüme oturdu, sıcak amı dudaklarıma değdi; bir an bayılacağım sandım, öyle güzel kokuyordu ki içim geçti, vanilya ve kadınsı bir aroma. Am dudaklarını yalamaya başladım, o da yavaşça yüzümde sürtünmeye başladı, ileri geri kayarak.

Ceren gelip Manolya' nın poposunu kavrayıp yüzüme sürtmeye başladı, yardım ediyordu ona, elleri yuvarlak hatlarda. Ben biraz nefessiz kalmıştım ama sorun yoktu, devam ettim. Manolya eğilip sikimin ucunu ağzına aldı ve emmeye başladı, dudakları etrafımda kapandı. Ceren bunu görünce o da gidip bacaklarım arasına girdi, şeytani bir gülümsemeyle. Bir yandan eğilip taşaklarımı yalamaya ve

içine çekip ağzının içinde diliyle yalamaya çalışırken bir yandan popo deliğimi okşuyordu, parmağı hafifçe değerek.

Manolya iyice ağzına aldı sikimi, taşaklarıma kadar indi, boğazına; ağzının içinde diliyle seviyordu sikimi, ıslak ve sıcak. Bayılacak gibi oldum, zevkten gözlerim karardı. Manolya' nın poposuna sarılıp amını iyice gömdüm yüzüme, dilimi derinlere sokarak. Burada yaşayabilirim dedim içimden, sonsuza dek. Dilimi içine sokup sokup çıkartmaya başladım, dilimi içinde gezdiriyor, içinin duvarlarını yalıyordum bastıra bastıra, pütürlü dilimle. Birden Manolya kasılmaya başladı, titredi; sikimi ağzında yalarken durdu, iniltileri yükseldi.

Cesaret alıp daha hızlı yalamaya başladım, dilimi ritmik şekilde sokup çıkartarak. Doğrulup oturdu yüzüme iyice, poposunun deliği burnumdaydı artık. Hafiften zıplamaya başladı yüzümde, o zıpladıkça dilim içine girip çıkıyordu, burnumsa poposunu zorluyordu, hafifçe. İyice sarılıp gömüldüm amına, bacaklarıyla kasılıp titriyordu. Kafamın arkası yere baskı yapıyordu ama umursamadım. O sırada boşta kalan sikimi direkt ağzına alıp boğazına kadar soktu Ceren, emerek. Manolya titreyerek yüzüme boşalmaya başladı, inleye inleye, suyu akıyordu.

Onun inlemeleri beni de tetiklemişti, şimdi ben de kasılarak Ceren' in boğazından aşağı boşalmaya başladım, döller sıcak akıntıyla kaydı. Sikimi kavrayıp yapıştı iyice, bir yandan taşaklarımı sıkıyordu, hepsi gelsin diye, parmaklarını sıktı. Manolya' yla beraber boşaldık, tüm suyu yüzüme bulandı, yapış yapış. Ceren tüm dölümü içti, afiyetle yutkundu.

Manolya kendine gelip doğrulduğunda Ceren' i gördü, "Benim döllerimi mi içtin sen?" dedi. Ceren omuz silkti, "Şey sanırım." "Şimdi Oliver' a amımı yedirme sırası bende." dedi.

Manolya kalktı, daha yeni nefes alabilmiştim ki Ceren poposunu dayadı yüzüme ve birden oturdu, dolgun hatları yüzümü sardı. Ceren' in poposu daha dolgun ve büyüktü, bir an yüzümü ezdi; nefes alacak yer yoktu, yumuşacık amına gömüldüm ben de. Madem nefes alacak yer yoktu amının içinde nefes alırdım ben de, dilimi çıkartıp am dudaklarını yalayıp öpmeye başladım birden, gömülerek. Tüm suyunu yalayarak soktum dilimi içine, şimdi de Ceren' in am duvarlarının içini ıslak pütürlü dilimle bastıra bastıra yalıyordum. Birden kasılıp inlemeye başladı, kafamı sıktı.

Aniden titremeye başladı Ceren, çok hızlı olmuştu; akan suyunu içerken biraz daha yaladım içini, daha fazla aksın diye. Bu sefer kasılarak bağırıp tuttu saçlarımı ve saçlarımı çekerek aniden patladı dilime, suyu fışkırdı. Dilim baskıdan içinden çıktı ve birden sular akmaya başladı yüzüme, bolca. Direkt dudaklarımla kapandım am dudaklarına ve içime çeke çeke hepsini yutmaya çalıştım, bir damlasını bile boşa akıtamazdım, boğazım yandı. Onun bu hali beni çok etkiledi, zaten Manolya Ceren öyle inleyerek boşalınca iyice yumulmuştu sikime, dudakları sikimin etrafında.

Manolya' nın dudakları öyle yumuşaktı ki ben de kasılarak boşalmaya başladım, iniltilerim karıştı. Manolya popomdan sarılıp sikimi boğazının en derinine aldı birden, sikim kıvrana kıvrana Manolya' nın ağzına boşalırken Ceren' in akan sularını

içip inliyordum. Tüm dölüm Manolya' nın ağzına aktı, afiyetle yuttu hepsini, boğazı hareket etti. Ceren de o sıra titremeleriyle yığıldı göğsüme, nefes nefese. Hafiften poposu yüzümden kaydı ve nefes alabildim sonunda, derin bir oh çektim. Manolya kalkıp yanıma yattı göğsüme doğru, Ceren ise poposu bize dönük nefes nefese göğsümde yatıyordu.

Birden aşağıdan bir ses geldi, "Bu harikaydı." dedi Ceren. Manolya' yla ikimiz bakışıp güldük. Manolya gözlerime bakarken "Gerçekten de harikaydı." dedi ve dudaklarımı öptü, yumuşakça. Öpüşmeye başladık, bunu duyan Ceren doğrulup kalktı ve "Hey bensiz olmaz." dedi. Dönüp Ceren' in dudaklarını öpmeye başladım, tutkulu; Manolya çenemi tutup çevirdi ve yapıştı yine. Ceren dayanamayıp geldi ve yine üçümüz öpüştük iştahla, diller karıştı. Manolya da Ceren de durup baktılar bana, Ceren "Döllerin en lezzetlisi." dedi. Manolya da "Gerçekten yediğim en lezzetli döl buydu yavrum." dedi. Gülümsedim ikisine. "Sizi çok seviyorum." dedim. "Bu anları hiç unutmayacağım." İkisinin de gözleri doldu, sarıldılar birden. Üçümüz çıplak halde sarmalanmış şekilde ağlıyorduk şimdi, hıçkırıklar odayı doldurdu.

Bir müddet daha ağladık, sonra yorgun düştük; ben halsizleşmiştim iyice, solumda Manolya göğsüme yatmış, sağımda Ceren öylece uzandık, bedenlerimiz karışmış halde. Saçlarını seviyordum, uyukluyorduk, göz kapaklarım ağırlaşıyordu. Manolya uzanıp battaniyeyi çekti üstümüze, yumuşak kumaş bedenlerimizi sardı. Kanepenin üstünde üçümüz çıplak halde sıcacık bir ortamda sarmaş dolaş uyuyakaldık, nefeslerimiz karışıyordu. Rüyamda Manolya ile

Ceren bembeyaz kanatlarla beni gökyüzüne uçuruyorlardı, bulutlar arasında süzülüyorduk, özgür ve hafif hissediyordum.

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Sabah gözlerimi açtım, hafif bir sersemlikle; Manolya da Ceren de hala uyuyordu, bedenlerimiz kanepede birbirine dolanmış halde, çıplak tenlerimiz birbirine yapışmış, sıcak ve nemli. Ellerim vücutlarını sarmalamış yatıyorduk, parmaklarım sırtlarında geziniyor gibi, sanki rüyada. Burada ölebilirim, dedim içimden, bu huzurda, bu sarılmada. Manolya gözlerini açtı, uykulu bakışlarla bana baktı, uzanıp dudaklarımı öptü, yumuşak ve yavaş. Ceren hareketlenmelere uyandı, gözlerini ovuşturarak, şimdi ise o uzanıp öptü dudaklarımı, dudakları titreyerek. "Günaydın." dedim sevecen bir sesle, gülümsemeyle.

Ceren "Biz cennete düştük de haberimiz mi yok?" dedi, sesi yaramaz ama uykulu. Beraber gülüştük, kahkahalarımız odayı doldurdu; "Günaydın." dedik, seslerimiz karışarak. Kalkıp çıplak halde kahvaltı hazırladık, mutfakta ayaklarımız fayanslarda soğuk hissederek; ara ara Ceren sikime sürtünüyor, kalçasıyla baskı yaparak, gülerek; Manolya ise popoma şaplak atıyordu, eliyle hafifçe vurarak, kıkırdayarak. Komik ve huzurlu bir ortamdı, kahkahalar, dokunuşlar, çıplak bedenler arasında bir dans gibi. Beraber kanepeye geçip sohbet ede ede kahvaltı ettik, "İkinizi de çok seviyorum." dedim, sesim duygulu, "Teşekkür ederim bana bu hayatı

bahşettiğiniz için."

İkisi kalkıp sarıldılar bana, gözlerinden yaşlar süzülerek, kolları bedenimi sardı. Çıplak halde sarmalandık, tenlerimiz birbirine değerek, gözyaşları omzuma damladı. Bir süre sonra "Artık diğerlerini çağırmalıyım." dedim, sesim kararlı. Zey mesaj atmıştı, hiç bir şeyden haberi yoktu; "Akşam için heyecanlıyım." diye mesaj atmış. "Akşama doğru gelir alırım seni evden." diye yazdım, parmaklarım ekranda gezerek. Sonra Ceren' le Manolya bana sarmalanmış halde diğerlerine yazdım; Pelin' e, Sare hanıma ve Selin öğretmene. "Öğleden sonra evimde buluşalım." diye. Öğlene kadar Ceren ve Manolya' yla kanepede vakit geçirdik o halde, sarılıp öpüşerek, sohbet ederek, çıplak bedenlerimiz birbirine yaslanmış; tatlı, unutulmaz bir sabahtı, zaman akıp gidiyordu.

Sonra hepimiz toparlanıp duş alıp giyindik; duşta üçümüz beraber yıkandık, sıcak su bedenlerimizi sararken. Ceren' le Manolya beni yıkadılar, sabunlu elleriyle tenimi okşayarak, ben de onları, parmaklarım saçlarında, sırtlarında gezerek. Çok güzeldi, suyun altında kahkahalar, dokunuşlar. Giyinip çıktık, kıyafetlerimizi giyerken bakıştık. Kapı çaldı, hafif bir vuruşla; ilk gelen Pelin' di, sarıldım ona, minik bedenini kollarıma alarak. Peşine Sare hanım geldi, endamlı haliyle, gülümsedi. Sonra ise Selin öğretmen, atletik yapısıyla, şaşkın bakışla. Hepsini salonda topladım, kanepelere oturttum.

Sonra herkesi birbiriyle tanıştırdım, isimleri söyleyerek, el sıkışmalar, gülümsemeler. Sonra neden burada olduklarını anlattım, Zey' in durumunu ve ritüeli, detaylıca, sesim sakin

ama kararlı. Selin öğretmen duruma anlam veremedi, kaşları çatıldı; "Öldüğümü" tek bilmeyen oydu, diğerleri biliyordu. Sessizlik oldu, hava ağırlaştı. "Ölüyorum ben." dedim, kelimeler boğazımdan zor çıktı. "Kanserim." Herkes yere bakındı üzgün şekilde, gözler nemlendi. Selin öğretmen koşup sarıldı bana, sarmaladı beni, kolları sımsıkı; ağlıyordu, ağlamasını beklemiyordum, gözyaşları omzuma damladı. Sonra herkes yavaşça yanaşıp sarıldılar, bedenler birbirine değdi. Hep beraber sarıldık, grup halinde, hıçkırıklar karıştı. Onlarda ağlamaya başladı, ben de, gözyaşları akıyordu.

Öylece bir süre ağlaştık, sarılı halde, zaman durmuş gibi. Bir süre sonra ayrıldık; Manolya, Ceren ve Pelin beni bırakmamıştı ama, kolları hala etrafımda. Selin öğretmen "Tüm bu olanlara inanamıyorum." dedi. "Sen, Zey ve ritüel..." Sare hanım "Peki bize beş succubus lazım." dedi. "Ben, Pelin ve Selin öğretmen, peki diğer ikisi nerede?" Gözümle Manolya ve Ceren' i gösterdim, başımla işaret ederek. İkisi de diğer kişilere bakındı, şaşkınlıkla. Sare hanım ve Pelin' le Selin öğretmen, Ceren ile Manolya' nın da succubus olduğunu öğrenince şaşkınlıkla kaldılar, ağızları açık. Sonra her şey yerine oturmuş gibi kafalarını salladılar, anladılar.

"Şimdi son planı anlatacağım." dedim ama "Önce Sare hanım ritüelin detaylarını açıklasın size." dedim. Geçip oturdular oturma odasına, kanepelere yerleşerek; "Ben size bir şeyler getireceğim." dedim. Mutfağa doğru gittim, adımlarım hafif. Manolya, Ceren ve Pelin ardıma geldiler, "Yardım lazım mı?" diye. "Yok." dedim, "Siz geçin, geliyorum ben." Göz kırptım, gülümsemeyle. Aklımda bir şey vardı, özel bir jest. Mutfaktan

beş tane şarap bardağı çıkarttım, kristal gibi parlayan, onları tezgaha dizdim. Onlar detayları dinlerken hızlıca pantolonumu çözüp dolgun sikimi çıkarttım dışarı, elimle kavrayarak.

Hepsini düşünüyordum sırayla, hepsini ayrı seviyordum; bana anlam katıyorlardı, hayatıma renk. Önce Manolya' yı düşündüm, okşarken titreyerek boşalmaya başladım sessiz olmaya çalışıyordum, iniltilerimi bastırarak. Bardağı tuttum, içine akmaya başladı döllerim, beyaz ve yoğun. Hepsini akıttım, damla damla. Sonra okşamaya devam ettim Ceren' i düşünerek, onun yaramaz gülümsemesini; tekrardan geldiğini hissettim döllerimin, kasılarak boşalmaya başladım, diğer bardağı tutup içine boşaldım, akıntı bardağı doldurdu. Şimdi ise gözlerimin önüne Pelin geldi, onu düşündüm, minik havucumu; duygusallaştım iyice, kasılarak boşalmaya başladım, bardağı yakaladım döllerimi akıttım.

Sare hanımı düşündüm, sesi geliyordu içeriden, ritüelin detaylarını anlatıyordu, sesi yankılanıyordu; kasılarak inlemeye başladım sessizce, bardağa doğru boşaldım, döller akarken ellerim titredi. Artık Selin öğretmeni düşünüyordum, onun sevecen öğretmen hallerini düşünerek kasılmaya başladım, bardağı tutup boşalmaya başladım, son damlaya kadar. En sonunda pantolonumu çektim ama hala sertti biraz, önümde kabartı duruyordu. Bardaklara baktım, her birinde bolca döl vardı şimdi, beyaz ve köpüklü; hızlıca halletmeye çalışmıştım ama biraz zaman almıştı belli ki. İçeriden Manolya "İyi misin?" dedi, sesi endişeli. "Geliyorum." dedim.

Bardakları tepsiye koyup getirdim, salona girerek. Bardakları görünce bir şaşırdılar, kaşları kalktı. Hepsinin önüne tek tek kendi bardaklarını koydum, kokusu odayı sardı hafifçe. Manolya "Bunlar ne çocuğum?" dedi ama çoktan biliyordu kokusundan ne olduğunu, burnu havayı kokladı. "Bana bu konuda yardım ettiğiniz için size teşekkür etmek istedim. Benim yanımda olduğunuz için minnettarım." dedim. "Yakın zaman sonra bir daha bunu tadamayacaksınız ne de olsa." dedim. Herkes şaşkın halde bakındılar, gözler büyüdü.

"Yarın akşam üstü..." dedim. "Ritüeli gerçekleştirelim uygunsa Sare hanım." dedim. "Zey' e bu akşam anlatacağım hepsini." Sare hanım şaşkın halde "Uygun." dedi.
Pelin ayağa fırlayıp üstüme yürüdü. "Yapamazsın, biraz daha bizimle kalacaksın." dedi. Göğsüme vurmaya başladı ağlayarak. Ona sarıldım.
"Böyle olmalı." dedim. "Son arzum bu." Manolya ve Ceren gelip Pelin' i yatıştırdılar. Dördümüz sarmalandık.
Pelin' e yavaşça gözünde ölerek gitmek istemediğimi, hala dinçken, onların sevdiği bildiği Oliver' ken gitmek istediğimi anlattım. Anlayışlı bir bakış attı ama göz yaşları akıyordu. Yanaklarını silip dudaklarını öptüm.
Bardağını uzattım ona. "Hadi." dedim. Sonra diğerlerine dönüp teşekkür ettim tekrardan. "Bu kadeh beraber yaşadığımız güzel anılara." dedim. Ceren; "Senin kadehin yok ama." dedi. Güldüm. "Hepinizin am suyunu doldurmamız gerekir onun için." dedim. Şakayla. Hepsi gülüştü hüzünlü bakışlarla ve kadehlerini tokuşturdular. "Oliver' a." dediler. Sonra hepsi yavaş yavaş içtiler döllerimi. Son yiyişleri olduklarını bilerek göz yaşları içinde içtiler, yutkundular,

boğazları hareket etti. Hepsine enerji gelmişti, gözleri parladı. "Oliver' ın dölü en iyisi." diye bağırdı Ceren, ortamı yumuşatmak için, gülerek. Hepimiz gülüştük, kahkahalar yükseldi. Komik bir andı ama sonra hepsi yavaşça yanaşıp sarıldılar bana, gözleri hüzünlü. Sırayla hepsinin dudaklarından öptüm usulca, yumuşak öpücüklerle; sarıldım sırayla tüm bedenimi bedenlerine geçirircesine. Hepsine tek tek; önce Manolya, sonra Ceren, sonra Pelin, sonra Sare hanım, sonra da Selin öğretmen. Pelin "Yarına kadar yanında kalsak keşke ama Zey' e haber vereceksin, o yüzden olmaz muhtemelen." diye üzüntüyle sarıldı. Sare hanım ve Selin öğretmen de katıldı, "Güzel olurdu." dediler.

Kapıya yöneldiler, hepsini sırayla uğurladım, sarılarak; "Yarın için size haber edeceğim." dedim. Sare hanım' la bakışıp anlaştık, gözlerimizle. En son Pelin' e sarmalandım, öptüm onu tekrar, minik dudaklarını. Sare hanım' la evine geçtiler, Selin öğretmen de aynı şekilde. Ceren ve Manolya' yla kaldık, ikisi de sarılıp kaldılar bana, kolları sımsıkı. Kapı kapandı, Manolya "Şarap bardağındaki döl jestin çok tatlıydı bebeğim." dedi öptü dudağımdan, yumuşakça. Ceren de başıyla onaylayıp uzanıp öptü dudağımı, sonra göğsüme gömdü başını, sımsıkı sarıldı.

İkisi de sarmaladı beni, bedenlerimiz karışmış halde. Bir müddet öylece kaldık, sessizlikte. Sonra "Ben Zey' e yazayım, onunla konuşmalıyım." dedim. Hüzünle bıraktılar beni, toparlanıp Zey' e mesaj attım, "Geliyorum seni almaya." diye, parmaklarım titreyerek. "Bekliyorum." yazdı hemen. Kapıdan çıkarken Manolya öptü dudağımı, sonra ise Ceren, ikisine

bakış atarak çıktım kapıdan. İkisi de hüzünlü bakışlarla, arkamdan bakarak usulca kapattılar kapıyı. Zey' lere doğru yürümeye başladım, adımlarım ağır şekilde. Aklımda düşünceler dönüyordu, nasıl söyleyecektim tüm bu olanları, onu sevdiğimi yeni söyleyebilmişken şimdi öldüğümü söylemek için yola koyulmuştum. İçim burkuldu bu düşünceyle, boğazım düğümlendi.

BÖLÜM OTUZ ALTI

Zey' in kapısının yolunu tuttum, nasıl söyleyecektim ona ama aklımı bulandırmadan kapısını çaldım, hafifçe vurarak, kalp atışlarım hızlanmıştı. Heyecanla hemen açtı kapıyı, üstünde elbise vardı; çiçeklere bezeli bir elbise, pembe ve beyaz tonlarda, eteği hafifçe dalgalanıyordu, saçlarını örmüştü iki yandan, örgüler omuzlarına dökülüyor, yüzüne masum bir hava katıyordu. Çok güzel gözüküyordu, kalp atışlarım daha da hızlandı; "Çok güzelsin Zey." dedim, belinden sarılıp öptüm dudağından, yumuşak dudakları benimkileri emdi. Şaşkınlıkla karşılık verdi biraz, öpüştük, dudaklarımız birbirine yapıştı, hafifçe dilim diline değdi.

Kasabanın az dışında kalan parkın tepesinden kasaba çok güzel gözüküyordu, ışıklar yavaş yavaş yanıyordu aşağıda; "Oraya gidelim." dedim. Çok uzak değildi, biz zaten biraz kasabanın dışında ormana yakın yaşıyorduk, ağaçlar etrafımızı sarmıştı. El ele tutuşup yürüyerek çıktık yukarı, parmaklarımız iç içe, adımlarımız senkronize, yol hafif

yokuşlu ama serin hava yüzümüze çarpıyordu. Nasıl olduğumu sordu, hasta sanıyordu beni; ki haklıydı da, hastaydım, boğazım düğümlendi. Tepeye çıktık, yanımda piknik örtüsü getirmiştim, serdim yere, kumaş çimenlerin üstüne yayıldı. Oturduk, kasaba ayaklarımızın altındaydı, evler minik ışık noktaları gibi parlıyordu, nehir kıvrılarak akıyordu aşağıda. Güneş yavaştan batıyordu, gökyüzü turuncu ve kırmızı tonlara bürünmüştü.

El ele tutuşmuş oturduk, manzarayı izledik bir süre, sessizlikte rüzgar yaprakları hışırdatıyordu; "Seni seviyorum Zey." dedim, sesim fısıltılı. Zey bana baktı, gözleri parlayarak, "Ben de seni seviyorum Oli" dedi peşine hemen. Elini tutup gözlerinin içine baktım, yeşil gözleri dolu dolu, "Sana çok önemli bir şey diyeceğim ama nasıl diyeceğim bilmiyorum." dedim. Sustum, boğazım kurudu. "Söyle bana, her şeyi anlatabilirsin biliyorsun." dedi, eli elimi sıktı. Kekeledim bir an, konuşamadım, kelimeler boğazıma düğümlendi; "Ben hastayım." diyebildim en sonunda. "Evet biliyorum." dedi ama "İyileştin gibi bak. Grip çok yaygın zaten." dedi safça, gülümsemeye çalışarak.

"Hayır." dedim, sesim ağırlaşarak. "Ciddi bir hastalık." Sessizleşti, duraksadı, kaşları çatıldı. "Kanserim." dedim. "Akciğer kanseri." Nasıl diye ayaklandı bir an, elleri titreyerek, "Tedavisi olmalı, hemen doktora gidelim." diye çekiştirdi kolumdan, ayağa kalkmaya çalışarak. Gözlerimdeki çaresizliği görünce durdu, rengi attı. "Ne?" dedi, sesi fısıltılı. "Son aşamasında." dedim. "Çok az vaktim kaldı." Birden yere yığılıp hıçkırıklarla ağlamaya başladı, dizleri üzerine çöktü,

elleri yüzünü kapadı. Hemen sarmaladım onu ama itti beni, "Olamaz, olamaz." dedi, "Bu gerçek olamaz." Tekrar sarmaladım onu, bu sefer itiraz etmedi, kollarım bedenini sardı.

O ağladıkça ben sardım onu, ben de ağlamaya başladım, gözyaşlarım saçlarına damladı; "Üzgünüm, ben de çok sonradan öğrendim." dedim. "İyi olamaz mısın?" dedi, sesi kırık. Susturdum onu, bunun için çok geçti artık, elini tuttum. Sarıldım ona, öylece sarılmış halde göz yaşları içinde otururken, kasaba ayaklarımızın altındaydı, güneş batıyordu, hava karardı biz öylece sarılırken, gökyüzü yıldızlarla dolmaya başladı. Gökyüzü açıktı, yıldızlar gözükmeye başlamıştı, parlak noktalar gibi. En sonunda sessizliği Zey bozdu, "Sensiz n' apıcam ben burada?" dedi, sesi titrek. Kalbim dağlanmıştı, boğazım düğümlendi; "İkimiz için yaşayacaksın." dedim. "Sana aşığım Zey.", "Ben de sana aşığım Oliver." dedi.

Gözlerimden yaşlar süzüldü, gözlerine bakarken ağladım, beraber ağladık yine, hıçkırıklarımız rüzgarda kayboldu. "Bizim için yaşayacaksın." dedim, "Hatta bir insan olarak." "Nasıl?" diye şaşırdı, başını kaldırdı. Oturttum onu karşıma, ellerini ellerime alarak, sıkıca tutarak; siyah beneklerin sırrından, kadim kitaptan, Sare hanımdan ve en önemlisi ise kendisinin özel bir succubus oluşundan ve ritüelden bahsettim detaylıca, kelimeleri dikkatle seçerek. Onu kurtarabileceğimi söyledim, sesim umutlu. Başını hayır anlamında sallıyordu, tüm bu bilgiler çok gelmişti kendisine, gözleri büyüdü. "Hayır." dedi, "Başka bir yolu olmalı. Ben kurtulmak istemiyorum, sen yaşa istiyorum." dedi, elleri

titreyerek.

Ben de isterdim yaşamayı ama yapacak bir şey yoktu, omuz silktim, "Keşke." diyebildim. Sarıldı yine, ağladı, ben de ağladım, sarıldık birbirimize. "Şu az kalan ömrümle seni kurtarmak istiyorum." dedim. "En azından bir işe yarasın." Üzgün halde bana baktı, bir şey diyemedi, dudakları titredi. "Yarın." dedim, "Yarın yapalım bunu." "Ne?" diye çıkıştı, çok sinirlendi birden, ayağa kalktı. "Hayır tabii ki de, olabildiğince çok vakit geçireceğiz, istemiyorum ama madem senin isteğin bu, en son yapacağız bu ritüeli." dedi, sesi yükselerek. "Ne zaman öleceğim belli değil." dedim. "Bu çok riskli. Hem ben zamanla daha kötü olacağım. Beni o halde görmeni istemiyorum. Hala dinç ve zindeyken gitmek istiyorum. Yatak köşelerinde değil."

Çok ciddiydim, gözlerim kararlı; itiraz edecek gibi oldu ama bir şey diyemedi, oturdu yere. Elini tuttum, "Seni seviyorum Zey, aşığım sana. Senin için bunu yapmama izin ver lütfen." dedim, sesim titrek. Gözleri doldu yine, "Ben de sana aşığım." diyebildi. "Gitmeni istemiyorum." diye ağladı, hıçkırıklarla. O "aşığım" kelimesini duyunca kalbim direkt uçtu onun kalbine gitti resmen, çok mutluydum ama gideceğim için hüzünlü fakat Zey' i kurtaracağım içinse sevinçli. Ellerinden tuttum, uzanıp öptüm, dudaklarım dudaklarına değdi. Öpüşmeye başladık, hafif gözleri yaşlı öpüşüyorduk, tuzlu tat karışıyordu.

Uzanıp belini kavradım ve kucağıma oturttum, bedenini kaldırarak; kucağımda hafifçe sürtünürken kuyruğu uzamaya başladı, kıvrık ve parlak, boynuzları çıktı, hafifçe belirginleşti.

Muhtemelen, umarım bu onları son kez görüşüm olacaktı yarını saymazsak. Bacakları arasında hissettiğim ısı ile sertleşmeye başladım, damarlarım şişti; biz öpüşürken alttan sertliğim Zey' i zorluyordu, pantolonumun üzerinden baskı yaratıyordu. Üstünde sürtünerek inlemeye başladı, sesi boğuk çıktı; elbisesini sıyırdım, yukarı kaldırarak, memeleri açığa çıktı ay ışığında, pembe uçları dikleşmiş, pürüzsüz teni parlıyordu.

Uzanıp uçlarını emmeye başladım, dilimle daireler çizerek, altımda inliyordu, elleri saçlarımda. Pantolonumu açtı, düğmeleri çözerek, dolgun sikimi açığa çıkarttı, havada sallanarak. Eliyle tam külodunun üstüne yerleştirip bastıra bastıra sürtünmeye başladı, ritmik hareketlerle. Belinden sarılıp iyice bastırarak zorlamaya başladım külodunu, kumaş gerildi; ikimizde inliyorduk, seslerimiz geceye karıştı. Birden aşağı inip eline aldı sikimi ve gözlerimin içine bakarak ağzına aldı, dudakları etrafında kapandı. Ucunu emiyordu şimdi, Zey' in dudakları muazzamdı, pembe ve yumuşak.

İnledim boğuk boğuk, elimle uzanıp eteğinin altından külodunu sıyırdım kenara ve tatlı amını okşamaya başladım, parmaklarım ıslak dudaklarında gezdi. O da inledi sikime doğru, titreşimler sardı beni; kalktı, poposunu döndü bana ve beni yere yaslayıp yüzüme oturdu, sıcak amı dudaklarıma değdi. Eteği altında yüzüm kaybolmuştu, karanlık ve sıcak; tatlı amı tam dudaklarımda. Yumulup emip yalamaya başladım, dilimle her yerini keşfederek. Öyle güzeldi ki tadı, çilekli süt gibi, tatlı ve kremsi.

Dilimi am dudakları arasında yukarı aşağı bastırarak okşarken bir yandan akan suyunu emiyordum, yutkundum; Zey ise sikimin ucunu emiyordu tatlı tatlı, dili ucunda gezerek. Dilimle klitorisini yalamaya başladım, dudaklarım arasına alıp içime çeke çeke emerken dilimin ucuyla seviyordum klitorisini, daireler çizerek. Birden inleyip kasılmaya başladı, gökyüzüne doğru bakarak titredi; "Geliyorum Oli." diyebildi inleyerek, poposunu kavrayıp iyice gömüldüm amına. Birden kasılarak boşalmaya başladı, yoğun çilekli am suyu aktı ağzıma, sıcak ve yapışkan.

Hepsini afiyetle yutup yalayarak temizledim amını, dilimle her damlayı toplayarak; Zey bir süre nefes nefese amını iyice bastırıp yüzüme oturdu, gökyüzüne bakındı. Sonra birden sikimi kavrayıp "Şimdi sıra bende." dedi ve direkt boğazına kadar sokup çıkartmaya başladı, ritmik ve derin. Zaten çok sınırdaydım, o öyle sokup çıkartınca kasılmaya başladım, kaslarım gerildi; "Zey." diye inleyerek boşalmaya başladım. Dolgun sikim kıvranarak geliyordu Zey' in ağzına, sıcak akıntı boğazından aşağıya kaydı. Zey hepsini emerek yuttu, boğazı hareket etti; sonra sikimi yalayıp temizledi, diliyle her yerini gezerek.

Kalkıp göğsüme yattı, bana baktı, gözleri parlayarak; "Sana aşığım." dedi tekrar, "Ben de sana aşığım Zey." dedim. Kuyruğu sardı beni kendiyle beraber, kıvrık ve yumuşak; uzanıp öptü dudaklarımı usulca, öpüştük, yavaş ve duygusal. Sonra göğsüme yattı, gökyüzüne baktık, yıldızlara, parlak noktalar gökte dağılmıştı. Bir süre öylece yattık ama hava serinlemeye başladı, rüzgar esiyordu; "Hadi gidelim

yavaştan." dedim. Toparlandık, kıyafetlerimizi düzelterek; el ele tutuşup aşağıya indik ve eve doğru yürüdük, yolu yıldızlar aydınlatıyordu. Çok unutulmaz bir andı, kalbim aşk ile dolu.

Zey' in kapısına geldim, ellerinden tutup onu öptüm, dudaklarım dudaklarına yapıştı; "Seni seviyorum." dedim, o da "Seni seviyorum." dedi. "Yarın büyük gün." diyip güldüm ama yüzü düştü, kaşları çatıldı. Uzanıp tekrar öptüm onu, sarıldım belinden, boynuma sarıldı. Kaldık öylece, sarılmış halde; en sonunda "Eve geçeyim." diyebildi. Tekrar öptüm dudaklarını ve uğurladım, arkasından bakarak. Kapı ardıma kapandı yavaşça ve eve doğru yürümeye koyuldum. Zey' i düşündüm, tüm bu şeyler ağır gelmişti ona ama normale dönünce benim için de güzel bir hayat yaşayacak diye düşünerek umutla eve doğru yürüdüm, adımlarım hafif, yıldızlar başımın üstünde parlıyordu.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Derin düşüncelerle eve girdim, adımlarım ağırlaşmıştı; kapıyı açtım, içeriden ışık sızıyordu, evin tanıdık kokusu burnuma doldu. Bu kez Manolya atladı üstüme, kollarını boynuma dolayarak, bedenini bedenime bastırarak; halıya düştük, sırtım yumuşak halıya çarptı, nefesim kesildi bir an. "Nerelerdesin sen?" diye kızdı, sesi titrek, gözleri yaşlı; "Yarın son biliyorsun ama yoksun." dedi, elleri omuzlarımda sımsıkı. "Zey' le konuştum." dedim, sesim yumuşak. Kucağımdaydı Manolya, sıcak bedeni üzerimde; Ceren koşup geldi, ayak

sesleri hızlı, "Manolya haklı, nerdesin sen?" dedi ama Manolya onu durdurdu, eliyle kolunu tutarak.

"Üzgünüm." dedi, "Yarının gelmesini hiç istemiyorum." Ceren de oturdu göğsüme doğru, "Hiçbir yere gidemezsin artık." dedi, dudaklarıma yapıştı, öpüştük biraz, dudakları yumuşak ve ıslak. Sonra Manolya da geldi, şimdi onunla öpüşüyordum, Ceren boynumu öpüyordu. "Tamam tamam." dedim, "O zaman bu gece sabahlıyoruz." "Herkesi çağıracağım, burada pijama partisi verelim son gece, sabaha kadar." Önce Zey' e sonra Pelin' e, Sare hanıma, Selin öğretmene yazdım sırayla, "Yarın için hazırlıklarınızı yapıp yanınıza alın, bu gece bizdeyiz, pijama partisi vereceğiz. Bizim evden ritüel için geçeriz ormana." diye.

Ceren de Manolya da aşırı sevindiler, gözleri parladı; "Hadi." dedim, "Misafirlerimiz için mısır patlatalım." Kalktık, ben üstüme pijamalarımı geçirdim zaten kanepenin oradaydılar, yumuşak kumaşı tenime değdi; ben değişirken üstümü dönüp beni izlediler, gülümsedim, utançla. Hepimiz pijama ileydik şimdi, rahat ve renkli; mutfağa geçtik, mısır patlatmaya başladık, makinenin patlama sesleri odayı doldurdu. Kapı çaldı, hemen gidip açtım; ilk gelen tabii ki de Zey' di, heyecanla, pijamasını giymişti, pembe ve yumuşak. Sonra Pelin geldi ardından, turuncu saçları örgülü; Sare hanım, yanında bir çanta getirmişti, içinde yarın için eşyalar. Ardından Selin öğretmen, atletik haliyle, gülümsedi.

Herkes yanında yarın için günlük kıyafette getirmişti, çantalar köşeye kondu. Her biri sarıldı, öptü beni dudağımdan sırayla,

dudakları sıcacık değdi; "Hadi pijama partisi." dedim. Oturma odasına yerleştik, çerezler, patlamış mısırlar, içecekler her şey hazırdı, masa dolu dolu. Oturduk hep beraber, kutu oyunları oynadık, kartlar dağıldı, kahkahalar yükseldi; Zey' le Pelin yanımdaydı, Ceren' le Manolya da öyle, Sare hanım ile Selin öğretmen de yakındı ama diğerleri kadar değil, dibimden ayrılmıyorlardı. Gülüp eğlendik, zarlar yuvarlandı, puanlar yazıldı. Oyunlardan sıkılınca Ceren "Film mi izlesek?" dedi. Aklıma Zey' le izlediğimiz romantik komedi geldi, içinde biraz cinsellik vardı ama olsun, onu açtım, ekran aydınlandı.

Hemen Zey soluma sokuldu, başını omzuma yasladı; Pelin ise sağıma, eli elimde. Bacaklarıma da Ceren ilişti hemen, Manolya da Zey' in yanından sarılmıştı bana. Sare hanım Pelin' in yanına, Selin öğretmen ise Ceren' in dibine oturdu; iyice sokuldular bana, sarmalamışlardı beni. Birlikte izliyorduk, o sahneler geldi, herkesin bir sesi kesildi, ekran inlemelerle doldu. Ceren bacağıma sürtündü biraz o an, kalçasıyla baskı yaparak; Zey izlerken boynuzu uzadı biraz, Pelin' in de öyle, kıvrık ve parlak. Sare hanım sakinliğini koruyordu, gözleri ekranda. Ceren bir doğrulacak gibi oldu, kalkarken eliyle pijamamı sıkıştırdı; kalkar gibi olurken pijamam sıyrıldı altımdan.

Hepsi bana sokulmuş halde birden dolgun sikim açığa çıktı, havada sallanarak; arkada filmin inleme sesleri duyulurken hepsi sikime bakakaldı, gözler büyüdü. "Çıplak pijama partisi." dedim gülerek, üstümü de sıyırdım, tişörtümü çıkararak. Hepsi gülüp pijamalarını sıyırdılar, kumaşlar yere düştü; artık hepimiz çıplaktık, tenler parlıyordu ışıkta. Yine

sokuldular bana çıplak tenleriyle, sıcaklıkları bedenimi sardı. Filmi izledik biraz daha ama sıcak tenlerimiz değdikçe birbirimize ben hafiften sertleşiyordum, damarlarım şişti. Zey görüp uzandı sikime filmi izlerken, eli gövdesini kavradı; irkildim ama okşamaya başladı, yukarı aşağı nazikçe.

Filmi izliyordu hala, herkes gördü ama ses etmedi, ben de bir şey demedim, zevk dalgaları bedenimi sardı. İzlemeye devam ederken okşamasının zevkiyle inlemeye başladım, sesim boğuk çıktı; ben inleyince kızlar da vücutlarını bana sürtmeye başladılar, kalçaları, memeleri tenime değerek. Zey beni elimden tutup halıya yatırdı, yumuşak halıya sırt üstü yattım; ve göğsüme oturdu, sıcak amı karnıma değdi. Bana bakarak sürtünmeye başladı, ileri geri kayarak; Pelin koşarak geldi, bacağımın kasığımla bağlanan yerine oturup sürtünmeye başladı o da, minik poposu baskı yaratıyordu.

Sonra Manolya kolumu çekip oturdu koluma, yüzüme yakın, yumuşak amı koluma değdi; diğerine ise Ceren aynı şekilde, sıcaklığı yayıldı. Sürtünüyorlardı vücuduma, kimse bir şey demeden; Sare hanım bacağıma oturdu, Selin öğretmense diğerine, atletik bacakları sıktı. Artık her biri vücuduma sürtünüyordu ama kimse sikime dokunmuyordu, tenleri tenimde kayıyordu. Hep birlikte sürtünerek inlemeye başladılar, sesler odayı doldurdu; vücudum am suları ile kaplanıyordu yavaş yavaş, yapış yapış ve sıcak. Zey dudaklarıma yapıştı, biz öpüşürken inleye inleye sırayla boşaldılar; Ceren, Selin öğretmen, Pelin, Sare hanım, Manolya, en son ise Zey.

Hepsi boşaldı vücuduma, suları akarak, ve sürtünmeye devam ettiler, titreyerek. Tüm suları vücudumdan akıyordu, kayganlaşıyorduk; ben de onlarla inleyerek boşalmaya başladım, kasılmalar bedenimi sardı. Döllerim Zey' in sırtına, Pelin' in yüzüne aktı hep, beyaz ve yapışkan. Sonra hepsi vücuduma sarmalandılar, bana sarılmış halde sürtüne sürtüne okşadılar kendilerini, elleri bedenimde gezerek. Am suları ile döllerim karışıyordu vücutlarımız üzerinde, kaygan bir karışım; iyice geçtik birbirimize, tenler birbirine yapıştı. Sarmalandık hepimiz, tek bir beden gibi olduk, sürekli sürtünüyor, zevk sularımızı vücutlarımızla birbirimize buluyor, boşalıyorduk sürekli, iniltiler karıştı.

Ben ortalarında kalmıştım, bedenim onların arasında eziliyordu zevkle; sürekli kayıyorlardı vücudumda, bazen göğsümde, bazen bacaklarımda, bazen popomda, bazense yüzümde, sıcak amlar, memeler, popolar tenime değiyordu. Nereme denk gelirlerse oraya sürtünüp titreyerek boşalıyorlardı, suları fışkırıyordu; vücutları sikimi sıkıştırıyordu bazen ve ben de inleye inleye boşalıyordum, döllerim saçılıyordu üzerlerine. Ne kadar zaman geçti bilmiyorum ama o kadar boşalmıştık ki, artık hepimiz sırılsıklamdık, adeta hepimiz döllerle ve am sularıyla birbirimizi okşayarak yıkamıştık, oda zevk kokusuyla dolmuştu.

Bir an gözüm pencereye ilişti, hava aydınlanıyordu, şafak söküyordu dışarıda; yavaş yavaş bitap düştük yorgunluktan sırayla, bedenler ağırlaşıyordu. Tek tek kızlar üstüme yığıldı inleyerek, ben de halsizleşmiştim, kaç defa boşalmıştım onu

bile bilmiyordum, bedenim titriyordu. Şöminenin sıcak ateşinin altında, kızlar üzerime yığılmış halde, hepimiz sarmaş dolaş bir bütün olmuş halde uykuya daldık sırayla, nefeslerimiz karışıyordu. Bu anı asla unutmayacaktım, büyülü bir andı, zevk ve sevgi karışımı. Rüyamda kızlarla el ele çayırlarda koşuyorduk çıplak halde, yeşil otlar ayaklarımızın altında, rüzgar saçlarımızı savuruyordu, özgür ve mutlu bir şekilde.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

Uyandığımda hava kararmak üzereydi; gözlerimi açtım, hafif bir sersemlikle, kızlar üstümde yatıyorlardı, hepsi mışıl mışıl uyuyordu, bedenleri bedenime yapışmış, sıcak ve nemli. Sanırım akşam olmak üzereydi, hava hala aydınlıktı ama güneş kızıla boyanmaya başlamıştı, pencereden sızan ışık odayı turuncu tonlarla dolduruyordu. Hafiften doğrulmaya çalıştım ama kızlar ağırlık yapmıştı, kollarım, bacaklarım altında eziliyordu; Zey baş ucumda uyumuştu, saçları yüzüme dökülmüş, uzanıp saçlarını öptüm, kokusunu içime çektim. Gözleri aralandı, bana baktı, uykulu ama sevgi dolu; uzanıp dudaklarımı öptü yavaşça, öpüştük, dudaklarımız birbirine değdi nazikçe.

Hafiften sertleşiyordum ki aşağıdan bir ses geldi, inilti gibi; Ceren yine tam sikimin üstüne yatmıştı, her zaman olduğu gibi, yumuşak yanağı baskı yaratıyordu. Sikim büyüyünce uyanmış, "Hey, uyumaya çalışıyorum burada." diye kalktı

gülerek, gözleri kısılmış, saçları dağınık. Herkes yavaşça uyanıyordu, iniltiler ve esnemelerle; Sare hanım gözlerini açtı, havanın kapanmaya başladığını görünce aniden ayağa kalktı, "Geç kalıyoruz." dedi, sesi aceleci. "Güneş batımında olmalı ritüel." Hepimiz aceleyle kalktık, bedenler karışarak, oda öyle güzel kokuyordu ki herkes bir durdu, kokladı; döl ve am sularının karışımı sevgi kokusu gibi yaymıştı odaya, baş döndürücü, tatlı ve tuzlu bir aroma.

Zey uzanıp öptü beni, dudakları titreyerek; sonra sırayla her biri sakin adımlarla yanaşıp öptü dudaklarımı: Manolya, Ceren, Pelin, Sare hanım sonra da Selin öğretmen, her öpücük bir veda gibi, gözler nemli. "Hadi." dedim, "Giyinip gidelim ormana." "Her şey hazır mı Sare hanım?" dedim. "Evet." dedi, yanındaki çantayı açtı; içinde tül kumaşlar vardı, şeffaf ve hafif. Herkese dağıttı, "Ritüelde önce bunları üstünüze alacaksınız ve ritüel başladığında kendinizi okşarken çıkartıp çıplak halinizle Zey ve Oliver boşalana kadar siz de kendinizi okşayacaksınız. Onlar boşalırken boşalmalısınız siz de, yoksa ritüel bozulur." Herkes kıyafetlerini giydi, tül kumaşlarını yanına aldı; çıktık dışarı, orman çok uzakta değildi.

El ele tutuşup yürüdük ormanın içlerine doğru, parmaklar iç içe, adımlar senkronize; solumda Zey, sağımda Pelin, onlarda diğerlerinin ellerini tutuyordu, zincir gibi. Bakındım hepsinin yüzüne, göz yaşları akıyordu hepsinin biz yürürken, yanaklardan süzülerek; benim de aktı yavaşça, boğazım düğümlendi. Ormanın derinine girdik, yapraklar ayaklarımızın altında hışırdıyordu; yuvarlak bir açıklık vardı ağaçların

arasında, çimenli ve sessiz. Sare hanım "Burası olur." dedi. Çantasından kırmızı bir boya çıkarttı ve yere işaretler çizmeye başladı, eli titremeden; bir daire çizdi, sonra onun içine noktaları daireye denk gelecek şekilde bir pentagram. Sonra anlamını bilmediğim sembollerle çevreledi daireyi, mistik işaretler. Ortası ise boştu.

Üstündekileri çıkartmaya başladı, diğer herkes de ona uydu, kıyafetler yere düştü; tül kumaşı geçirdi üstüne, içi gözüküyordu, şeffaf ve hafif. Kızlar da giydi şimdi tülü, bedenleri altında belli belirsiz. Zey de soyundu ama ona tül yoktu, ben de soyundum, dolgun sikim hala sabahın zevkli haliyle şişkindi. Hepimiz döl ve am suyu kokuyorduk, ormanı kapladı bu koku, baş döndürücü. Sare hanım "Hazır olduğunuzda ortaya geçin." dedi bize. Kızlara da pentagramın köşelerine gitmelerini söyledi. Zey' e baktım, "Herkesle vedalaşayım." dedim. Gözünden yaş akarak başını onaylarcasına salladı yavaşça.

Önce Manolya' nın yanına gittim, ellerinden tuttum; "Beni evinize alıp beni evladınız gibi büyüttüğünüz için minnettarım." dedim, sesim titrek. "Senden başka bir anne düşünemiyorum. Ceren' le kendinize iyi bakın olur mu?" dedim, gülümsedim. "Seni seviyorum Manolya." derken uzanıp dudaklarını öptüm usulca, göz yaşlarımız akıyordu. Sonra yavaş adımlarla Ceren' in yanına vardım, gözlerine bakıp elini tuttum; "Her ne kadar gıcık olsan da dünyanın en iyi ablası sensin." dedim. Gözlerini devirdi şaka yaparcasına. "Manolya' ya iyi bak olur mu? Seni seviyorum Ceren," derken gözümden yaşlar aktı. Ceren uzanıp öptü beni usulca.

Sonra yavaşça Pelin' in yanına geldim, ellerini tuttum ama boynuma atladı hemen, sarıldı; "Biliyorum." dedim, "Biliyorum." Ağladım onunla, gözyaşlarımız karıştı. Sonra geri çekilip gözlerine baktım, "Sen benim minik havucumsun." dedim. "Seni seviyorum Pelin. Keşke seni de kurtarabilsem." dedim. Cümlem tam bitmeden yapıştı dudaklarıma, öptü susturdu beni. Ayrılırken ellerimiz, göz yaşlarımız akıyordu. Sare hanımın yanına gittim, elinden tuttum; "Her şey için teşekkür ederim." dedim. "Siz olmasanız bu umut dolmazdı kalbime." diyip güldüm. "Pelin' e iyi bakın olur mu?" dedim. Uzanıp dudaklarını öptüm, gözünden yaşlar akıyordu.

Yavaş yavaş Selin öğretmenin yanına vardım, elinden tutup güldüm; "En sevdiğim öğretmenim sizdiniz hep." dedim. Gülümsedi ağlarken; "Pelin ile Zey' i kollayın okulda lütfen." dedim. "Onlar artık kızınız gibi bağlı size benim aracılığımla." dedim. Gülümsedim, uzanıp öptüm dudaklarını. Yavaş yavaş Zey' in yanına vardım, diğer kızlar pentagramın köşelerine geçtiler. Pentagramın ortasında eski bir ağaç kökü vardı, oldukça genişti, yosunlu ve eski. Zey ona oturmuş beni bekliyordu, gözleri dolu dolu. Yanaşınca ayağa kalktı, ellerini tuttum; güneşin kırmızı ışıkları vuruyordu saçlarına, sarı saçları şimdi kızıl parlıyordu.

"Zey." dedim, "Benim için yaşa. Tüm bu lanetten kurtulmuş halde ikimiz için dolu dolu bir hayat sür. Tüm tatları aldığın normal bir hayat. İkimiz için iki kişilik anılar biriktir, yani normalin iki katı yaşa doya doya." diyip güldüm. "Seni seviyorum Zey." dedim, "Aşığım sana." Aşkımızı yaşat." dedim.

Gözlerim doldu, göz yaşlarım usulca aktı yanaklarımdan. "Ben de sana aşığım Oli" dedi hıçkırıklarla ağlayarak sarıldı bana. "Aşkımızı yaşatacağım." dedi, "Senin için dolu dolu yaşayacağım." Sare hanım o sırada "Oliver." dedi, "Güneş batmak üzere, şimdi yapmalıyız." Zey' i ellerinden tutup "Vakit geldi." dedim. Dudaklarına yapıştım usulca, biz öpüşürken arkadan Sare hanımın sesleri geliyordu, bilmediğim bir dilde bir şeyler fısıldıyordu, muhtemelen ritüel için gerekli anahtar kelimelerdi.

Zey' i öperken saçlarını seviyor, yanağını okşuyordum, parmaklarım yumuşak teninde gezdi; ağaç kütüğüne doğru geriledim, oturdum yavaşça, sert yüzey sırtıma değdi. Zey üstüme geldi, biz öpüşürken yavaşça kucağıma çıktı, bacakları belime dolandı. Göz ucuyla bakındım, gözleri kapalı kendini kaptırmıştı; kızıl güneş tenine vuruyordu, boynuzları uzamış, kuyruğu çıkmıştı, olağanüstü görünüyordu, mistik bir varlık gibi. Gözüm bir müddet onda kaldı, sonra Pelin' in iniltisine döndüm; kızlar üstlerindeki tülleri birer birer düşürüyordu üstlerinden, şeffaf kumaşlar yere süzüldü. Elleri kasıkları arasında yavaşça okşayarak bizi izliyorlardı, bir yandan ufak iniltilerle birlikte, sesler ormanı dolduruyordu.

Birden Zey çenemi tutup iyice gömüldü dudaklarıma, dilimi emiyordu; kucağımda amını iyice bastırmıştı sikimin gövdesine, sıcaklık yayılıyordu. Sikim iyice sertleşti altında, damarlarım şişti; iniltilerle sikimin gövdesinde sürtünmeye başladı, ileri geri kayarak. O inledikçe kızlar da yavaşça iniltileri artarak yükseliyorlardı, senkronize gibi. Dudaklarımız bir müddet ayrıldı ve gözlerimin içine bakarken uzanıp sikimi

kavradı, eli sıkıca sardı sikimi; gözlerini ayırmadan arasına yerleştirdi, ucu am dudakları arasında duruyordu, gözünden bir yaş geldi; belini kavrayıp oturttum onu kucağıma yavaşça, sikim içine kaydı.

Uzanıp öpmeye başladım dudaklarını, kafasını hayır anlamında sallayarak ağlıyordu; sikimin ucu yavaşça girdi amına, gövdesi kaydı usulca. O kadar dar ve güzeldi ki, sıcak duvarlar sikimi sardı; ikimizde iniltilerle inledik, seslerimiz karıştı. Artık bakir değildim, Zey de bakire değildi; birbirimizin ilki olmuştuk. Benim ilkim ve sonum. İyice oturdu sikime, artık tamamen yerleşmiştiler birbirlerine; kasıklarıma sıcaklık akmaya başladı, kanıyordu, ağacın kütüğüne bulandı kan, kırmızı lekeler yayıldı. O sırada kızlar ayin gibi transa geçmiş okşayarak inliyorlardı hep bir ağızdan senkronize şekilde, sesler yükseldi.

Yerdeki pentagram ışıldamaya başladı, kızıl bir ışık yayılıyordu kızıl güneşin altında, etrafı sardı. Zey öperken dudaklarımı, gözlerine bakıp gözlerimle onu sevdiğimi söyledim; sessizce fısıldadım "Aşığım sana Zey." dedim dudaklarımı ayırıp. Gözyaşları akıyordu; "Ben de sana aşığım Oli." dedi. Bu birbirimize kurduğumuz son cümlelerdi. Belinden sarmalandım, dudağını öperken sikimi içinde oynatmaya başladım, hafifçe kaldırıp indirerek; Zey de kucağımda hareketlenmeye başladı, yukarı aşağı oturup kalkıyordu. Sikim amının içinde ıslak halde girip çıkıyordu usul usul, her hareket zevk dalgası yaratıyordu.

Öpüşürken gittikçe hızlandık, nefeslerimiz birbirine karışırken

dudaklarımıza inliyorduk birbirimizin, seslerimiz boğuk çıkıyordu. Sikim iyice sertleşti içinde, zonkluyordu; Zey artık ucuna kadar çıkartıp tekrar oturuyordu kucağıma ve taşaklarıma kadar alıyordu içine. Zevkten gözlerimiz dönmüştü ikimizin de, dünya silinmişti; dudaklarımdan ayrıldı, gözlerimin içine baktı vedalaşır gibi, gözünden yaşlar akıyordu, benim de öyle. Ellerini geriye bacaklarıma doğru atarak kucağımda zıplamaya başladı, saçlarını geri atmıştı, iniltilerle zıplıyordu sikimin üstünde.

Ellerimi uzatıp memelerini okşayarak inledim onunla, yumuşakcık memeleri avuçlarımda; kızlar da iyice hızlanmış, sesli sesli inliyorlardı, elleri kasıklarında amlarını okşayarak. Kasılmaya başladım ve Zey de titremeye, bedenim gerildi; birden içimin çekildiğini hissettim, sanki canım, sikim aracılığı ile Zey' in amından kendisine akıyormuş gibi, ruhum çekiliyordu. Zey titreyip kasıldı, başını geriye attı; kızıl güneşin altında sarı saçları parlıyordu kırmızı kırmızı. Kasılınca kasık kasları ile resmen sikimi amının içinde kitledi ve inleyerek boşalmaya başladı, suyu akıyordu.

Onun kitlemesi ile ben de boğuk boğuk boşalmaya başladım içine, döller sıcak akıntıyla kaydı sıcakcık amından içeri. Dolgun sikimden akan sıcacık yoğun döllerin içine akışını hissediyordum, her damla canımı alıyordu; canım çıkıyordu adeta, her akan dölle canım gidiyordu resmen. Kucağımda oturup kaldı öylece, sikim taşaklarıma kadar amının içinde; inleye inleye doldurdum içini dölümle. Kızların inleme sesleri artmıştı, göz ucuyla baktım kasılıp yere düşmüşlerdi dizlerinin üstüne hepsi de, inleyerek boşalıyorlardı bizimle

beraber, titreyerek.

Pentagramın kızılı parlarken güneşin kızılı sönüyordu yavaşça, gökyüzü karanlığa bürünüyordu. Göz ucuyla Zey' e baktım, boynuzları ile kuyruğu toza dönüşerek parçalanıyor, rüzgarla uçuşuyordu; son dölüm içine akarken gözlerimiz birleşti. Kurtulduğunu anlamıştım, yüzümde gülümseme ile ona olan aşkımı gözlerimle yansıttım son anda, son bir bakışla. Zey de gözyaşları içinde gülümsedi bana, gözlerinde aşkımızı gördüm, aşkımızın meyvesinin tohumunu. Son dölümde aktı içine o an ve canım bedenimden ayrıldı; Zey normale dönmüştü. Gözlerim kapanırken son düşüncem içimden geçen bir histi, bir soru: acaba ikimizin aşkından doğan meyvenin, yani kızımızın da normal doğup doğmayacağını merak ediyordum son nefesimde.

SON